ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸಂಕೀರ್ತನಂ

ನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ–೬

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸಂಕೀರ್ತನಂ

(ದಿವಂಗತ ಸರಗೂರು ವೆಂಕಟವರದಾರ್ಯರಿಂದ)

ಬೆಲೆ ೦—೬—೦

ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗ್ರಂಥಮಾಲೆ ೬.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸಂಕೀರ್ತನಂ.

(ದಿವಂಗತ, ಸರಗೂರು ವೆಂಕಟವರದಾರ್ಯರಿಂದ)

ಬೆಲೆ ೦—೬—೦

ವಿಶೇಷ ಸೂಚನೆ.

ಈ ಕವಿಗಳಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ವ್ಯಾಘ್ರಾಚಲಮಹಾತ್ಮೆ, ರಾಧಾಕೃಷ್ಣವಿಲಾಸ, ಇತರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು-ಸಹ ನಮ್ಮ ಕೈಸೇರಿವೆ. ಅವನ್ನು ಅವಕಾಶಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಾವು ಸನ್ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವೆವು. ನಮ್ಮ ಸಂಕಲವು ವರ್ಗಣೀದಾರರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ-ಆಶ್ರಯಗಳಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವದರಿಂದ ಈಗಲೇ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಲಾರದವರಾಗಿರುವೆವು.

ಇತಿ—ಹಿತೈಷಿಣಿ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

ಕ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಟನ್ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

1924.

||ಶ್ರೀಃ||

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸಂಕೀರ್ತನಂ*

ರಾಗ—ನಾಟ—ರೂಪಕತಾಳ.

ಜಯಕೃಷ್ಣ ಜಗದೀಶ ಜಯಶಶಿಕುಲಾಧೀಶ| ಜಯ ವಿನುತವಾಣೀಶ ಜಯ ರುಕ್ಮಿಣೀಶ || ಜಯಜಯ || ಪ ||

ಕಮಲಭವನುತಿಪಾತ್ರ | ಕಮಲಸಖನಿಭಗಾತ್ರ || ಕಮಲರಿಪು ಸಮವಕ್ತ್ರ ಕಮಲದಳನೇತ್ರ || ಕಮಲ ಕರಧೃತಗೋತ್ರ (?) ಕಮನೀಯ ಸುಚರಿತ್ರ | ಕಮಲಾರಿ ಧರಮಿತ್ರ ಕಮಲಾಕಲತ್ರ || ೧ || ನಂದಗೋಪಕುಮಾರ ನವನೀತ ದಧಿ ಚೋರ | ಸುಂದರೀ ಕುಲಜಾರ ಸ್ಮರಸಮರ ಶೂರ || ಕಂದರ್ಪಸಹಕಾರ | ಕಾಮಿನೀಪರಿವಾರ | ಬೃಂದಾವನ ವಿಹಾರ ! ಭಕ್ತಮಂದಾರ || ೨ || ಧರಣೀಧರಾಸ್ಫಾಲ ದಮನಕರ ನಿಜಲೀಲ ! ನರಪೌತ್ರಪರಿಪಾಲ | ನವ್ಯವನಮಾಲಾ | ಮುರನರಕ ಶಿಶುಪಾಲ | ಮುಖದನುಜಕುಲಕಾಲ | ವರವ್ಯಾಘ್ರಗಿರಿಲೋಲ ವರದಾರ್ಯ ವಿಠಲಾ || ೩ ||

ರಾಗ—ಮಧ್ಯಮಾವತಿ—ಆದಿತಾಳ.

ನಮೋಸ್ತುತೇ ಕಮಲಾಪತೇ || ಪ || ನಮೋಸ್ತುತೇ ಶತಧೃತಿ ಶಂಕರ ಮುಖ ವಿಮಾನಚರಗಣ ವಂದಿತ ಚರಣ || ಅನುಪಲ್ಲವಿ ||

ವಾರಣ ಭೀತಿನಿ ವಾರಣ ಭವಜಲ ತಾರಣ ದೈತ್ಯವಿದಾರಣ ಶುಭಗುಣ || ೧ || ಪಂಕಜಲೋಚನ ಪಂಕವಿಮೋಚನ ಪಂಕಜಾಲಯಾಲಂಕೃತ ಗಾತ್ರ || ೨ || ಶರಣಾಗತಜನ ಭರಣಾಧೃತರಥ ಚರಣಾ ಫಣಿಗಿರಿ ವರದ ವಿಠಲ || ೩ ||

---

* ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು, ರಚಿಸಿದವರು ಕರ್ಣಾಟಕ ನಂದಿನೀ ಸತೀ ಹಿತೈಷಿಣಿಯರಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ತಪತೀ ಕಲ್ಯಾಣ ಕರ್ತೃಗಳಾದ ದಿವಂಗತ ಸರಗೂರು ವೆಂಕಟವರದಾಚಾರ್ಯರು. ಇವರು ರಚಿಸಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಕೀರ್ತನೆಗಳೂ ಯಕ್ಷಗಾನಗಳೂ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಕೈಸೇರಲಿಲ್ಲ, ಈಗ ದೊರತಿರುವಷ್ಟನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಶಃ ಪ್ರಕಟಿಸುವೆವು.

(ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತೋಪದೇಶ)

3. ರಾಗ–ಶಂಕರಾಭರಣ–ಅಟ್ಟತಾಳ.

ಮನವೇ| ಚಿಂತಿಸು ಹರಿಯ| ಮುರಾರಿಯ || ಪ || ಮನವೆ, ಚಿಂತಿಸು | ಮಾಯಾ ಮನುಜಾಕಾರವತಾಳ್ದ | ಸನಕಾದಿ ಸನ್ಮುನಿ ವಿನುತ ಪದ | ವನಜಾತ ಯುಗಳನು | ಮನವೆ || ಅನು ||

ಸ್ಮರವಿರಿಂಚಿನಯ ಪಿತನ–ಗೌರೀವರ–ಪುರುಹೂತರಿಗೆ ತಾತನ| ರತಿದೇವಿ–ಸರಸತಿ ಯರ ಮಾವನ| ಶ್ರೀರಮಣನ || ಸರಸಿಜಾಸನನಿಗೆ ಕರುಣಿಸುವೇ | ದವ | ಗಿರಿಯನೆಗಹಿ | – | ವಿಶ್ವಂಭರೆಯ ದಾಡೆಯೊಳೆತ್ತಿ ||–|| ತರಳಗಭಯವನಿತ್ತು | ಮೂರಡಿ ಧರೆಯಬೇಡುತ ತರಿದು ನೃಪರನು| ದುರುಳ ರಾವಣ ಹರಣ ನೀಲಾಂಬರನ ಯದುವರ ತುರುಗವಾಹನ || ೧ ||

ನಿಗಮಾಂತ ಗೋಚರನ – ನಿತ್ಯಾನಂದ – ಸುಗುಣಗಣಾರ್ಣವನ | ಸಜ್ಜನರಿಗೆ – ಸುಗತಿಯಪಾಲಿಪನ || ಸುರಪಾಲನ || ನಿಗಮ ಚೋರನ ಕೊಂದು, ನಗವ ಬೆನ್ನೊಳು ಪೊತ್ತು | ಜಗವನುದ್ಧರಿಸಿ ನರ ಮೃಗದರೂಪವತಾಳಿ || ಜಗವನಳೆದನ ಭೃಗುಜ, ಶಾಖಾ |–| ಮೃಗವವಧಿಸಿ ಹಲ ನೇಗಿಲನು ಪಿಡಿದುಗುರು ಕೊನೆಯಿಂ ನಗುವನೆಗಹಿದ,ನಿಗಮಸುತ ಕಲಿಯುಗದ ವೈರಿಯ || ಮನವೆ || ೨ ||

ಪುಲಿಯ ಸಂಹರಿಸಿದನ–ಮಾಂಡವ್ಯಗೆ – ಒಲಿದು ಪೂಜೆಯ ಕೊಂಬನ | ಕುಂಭಜಶಾಪ – ಕಲುಷವ ಕಳೆದವನ | ವ್ಯಾಘ್ರಾಜಲ || ದಲಿ ನಿಂತು ಭಕ್ತರ ಸಲಹುವ ಕಾರುಣ್ಯ ನಿಲಯ ಸಜ್ಜನ ಮನೋ ನಿಲಯ ಶ್ರೀವಾಸನ || ಜಲಜಬಾಂಧವ ಕುಲಪವಿತ್ರನ | ಜಲಜನೇತ್ರನ ಜಲಜಗಾತ್ರನ | ವಿಲಸಿತಾಂಬುಜ ಮಾಲಭಕ್ತರಿಗೊಲಿವ ಶ್ರೀ ವರದಾರ್ಯವಿಠಲನ || ಮನವೆ || ೩ ||

4. ರಾಗ–ಖರಹರಪ್ರಿಯ.

ಶ್ರೀ ನಿಳಯನನು ಕೊಂಡಾಡು–ಮಾನಸ ಶುಭಸಂಧಾನನ ನೋಡು || ಪ || ಸಾರವಿಲ್ಲದಿಹ ಸಂಸಾರದಿ ಬಲು ಘೋರತಾಪಗಳು ತೋರಿದಾಗ || ಭೂರಿ ಸೌಖ್ಯಗಳ ಬೀರುತಿರ್ಪ ಕಾರುಣೀ ಕನ್ನ ವಿಚಾರಮಾಡು ||೧|| ಸೋಹಮೆಂಬ ಘನ ಮೋಹಾಂಧತೆಯಲ್ಲಿ | ದೇಹಿಗಳ್ಗೆ ಕಡುದ್ರೋಹವ ಗೈವ | ಬಾಹಿರಂಗೆ ಯಮ ಬಾಧೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರಾಹಿತ್ರಾಹಿ ಯೆನೆತಾಳ್ವರೇನು || ೨ || ಸಾಪರಾಧಿಗಳ ಕಾಪಾಡುವ

ಧೊರೆ ಶ್ರೀಪುಲಿ ಬೆಟ್ಟದ ಭೂಪನೀಸರಿ | ಆಪದ್ರಕ್ಷಕನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನು ಜ್ಞಾಪಕಗೊಂಡನು ತಾಪಗೂಡಿ || ೩ ||

5. ರಾಗ—ಸುರಟಿ.

ರಾಮನ ನೆನೆಮನವೆ-ಹೃದಯಾ - ರಾಮನನೆನೆಮನವೇ || ಪ || ರಾಮನ ಜಗದಭಿರಾಮನ ಮೇಘ ಶ್ಯಾಮನ ಸದ್ಗುಣ ಧಾಮನ ಸೀತಾ || ಅನು || ದಶರಥ ನಂದನನಾ| ಧರಣಿಯೊಳಸುರರ ಕೊಂದವನ ಪಶುಪತಿ ಚಾಪವ ಖಂಡಿಸಿಮುದದಿಂ ವಸುಮತೀಸುತೆಯಂ ಒಲಿದೊಡಗೂಡಿದ || ರಾಮನ || ತಂದೆಯ ಮಾತಿನಲಿ-ವನಕೈ - ತಂದು ಸರಾಗದಲಿ || ಬಂದವಿರಾಧನ ಕೊಂದು ನಿಶಾಚರಿಯಂದವಳಿದು ಖಳ ವೃಂದವ ಸವರಿದ || ೨ || ಸೀತೆಯನರಸುತಲಿ - ಕಬಂಧನ - ಮಾತನು ಸರಿ ಸುತಲಿ || ವಾತನ ಮಗನೊಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟು ಪುರುಹೂತನ ಸುತನಂ ಘಾತಿಸಿದಾತನ || ರಾಮನ || ೩ || ತರಣಿ ತನಯನಿಂದ - ಕಪಿಗಳ - ಕರಸಿ ವಿಲಾಸದಿಂದ || ತರುಣಿಯನರಸಲು | ಮರುತನ ಮಗನಿಗೆ | ಬೆರಳುಂಗುರವನು ಗುರುತಾಗಿತ್ತನ || ರಾಮನ || ೪ || ಧರಣಿಜೆಯನು ಕಂಡು - ವನವನು - ಮುರಿದು ಗುರುತುಗೊಂಡು | ಅರಿಪುರವನು ಸುಟ್ಟುರುಪಿದ ವಾನರ ವರನಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಪ ಪದವಿತ್ತಾತನ || ರಾಮನ || ಶರನಿಧಿಯನು ಕಟ್ಟಿ - ಶತೃನಿಕರವನು ಹುಡಿಗುಟ್ಟಿ || ಶರಣನ ಲಂಕೆಗೆ ಧೊರೆಯನು ಮಾಡಿ| ಶಿರಿಯಸಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಕರೆತಂದಾತನೆ|| ರಾಮನ || ೬ || ಧರಣಿಯ ಪಾಲಿಸುತ - ಧರ್ಮದ - ಸರಣಿಯ ಲಾಲಿಸುತ | ಶರಣಾಭರಣ ಪುಲಿಗಿರಿಯೊಳು ನೆಲಸಿದ ವರದವಿಠಲಧೊರೆ ಪರಮೋದಾರನ || ೭ ||

6. ರಾಗ—ವರಾಳಿ—ರೂಪಕ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸನಂಘ್ರಿಕಮಲ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿರೋ | ಅನುಮಾನಬೇಡಿರೋ ||ಪ|| ಹಮ್ಮನುಳಿದು ಬೊಮ್ಮಪಿತನ ನೆಮ್ಮಿಭಜಿಸಿರೋ - ದುಷ್ಕರ್ಮ ತ್ಯಜಿಸಿರೋ || ೧ || ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣು ಹೊನ್ನು ಸ್ಥಿರವಿದೆನ್ನಬೇಡಿರೋ | ನಿಜವನ್ನು ನೋಡಿರೋ || ೨ || ಈತ ಜಗನ್ನಾಥ ಸೌಖ್ಯದಾತ ಕಾಣಿರೋ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕೇಳಿರೋ || ೩ || ಕಾಟಕ ರ್ಮಲೂಟಿಗೈಯ್ವ ತೋಟಗಾರನ - ಈ ಸಾಟಿಗಾಣೆನಾ || ೪ || ಶಿಲೆಗೆ ದಿವ್ಯ ಲಲ ನಾರೂಪವೊಲಿದುಕೊಟ್ಟನ| ಶಾಪವಳಿದು ಬಿಟ್ಟನ || ೫ || ಮಾನಿನಿಯಾ ಮಾನ ಜೋಪಾಸಗೈದನ - ಸ್ವಾಧೀನನಾದನ || ೬ || ಪಿಡಿದ ಮುನಿಯ ಬಿಡಿಸಿ ಪುಲಿಯ ಬಡಿದಧೀರನನ ಕೈಪಿಡಿಗೆ ಬಾರನ || ೭ || ಮರ್ತ್ಯರಿವನ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಪಡು

ವರು ಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಪಡೆವರು || ೮ || ಶರಣ ಜನರ ಪೊರೆವ ದೊರೆಯು ವರದ ವಿಠಲನೆ- ಶ್ರೀಧರಣೀಜಟಿಲನೆ || ೯ ||

7. ರಾಗ—ಅಹರೀ—ಆಟತಾಳ.

ನಾರಾಯಣಯೆಂಬ ನಾಮವ ನೇಮದಿ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿರೋ || ಪಾರವಿಲ್ಲದ ಭವ ಪಾರಾವಾರದೊಳುತ್ತಾರಕವಿದು ನೋಡಿರೋ || ಪ || ನೀರಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಯು ತೋರುವ ರೀತಿ ಶರೀರನೆಚ್ಚಿರಬೇಡಿರೋ | ಸಾರುವ ಮೃತ್ಯುವದಾರಿಗೆ ಗೋಚರ ಧಾರಿಣಿಯಲಿ ಪೇಳಿರೋ || ೧ || ದೇಹಕ್ಕೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ ಮೋಹಕೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ ಸಾಹಸ ಪಡಬೇಡಿರೋ | ದೇಹಗೇಹಂಗಳನೂಹಿಸಿ ಸಂಗಡ ಬಾಹವೆಂದಿರಬೇಡಿರೊ || ೨ || ದೇಹರಕ್ಷಣೆಗೆಂದು ಗೇಹವನಿರ್ಮಿಸಿ ನೇಹದಿ ನಾರಿಯೊಳು | ಗೇಹಿನಿಯೆಂದತಿ ಮೋಹದಿ ಕೆಡುವನು ದೇಹಿಸಂಸಾರದೊಳು || ೩ || ನಾರಿಯು ಮೋಹನಾಕಾರಿಯು ಲೋಕಕೆ ಮಾರಿಯಲ್ಲವೆ ಕೇಳಿರೋ | ನಾರಿಯಾರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾರಿಗೆ ಜೀವಿತದಾರಿಯೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೇಳಿರೋ || ೪ || ಮಂಚಬಾರದು ತನ್ನ ಮಡದಿಯು ಬಾರಳು ಕಂಚುಕನ್ನಡಿ ಬಾರದೀ || ಸಂಚಿತ ದ್ರವ್ಯದಿ ಕೊಂಚವು ಬಾರದು ವಿಸಂಚಿಗೆ ದೇಹವಿದು || ೫ || ಹಲವು ಸಾಹಸದಿಂದ ಘಳಿಸಿದರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ಬಳಸಿನ ಬಾಂಧವರು | ನಿಳಯದೊಳುಂಡುಟ್ಟು ಸಲಿದು ನಂತರ, ಎಂದು ಒಲಿದುಕೊಂಡಾಡುವರು || ೬ || ಅರ್ಥವಿದ್ದವನ ಸಮರ್ಥನೀತನ ಜನ್ಮಸಾರ್ಥಕವೆಂಬುವರು | ಅರ್ಥವ ಕಳಕೊಂಡು ಸಾರ್ಥನಾಗಲು ಜನ್ಮವ್ಯರ್ಥವೆಂದುಸಿರುವರು || ರೊಕ್ಕವಿದ್ದರೆ ಕೈಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಮಾತಿನೊಳಕ್ಕರೆ ಪಡಿಸುವರು | ರೊಕ್ಕವಿಲ್ಲದವನ ಮಕ್ಕಳು ಮಡದಿಯರು ಲೆಕ್ಕಿಸದಿರುತಿಹರು || ೮ || ಧರಣಿಗೋಸುಗ ತಮ್ಮ ಹರಣವ ಕಳಕೊಂಡು ಮರಣವ ಪೊಂದುವರು | ಮರಳು ಜಗಳಕೆ ಶರಳರು ಚಾಚುತೆ ಕೊರಳನು ಕೊಯ್ಸುವರೋ || ೯ || ತಂದೆಯ ಬಿಡುವರು ಕಂದನ್ನ ಬಡಿವರು ಬಂಧುಗಳನ್ ಕೊಲ್ವರು | ಒಂದಿಗೆ ಜನಿಸಿದರೆಂದು ನೋಡರು ನಿಜದಂದುಗಕ್ಕೊಳಗಹರು || ನಂಟರುಣ್ಣನಮುಗಿವರುಂಟೆಂದು ಮೋಹದ ಗಂಟುಕಟ್ಟಿರೆಮನದಿ | ಕಂಟಕ ಯಮಬಂದು ಗಂಟಲಬಿಗಿವಾಗ ನಂಟರಿಲ್ಲವು ಜಗದಿ || ೧೧ || ಆಪತ್ತುಬಂದಾಗ ಪಾಪಿಯ್ಯ ಮನದನು ತಾಪದಿ ನೆನೆಯುತಿರೆ | ಕಾಪಾಡುವನಾಗ ಶ್ರೀಪತಿ ಪುಲಿಗಿರಿ ಭೂಪನು ನಮ್ಮ ಧೊರೆ || ೧೨ || ನೊಂದಗಜೇಂದ್ರನ, ಕಂದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ | ಬಂದವಿಭೀಷಣನ | ಚಂದಿರಮುಖಿ ನೃಪನಂದನ ಧ್ರುವರನು ಚಂದದಿ ಸಲಹಿದನ || ೧೩ || ಅಜಮಿಳಗೊಲಿದನ ಕುಜನರ ತರಿದನ ಸುಜನರನಾಳಿದನ | ಭಜಕರದಾತನ ತ್ರಿಜಗಕ್ಕೆ

ನಾಥನ ವಿಜಯನ ರಥಸೂತನ || ೧೪ || ಅಂಗಜಜನಕನ ಮಂಗಳ ಮಹಿಮನ ಗಂಗೆಯ ಪಡೆದವನ | ರಂಗನ ಸುಗುಣ ತರಂಗನ ಶಂಖರಥಾಂಗವ ಪಿಡಿದಿಹನ || ೧೫ || ಗೌತಮಭಾರ್ಯೆಯ ಪೂತೆಯ ಮಾಡಿದ ಖ್ಯಾತ ಪಾದಾಂಬುಜನ | ವಾತನ ಮಗನೊಳು ಪ್ರೀತಿಯ ಬೆಳಸಿದ ಸೇತುವಿಧಾತನ || ೧೬ || ರಾಮನ ಜಗದಭಿರಾಮನ ದೈತ್ಯವಿರಾಮನ ಭಜಕಜನಾ | ರಾಮನ ದಶರಥರಾಮನ ಸೀತಾರಾಮನ ಗುಣಧಾಮನ || ೧೭ || ಪಂಕಜನೇತ್ರನ ಪರಮಪವಿತ್ರನ ಶಂಕರನುತಿಪಾತ್ರನ | ವೆಂಕಟರಮಣನ ಕಿಂಕರಶರಣನ ಸಂಕಟಹರನಾಮನ || ೧೮ || ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮ ಪುಲಿಗಿರಿಯೊಳು ನೆಲಸಿದ ವರದ ವಿಠಲದೇವನ | ಶಿರಿನಾಮವೇ ತನ್ನ ಮರೆಯದೆ ನೆನೆಯಲು ಪೊರೆಯುವದಾನರನ || ೧೯ ||

8. ರಾಗ—ದೇಶಿಯಪೂರ್ವಿ—ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿಕೃಪೆಯಿಂದಲಿ ದೊರೆದಿತು ಯನಗೀ ಶಿರಿಕರತಂಬೂರಿ || ಪ || ನರಹರಿನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಗೈಯುವಾ ನರರಿಗೆ ಸಹಕಾರಿ ||ಅನು|| ತಾಪತ್ರಯವನು ಲೋಪಗೈವ ಸುಖ ರೂಪಿನ ತಂಬೂರಿ | ಶ್ರೀಪತಿಭಕ್ತಿನಿರೂಪಣದಿಂದಖಿಲಾಪತ್ಪರಿಹಾರಿ || ವಾಸುದೇವ ನಿಜ ದಾಸರು ಪಿಡಿಯುವ ಭಾಸುರತಂಬೂರಿ | ವಾಸುಕಿ ಶಯನ ವಿಲಾಸದ ಕೀರ್ತಿವಿಕಾಸದ ಜಯಭೇರಿ || ೨ || ಅಂಬುಜಭವನ ಕುಟುಂಬಿನಿಯ ಕರಾಲಂಬನ ತಂಬೂರಿ | ತುಂಬುರನಾರದ ರಂಬುರುಹಾಕ್ಷನ ಹಂಬಲಿಗನುಸಾರಿ || ೩ || ಗಂಧರ್ವರ ಕರಪೊಂದಿ ಮೆರೆವ ಬಲು ಸುಂದರ ತಂಬೂರಿ | ಸುಂದರಿಯರ ನಲಿಪಿಂದಲಿ ನುಡಿಸುವಾನಂದ ಸುಗುಣಧಾರಿ || ೪ || ಶ್ರುತಿಯುತವಾಗಲು ಮತಿಯುತರಿಗೆ ಸಮ್ಮತವಹತಂಬೂರಿ | ಶ್ರುತಿಹೀನತೆಯಿಂದತಿಶಯವಾಗದು ಕೃತಿಶತವನುಸಾರಿ || ೫ || ಲೋಕದಜನರಿಗನೇಕ ಸುಕೃತ ಪರಿಪಾಕದ ತಂಬೂರಿ | ಈ ಕಲಿದೋಷ ನಿರಾಕರಣೆಗೆ ಬಹು ಭೀಕರ ಮುಖಧಾರಿ || ೬ || ಧರೆಯೊಳು ಪುಲಿಗಿರಿ ವರದವಿಠಲನ ಬಿರಿದಿನ ತಂಬೂರಿ | ದುರಿತವೆಂಬ ಮದ ಕರಿಯನು ಸೀಳುವ ಹರ್ಯಕಾರಿ || ೭ ||

9. ರಾಗ—ಹಂಸೆ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸನಮಲನಾಮವ ಸೊಗಸಿನಿಂದ ಗಾನ ಮಾಳ್ಪಧೀರನಾವನೋ || ಪ || ತಾಳತಂಬೂರಿಗಳನು ಮೇಳವಿಸಿ ಸರಾಗದಿಂದ || ೧ || ಹಿಂದೆ ಮೃದಂಗದಿಂದ, ಸಂಗಡಿಸಿ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ || ೨ || ಗುಂಭವಾದ್ಯವನ್ನು ಪರಮ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಾರಿಸುತ್ತ || ೩ || ಜತೆಗೆ ಸೇರಿದವರಕೂಡಿ, ಶ್ರುತಿಲಯಗಳಿಂದ ಪಾಡಿ || ಪರಮ ಪುರುಷ ವ್ಯಾಘ್ರಗಿರಿಯ ವರದ ವಿಠಲ ನೆಂದುಮುದದಿ || ೪ ||

10. ರಾಗ—ರೇಗುಪ್ತಿ—ಅಟತಾಳ.

ದಿನವೇ ಸುದಿನವು ಧ್ಯಾನಮಾಳ್ಪ ಜನವೇ ಸುಜನವು || ಪ || ಘನತರ ಹರುಷದಿ ಮನದಣಿವಂದದಿ, ಮನಸಿಜನೈಯನ, ಮಹಿಮೆಯ ಪಾಡುವ || ಅನು || ಯುಕ್ತದಿಕೂಡಿ ಅಯುಕ್ತವಿರಕ್ತಿಯಮಾಡಿ || ಭಕ್ತಿಗಾಗಲಿ ಭವಮುಕ್ತಿಗಾಗಲಿ ಹರಿಭಕ್ತರನೊಡಗೂಡಿ ರಕ್ತಿಲಿಪಾಡುವ || ದಿನವೇ || ೧ || ತಾಳ ತಂಬೂರಿಯು ತಪ್ಪದೆ ತಂದು ಮೈಳೈಸಿಶ್ರುತಿಯ || ಹಾಳುಹರಟೆಯಿಂದ ಕಾಲವ ಕಳೆಯದೆ ಶ್ರೀಲಲಾಮನ ಕಥೆ ಪೇಳುವ ಕೇಳುವ || ೨ || ಅರ್ಥಾಪೇಕ್ಷೆಯಲಿ–ಕಾಲಗಳನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಮಾಡದಲೆ || ಅರ್ಥಿಪರಿಗೆ ಪರಮಾರ್ಥವನೀಯುವ ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವ || ೩ || ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳ-ಕಳೆವ ರಘು-ರಾಮನಾಮಗಳ ಪ್ರೇಮದಿಂಪಾಡುತ್ತ ರೋಮಾಂಚದೊಡಗೂಡಿ ನೇಮದಿಂದ ಭವ ತಾಮಸ ಕಳೆಯುವ || ೪ || ಹರಿವಾಸರವನು—ಸಾಧಿಸಿ ಮುರಹರ ನಾಮಗಳನು | ಹರಿ ದಾಸರೊಡಗೂಡಿ, ಹರುಷದಿಂದೆಚ್ಚತ್ತು ವರದ ವಿಠಲ ನರಹರಿಯೆಂದು ಪಾಡುವ || ದಿನವೇ || ೫ ||

11. ರಾಗ—ಸಹನ—ಆದಿತಾಳ.

ಕಲಿಯಾಮಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸಂ, ಕಲಭಾಷ ಮಿಂದುಹಾಸಂ ||ಪ|| ಕಮನೀಯ ಹೇಮಚೇಲಂ | ಕಮಲಾಲಯಾನುಕೂಲಂ | ಕಮಲಾಭಿರಾಮಮಾಲಂ || ೧ || ಸುಮಬಾಣ ಸುಂದರಾಂಗಂ ! ಸುಮನಾರ್ಪಿತಾಂತರಂಗಂ | ನಮದಾರ್ತಿಸಂಗ ಭಂಗಂ || ೨ || ಜಲಜಾಪ್ತ ಪತ್ರನೇತ್ರಂ | ಜಲದೋಪಮಾನಗಾತ್ರಂ ಜಲಜಾಪ್ತ ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರಂ || ೩ || ಕುಂದೋಪಮಾನರದನಂ | ಚಂದ್ರೋಪಮಾನವದನಂ | ಬೃಂದಾರಕಾರಿ ದಮನಂ || ೪ || ಅಜವಂದ್ಯ ಚರಣಕಮಲಂ | ನಿಜಸೌಖ್ಯ ಕರಣಕುಶಲಂ | ಭಜನೀಯ ವರದ ವಿಠಲಂ || ಕಲಯಾಮಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸಂ ||

12. ರಾಗ—ಯಮುನಕಲ್ಯಾಣ.

ಭಜತಿ ಭುಜಗಶಯನಂ | ಸದಾಹೃದಿ || ಸಜಲ ಜಲದಶರೀರ ಮಕುಂಠಿತ | ಭುಜಗಶೈಲ ಶಿಖರಾಲಯಮನಿಶಂ || ಅನು || ಶೇಷ ಪವನ ಸಂವಾದವದೇನ ವಿಶೇಷ ಕರುಣಾಯಾತ್ರಾಗತಮೀಶಂ || ೧ || ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾರಾಧಿತ ಮಜ ಭವ ಕಾಮಜನಕ ಮಕಳಂಕ ಚರಿತ್ರಂ || ೨ || ಪಾಂಡುತನಯ ಮಾಂಡವ್ಯಾರಾಧಿತ | ಪುಂಡರೀಕ ದಿವ್ಯಾದ್ರಿವಿಹಾರಂ || ೩ || ಚಂಡಕಿರಣರಥ ಮಂಡನಾಂಗ ಮಜ ಮಂಡಜಾತಾವರ ವಾಹನಗಮನಂ || ೪ || ಪರಮ ಪುರುಷಮಖಿಳಾಗಮವೇದ್ಯಂ | ವರದವಿಠಲ ಮನುಚಿಂತಯದಾದ್ಯಂ || ೫ ||

13. ರಾಗ—ಕಾಂಬೋಧಿ—ಆದಿತಾಳ.

ಕಲೆಯೇಹಂ ಶ್ರೀ ಕನಕಾದ್ರೀಶಂ, ಜಲದೋಪಮಭಾಸಂ ‖ ಪ ‖ ಸುಲಲಿತ ಕರಧೃತ। ಧರರಥಚರಣಂ ‖ ಕಲಿಕಲುಹಾಪಹ, ಕಮನೀಯಚರಣಂ ‖ ಮಸ್ತಕ ನಿಹಿತ ಮಹಾರ್ಹ ಕಿರೀಟಂ।ಕಸ್ತೂರೀ ತಿಲಕಿತ ದಿವ್ಯಲಲಾಟಂ ‖ ನಿಸ್ತುಲಸುಮದಮಾಂಚಿತ ಜೂಟಂ ಕೌಸ್ತುಭ ಶೋಭಿತ ಮಣಿಸರಕೂಟಂ ‖ ೧ ‖ ಸುಮಶರಕೋಟಿ ಮನೋಹರವೇಷಂ। ಕಮಲಾಸಖಭಾ ಭರಣವಿಭೂಷಂ ‖ ಸುಮಹಿತಭಣಿತ ಸದೃಶಮಂಜುಭಾಷಂ। ವಿಮಲ ಹೃದಯ ಸೇವಕ ಪೋಷಂ ‖ ೨ ‖ ಶ್ರೀರಮಣೀಪರಿ ಶೋಭಿತ ಗಾತ್ರಂ। ವಾರಿಜ ಭವಕೃತ ವಿವಿಧಸ್ತೋತ್ರಂ‖ ಸಾರಸದಳ ವಿಸ್ತಾರಸುನೇತ್ರಂ। ನಾರದಮುನಿಕೃತ ಪೂಜಾಪಾತ್ರಂ ‖ ೩ ‖ ಶರದಿಂದು ಮಂಡಲ ಸುಂದರವದನಂ। ವರಕುಂದಕುಟ್ಮಲ ಸನ್ನಿಭರದನಂ ‖ ಕರಸಂದಶಿತ ವೈಕುಂಠಸದನಂ । ತರುಣ ತರಣಿಘೃಣಿ ರುಚಿದಂತ ಹಸನಂ ‖ ೪ ‖ ತರುಣ ಶ್ರೀತುಳಸೀ ಶೋಭಿತಮಾಲಂ। ಸರಸಿಜಗರ್ಭ ರುಚಿರದಿವ್ಯಚೇಲಂ ‖ ವರವ್ಯಾಘ್ರಭೂಧರ ವಿಹರಣಶೀಲಂ। ವರದ ವಿಠಲ ಮಖಿಲಾಗಮಪಾಲಂ ‖ ೫ ‖

14. ರಾಗ—ಕಮಾಚು.

ಯಾಕೆ ಕಳವಳವೋ—ಮಾನಸನಿನ ಗ್ಯಾಕೋ ಕಳವಳವೋ ‖ ಪ ‖ ತ್ರೀಕಲತ್ರನು ಜಗದೇಕ ನಾಯಕ ನಿರ ‖ ಲ್ಯಾಕೆ ‖ಅ‖ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಿರಲನ್ನ ವಿಟ್ಟುಕಾಪಾಡಿದ। ಸೃಷ್ಟೀಪಾಲಕ ಪರ ಮೇಷ್ಠಿ ಜನಕನಿರ ‖೧‖ ಬಾಲನಾಗಿರೆ ಮೊಲೆಪಾಲ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪರಿ। ಪಾಲಿಸಿದವಸಿರಿಲೋಲನಲ್ಲವೆ ‖ ೨ ‖ ಲೋಪವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಯ್ವ ಶ್ರೀಪತಿ ಪುಲಿಗಿರಿ। ಭೂಪವರದ ವಿಠಲಾ ಪದ್ರಕ್ಷಕ ನಿರ ‖ ಲ್ಯಾಕೆ ಕಳವಳವೋ ‖ ೩ ‖

15. ರಾಗ—ಆನಂದಭೈರವಿ.

ಭಾವಯೆ ಭವಭಾವಿತ ಚರಣಂ। ಭವಭಯಾಪರಿಹರಣಂ ‖ ಭಾವನೋಚಿತಭಾಗ್ಯ ವಿತರಣ ಕೋವಿದಂನಿಜ ಭಾವದಂ ಹೃದಿ ‖ ಅ ‖ ವ್ಯಾಘ್ರಭೂಮಿಧರಾಗ್ರವಿಹರಣ ಮಗ್ರಜನಶರಣ್ಯಂ। ಶೀಘ್ರಫಲದಮುದಗ್ರಪೌರುಷ ವಿಗ್ರಹಂ ಸುರಾಗ್ರ್ಯಗಣ್ಯಂ ‖ ೧ ‖ ಕುಂಡಲೀ ಫಣ ಮಂಡಲಾಶ್ರಿತ ಮಂಡಜಾತಗಮನಂ ‖ ಪುಂಡರೀಕ ಸುಮ। ಮಂಡಿತ ಹಾರಮ ಖಂಡಿತ ಹಿಮಕರ ಮಂಡಲ ವದನಂ ‖೨‖

ರಾಮಮಿನಕುಲ ಸೋಮಮಾಶ್ರಿತ ಪ್ರೇಮಮೂಂಜಿಭೀಮಂ || ಶ್ಯಾಮಜಲ
ಧರ ಕೋಮಲಂ ಗುಣ ಧಾಮವಿಾಸ ಪ್ರೇಮನಾಮಂ || ೩ || ನಂದನಂದನ
ಮಿಂದಿರಾ ಹೃದಳಿಂದ ಲೋಲ ವಿಳಿಂದಂ || ಕುಂದರದನ ಮಮಂದ ಕರುಣಾನಂ
ದಿತಾ ಖಿಲಲೋಕವೃಂದಂ || ೪ || ಸಾರನಿಗಮವಿಹಾರ ಕುಶಲಮುದಾರ ವರದ
ವಿಠಲಂ | ಭೂರಮಾಕುಚಕೋರ ಕಾಂಚಿತ ಚಾರುಮುಕ್ತಾಹಾರ ಪಟಿಲಂ || ೫ ||

16. ರಾಗ—ಪಂತುವರಾಳಿ.

ಬಿಡಲಾರೇ ಬಿಡಲಾರೇ || ಪ || ಕಡಲೊಳು ಪವಡಿಪ ಮೃಡನುತನಾಮನ
|| ಅ || ಕಾಶಿಯೊಳಗೆ ವಿಶ್ವೇಶನು ಬೋಧಿಪ ದಾಶರಥಿಯವರ ಸಾಸಿರ ನಾಮವ
|| ೧ || ಗೌರವದಿಂದಲಿ ಗೌರಿಯುಜಪಿಸುವ | ಗೌರವೆನಿಪದುರಿತಾರಿಯನಾಮವ
|| ೨ || ಭಕ್ತರು ಸಕಲ ವಿರಕ್ತರು ನಿತ್ಯದಿ | ರಕ್ತಿಪಡುವ ಗುಣ ಯುಕ್ತನನಾಮವ
|| ೩ || ಇಷ್ಟದಿ ನೆನೆವರ ಕಷ್ಟವಳಿದುಮನ ದಿಷ್ಟಕೊಡುವಪರ ಮೇಷ್ಟಿಯನಾಮವ
|| ೪ || ಚರಣವ ನಂಬಿದ ಶರಣರ ಪೊರೆಯುವ | ವರದ ವಿಠಲಧೊರೆ ವರದನ
ನಾಮವ || ೫ ||

17. ರಾಗ—ಕಾಂಬೋಧಿ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಿನ್ನಪಾದ-ಧ್ಯಾನವಪಾಲಿಸಿಯನ್ನ - ಮಾನಸಾನಂದಿಸೋ ಶತ
ಭಾನುತೇಜನೆ || ಪ || ಸಾನುರಾಗದಿಂದನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನಿಪಜನರ ಭವ | ಕಾನನಾದ
ಹನ ಚಿತ್ರ ಭಾನು ದನು ಜಾರಿ ಹರಿ || ಅನು || ಇಂದಿರಾ ರಮಣನಿನ್ನ ಸುಂದರ
ಚರಣಕೆ ನಾಂ | ವಂದನೆಮಾಡುವೆನಯ್ಯ ಇಂದುವದನಾ || ಇಂದುಧರ ನುತ
ಮುಚು ಕುಂದವರದನೆ ಗುಣಬಂಧುರಾ ಶ್ರೀ ಪುಲಿಗಿರಿ ಮಂದಿರ ಮಂದರ ಧರ
|| ೧ || ಇಷ್ಟುದಿನ ನಿನ್ನ ಮನ ಮುಟ್ಟಿಭಜಿಸದೆ ಬಲು ದುಷ್ಟ ಮನುಜರಕೂಡಿ
ಭ್ರಷ್ಟನಾದೆನು || ಇಷ್ಟಫಲದಾಯಕ ತ್ರಿವಿಷ್ಟಪಾಧಿಪಾನುಭವ್ಯ | ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಪ್ರದ
ನಿನ್ನ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಂಬಿದೆನು || ೨ || ಲೋಕಪತಿ ಪಿನಾಕಯನ್ನು ವೃಕನೆಂಬಭೀ
ಕರಾಸುರನು ಉರಿಹಸ್ತ ಬೇಡಲು | ಆ ಕಪಾಲಿಯಿತ್ತು ಅವಿವೇಕದಿಂದಲೋಡುತಿರೆ
ಲೋಕಮೋಹಿನಿಯ ರೂಪು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಶಿವನಕಾಯ್ದೆ || ೩ || ಆಡಿಸೋ ನಿನ್ನವ
ರೊಳು, ಪಾಡಿಸೋ ನಿನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿ, ನೋಡಿಸೋ ನಿನ್ನಯ ಮೂರ್ತಿ | ಬೇಡಿಸ
ದಿರು || ಆಡಿಸದೆ ಭವವೆಂಬ ಕಾಡಿನೊಳ್ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ನೋಡಿನಿನ್ನ ನಾಡಿನೊಳ
ಗಾಡಿಸೋ ಮುರಾರಿಹರಿ || ೪ || ವಾಸುಕಿಶಯನ ಪೀತವಸನ | ದಿವ್ಯಭೂಷಣ

ವಿಭೂಷಿತ ಲಲಿತಶುಭ ವೇಷವಿಪುಲ || ಭಾಸಮಾನ ವ್ಯಾಘ್ರಶೈಲಾ ವಾಸ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಭಕ್ತಪೋಷಣ ದುರಿತಗಣ ಶೋಷಣ ಶ್ರೀವರದ ವಿಠಲ || ೫ ||

18. ರಾಗ—ಶಹನಾ.

ಕರುಣದಿ ಕಾಯೋಯನ್ನ- ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ-ಕರುಣದಿ ಕಾಯೋಯನ್ನ ||ಪ|| ಚರಣ ಸೇವಕ ಭಯಹರಣ ಶ್ರೀಕೌಸ್ತುಭಾಭರಣ ಸೌಖ್ಯವಿತರಣ ನಿನ್ನಯ ಚರಣ ಯುಗಳವ ಶರಣು ಹೊಕ್ಕೆನು || ಅ || ಕರ್ಮತಂತ್ರವನುಳಿದು-ಕಾಮಿಸಿ ಮನ ನಿರ್ಮಲತ್ವವ ತೊರೆದು || ಹರ್ಮ್ಯನಿಂದಲೆ ಭಕ್ತಿಯುಮ್ಮಳಿಸದೆ ಬಲು ನಿರ್ಮಲತ್ವವನಳಿದು ಕಾಮವು ಹೊಮ್ಮುತಿದೆ ಪರ ಬೊಮ್ಮ ಮೂರುತಿ || ೧ || ಸ್ನಾನ ಮೌನವ ತೊರೆದು| ಸಂಧ್ಯಾದ್ಯನು ಷ್ಠಾನನೇಮವಮರೆದು || ಮಾನಸಪೂಜಾ ವಿಧಾನವನರಿಯದೆ ದೀನಜನಸುರ ಧೇನು ಭಕ್ತರ ಮಾನನಿಧಿಯಹ ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ || ೨ || ಶರಣಜನಾವನನೆ | ಶಕ್ರಾದಿನಿ - ರ್ಜರಕುಲಪಾಲಕನೆ || ಸರಸಿಜಸಂಭವ ಪುರಹರ ಸನ್ನುತ ಚರಿತ ದೂರಿತ ದುರಿತ ಸದ್ಗುಣ | ಭರಿತ ಪುಲಿಗಿರಿ ವರದ ವಿಠಲ || ೩ ||

19. ರಾಗ—ಬಿಲಹರಿ.

ನಾರಾಯಣ ರಕ್ಷಿಸೋ—ನಮ್ಮನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣ ರಕ್ಷಿಸೋ || ಪ || ಪಾರರಹಿತಭವ ಪಾರಾವಾರದಿಬಲು ಘೋರತಾಪವು ಮೀರಿತೋ ಭವ ದೂರ ನಿತ್ಯೋದಾರ ಕರುಣದಿ || ಅ || ಶ್ರೀಶ ನಿನ್ನರ್ಚಿಸದೆ-ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಖ-ದಾಶಯನೇ ತೊರೆದೆ || ಕೋಶ ಕಳತ್ರ ನಿವೇಶ ತನುಜ ಮಾಯಾ | ಪಾಶದೊಳಗೆ ಶಿಲ್ಕಿ ಗಾಸಿಯಾದೆನುಜಗ ದೀಶ ನಿಖಿಲ ಸುರೇಶ ಕಮಲಫಲಾಶ ನಯನ | ದಿನೇಶ ಶತ ಸಂಕಾಶ ವ್ಯಾಘ್ರಗಿರೀಶ ಭವಭಯ ಪಾಶ ಹರಪರಮೇಶ ವಂದಿತ || ನಾರಾಯಣ || ೧ || ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ತೀವಿದಭೂತ ದ್ರೊಹವನಾಚರಿಸುತಲಿ || ಸೋಹಮೆಂಬುವ ಬಲು ಮೋಹದಿ ಸಿಲುಕಿದಾ ಸೋಹಮೆನ್ನದೆ ದೈವ | ದ್ರೋಹಿಯಾದೆನು ವಿ | ದೇಹಜಾವರಿಗೂಹನೋಚಿತದೇಹ ವಿಜಿತವಿದೇಹ ಖಗವರವಾಹ ಶುಭಪರಿ | ವಾಹ ನಿಖಿಲ ನಿರೀಹ ಲೋಕವಿ ಮೋಹನಾಚ್ಯುತ || ನಾರಾಯಣ || ೨ || ಗುರುಹಿರಿಯರ ಮರೆದು—ಗರ್ವದಿ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ನೆರೆತೊರೆದು || ದುರುಳರ ಸಂಗದಿ ಜರಿದು ಸಜ್ಜನರನು | ಜರಿದು ದುರ್ಗತಿಗೆ ನಾ ಗುರಿಯಾದೆನು ಹರಿ || ಪರಮ ಪುರುಷ ಪರಮಪಾವನ | ಚರಣ ಸುಗುಣಾಭರಣದೀನೋ | ದ್ಧರಣ ಭವ ಸಂಹರಣ ವಿಶ್ವಂಭರಣ ಪುಲಿಗಿರಿ ವರದ ವಿಠಲ || ನಾರಾಯಣ || ೩ ||

20. ರಾಗ—ಬಿಲಹರಿ.

ನಾರಾಯಣನಿನ್ನ ಪಾರಾಯಣಗೈವ ಧೀರತನವ ಪಾಲಿಸೋ || ಪ || ಪಾರವಿಲ್ಲದಭವ ಪಾರಾವರದೊಳೊಂದು ತೀರಕೆನ್ನನು ಸೇರಿಸೋ || ಅ || ನಿನ್ನ ಕಿಂಕರಭಾವವನ್ನು ಮರೆತು ನಾನಾ ಜನ್ಮದಿತೊಳಲುತ ಖಿನ್ನನಾಗಿ | ನಿನ್ನದಯದಿ ನರಜನ್ಮದಿ ಜನಿಸಿದೆ | ವರ್ಣಶ್ರೇಷ್ಠರಕುಲದಿ ಬಹು ಪುಣ್ಯದಿ || ಇನ್ನು ಪುನರಪಿ ಜನ್ಮವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಕಿಂಕರನನ್ನು ಸೇರಿಸಿ | ಘನ್ನ ಮಹಿಮನೆ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯೊಳುನ್ನತದ ರತಿಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ || ನಾರಾ || ೧ || ಅಷ್ಟಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸಾಯುತ ಬಲು | ಕೆಟ್ಟಮರ್ಮವಮಾಡಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು || ಎಷ್ಟುನಿನಗೆ ಮೊರೆ ಯಿಟ್ಟು ಬೇಡಲು ಎಳ್ಳಿನಷ್ಟು ಕಾರುಣ್ಯವು ಪುಟ್ಟದೇನೋ || ಸೃಷ್ಟಿಗೈಯುವೇ ಪುಷ್ಟಿಗೈಯುವೆ | ಕಟ್ಟಕಡೆಯೊಳು ನಷ್ಟಪಡಿಸುವೆ | ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಜೊತೆಗಟ್ಟಿನೋಡುವ ದಿಟ್ಟರಾರೈ ವಿಷ್ಟಮೂರುತಿ || ೨ || ಧರೆಯರಾಜ್ಯವನೊಲ್ಲೆ ಸಿರಿಯಸಂಪದವೊಲ್ಲೆ ಸುರರು ಭೋಗಿಪ ಸುರಪುರವಾನೊಲ್ಲೆ || ಪರಮೇಷ್ಟಿ ಪುರದೊಳಗಿರಲಾ ನೊಲ್ಲೆನು ನಿನ್ನ | ಹೊರತಾದಕೈವಲ್ಯ ಸ್ಥಿರವೊಲ್ಲೆನು || ನಿರುತ ನಿನ್ನಯ ಚರಿತೆಯಲಿ ಮನವಿರಲಿ, ನಾನಾತೆರದಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿರಲಿ ಯನ್ನಯ ಕರಣವೃತ್ತಿಯು ಪರಮ ಪುಲಿಗಿರಿವರದ ವಿಠಲ || ೩ ||

21. ರಾಗ—ಕಮಾಚು.

ಮಾಮವ ಮೃಗರಿಪು ಗಿರಿರಮಣ - ಮಹಿತಗುಣಾಭರಣ || ಪ || ಕಾಮಕಲುಷಭವ ಭೀಮಜಲಧಿಗತ || ತಾಮಸಾತ್ಮಕಂ ದುರಿತಚರಿತಮಹಿ || ಮಾಮ || ಅ || ನಿಟಿಲನಯನ ಮಕುಟ ಲಸಿತ ವದನ ನೀರಾ - ಪೂರಾ ನೀಲಜಲದ ಮದ ಹೇಳನ ಸುಭಗಶರೀರ || ಕುಟಿಲದನುಜ ಕುಲಶಿಖರಿಕುಲಿಶ ಧರ ಕುಂದಕುಟ್ಮಲ ಸಮಾನ ಶುಭರದನ || ೧ || ವದನ ವಿಜಿತ ಶರದಮೃತಕಿರಣ ಸುಕುಮಾರಾಕಾರಾ ವತ್ಸಲಸಿತ ಶುಭಲಕ್ಷಣ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧಾರಾ || ಸದಯಹೃದಯ ಪರಿ ತೋಷಿತ ನತಜನ ಸಾಮಗಾನರತ ಸತತಶುಭ ಚರಿತ || ಮಾಮ || ೨ || ಸಕಲದಿವಿಜ ನತಚರಣ ಕಮಲ ನಿರಪಾಯಾ-ಮೇಯ | ಸಂತತಾರ್ರಾತ್ತದರಚಕ್ರ ವಿಬುಧಗೇಯ || ಪ್ರಕಟಮಹಿಮ ಮಾಂಡವ್ಯ ಮನೋರಥ ಪಾರಿಜಾತ ದುರಿತಾರಿ ವರದನುತ ಮಾಮವ || ೩ ||

22. ರಾಗ—ಯದುಕುಲಕಾಂಬೋಧಿ.

ಪಾದಸೇವೆಯ ಪಾಲಿಸೋ – ಪಂಕಜನಾಭ ||ಪ|| ಪಾದಸೇವೆಯ ತೋರೋ ವೇದಗೋಚರವ್ಯಾಪ್ತ ಭೂಧರ ವಿಹರಣ ಶ್ರೀಧರ ಹರಿನಿನ್ನ || ಪಾದ || ಅ || ಶೇಷವಾಯುಗಳತಿ ದೋಷವರ್ಜಿಸಿ ತನು ಶೋಷಿಸಿ ತಪನವಿಶೇಷವಾಚರಿಸೆ || ದೋಷರಹಿತ ಗುಣ ಭೂಷಾ ಶೇಷನಿಗೊಲಿದು | ಶೇಷಪರ್ವತಶಿರೋ ಭೂಷಣವೆನಿಸಿದ || ಪಾದಸೇವೆಯ || ೧ || ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಬಲವೈರಿಯನು ಬಲು | ಬಳಲಿಸಿ ರಾಜ್ಯವ ಛಲದಿಂದಾಕ್ರಮಿಸೆ || ನಲಿದು ವಾಮನನಾಗಿ, ಬಲಿಯ ದಾನವ ಬೇಡಿ ನೆಲನ ಈರಡಿಮಾಡಿ ಬಲಿಯಮೆಟ್ಟಿದ ಧಿಟ್ಟ || ಪಾದಸೇವೆಯ || ೨ || ಪಲಕಾಲ ಶಾಪದಿ ಶಿಲೆಯಾಗಿದ್ದ ಗೌತಮ ಕುಲಸತಿಗೊಲಿದು ನಿರ್ಮಲತಪೋವನಕೆ || ಸುಳಿದು ಆ ಲಲನೆಯ | ಕಲುಷವಖಂಡಿಸಿ | ಲಲನಾರೂಪವನಿತ್ತು ಸಲಹಿದ ಪಾವನ || ಪಾದಸೇವೆಯ || ೩ || ತರಣಿ ತನಯನೆಚ್ಚ ಗರಳ ಶರವು ಬೇಗ ನರನುತ್ತಮಾಂಗಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಬರಲು || ಚರಣದಂಗುಟದಿಂದ | ಧರಣೀತಳವನೂರಿ | ನರನ ಶಿರವಕಾಯ್ದ ನರನಾರಾಯಣ ನಿನ್ನ || ಪಾದ || ೪ || ಪುಲಿನಾಮದಸುರನು ಛಲದಿಮಾಂಡವ್ಯನ – ಗಳವಪಿಡಿದು ಬಾಧೆಗೊಳಿಸೆ ವೇಗದಲಿ || ಪುಲಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವನಿತ್ತು ಪುಲಿಗಿರಿಯಲಿ ಮುನಿ ಕುಲಜ ಮಾಂಡವ್ಯಗೆ ಒಲಿದ ವರದ ವಿಠಲ || ನಾರಾಯಣ || ೫ ||

23. ರಾಗಾ—ಯಮುನಾಕಲ್ಯಾಣಿ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಸೇವೆ ಗೈಯುವ ಜಾಣರೆಲ್ಲರು ಬನ್ನಿರೈ || ಧ್ಯಾನಲಭ್ಯನ ಕಾಣಲಿಚ್ಛಿಪ ಮಾನಿಸರ ಕರತನ್ನಿರೈ || ಪ || ಪರಮಪದದೊಳಗಿರದೆ ವೆಂಕಟ | ಗಿರಿಯೊಳಿರ್ದನು ಪೂರ್ವದಿ | ಭರದಿವಿಪ್ರಗೆ ವರವನಿತ್ತೀ | ಗಿರಿಗೆ ಬಂದನು ಪ್ರೇಮದಿ || ೧ || ದೂರವಲ್ಲವಿಚಾರಿಸಲು ಹರಿಣಾರಿಭೂಧರಮಿಲ್ಲಿಗೆ | ಚಾರುಮೂರ್ತಿಯ ಚರಣಸೇವೆಗೆ ಸಾರುವೆವು. ನಾವಲ್ಲಿಗೆ || ೨ || ಚರಣಸೇವಕರನ್ನು ಮರೆಯದೆ ಪೊರೆಯುವನು ಮೋದದಿ || ಪರಮಪುಲಿಗಿರಿವಾಸವೆಂಕಟ ವರದ ವಿಠಲನೆ ಲೋಕದಿ || ೩ ||

24. ರಾಗಾ—ಕಾಂಬೋಧಿ—ದೇಶೀಯ.

ಕನಸಿನಲಿಕಂಡೆನಾ–ಶ್ರೀನಿವಾಸನಾ||ಧ್ಯಾನಗೈವಮುನಿ ಮಾನಸದಲ್ಲಿ ನಿಧಾನಿಸಿ ನೋಡಲು ಕಾಣದಾತನ || ಕನಸಲಿ || ಪ || ಶರದಾಭಗಾತ್ರನ – ಶಂಪಾಭೋ

ಜ್ವಲಕರಪೀತವಸ್ತ್ರನ | ಸಾರಸಾಕ್ಷನ | ಶರದಿಂದುವಕ್ತ್ರನ || ಸಿರಿಯನುರದಿತಾ ನಿರಿಸಿಕರಗಳಿಂ | ದರಚಕ್ರಗಳನು ಧರಿಸಿಪಾರ್ತನ || ೧ || ಕಾಮನಂ ಪೆತ್ತನ, ಕಾಕುಸ್ಥನಿಗೆ - ಕಾಮಿತವಿತ್ತನ || ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ-ದಾಮವಂ ಪೊತ್ತನ || ಹೇಮ ಸೂತ್ರಮಣಿ ದಾಮಭೂಷಣ | ಸ್ತೋಮದಿವ್ಯಗುಣರಾಮಣೀಯನ || ಕನಸಿನಲಿ|| ಸುರವೃಂದಾನಂದದಿ-ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ಬರುತಿರೆ ತೂರ್ಯ್ಯಾರವದಿ | ಸಿತಛತ್ರಾದ್ಯುರುತರ ರಾಜಚಿಹ್ನದಿ || ಗರುಡನೇರಿ ನಿಜ, ಶರಣರ ಪೊರೆಯುವ ವರದಪುಲಿಗಿರಿ ವರದವಿಠಲನ || ಕನಸಿನಲಿ || ೩ ||

25. ರಾಗಾ—ಮಧ್ಯಮಾವತಿ.

ಶೇಷಾದ್ರಿಯನು ನೋಡಿರೊ - ಸೇವಕಪರಿ - ತೋಷಾದ್ರಿಯಿದು ಕಾಣಿರೋ || ಪ || ಶೇಷಾದ್ರಿಯನು ನೋಡಿ - ದೋಷಾದ್ರಿಹುಡಿಮಾಡಿ | ಶೇಷಾದ್ರೀಶನ ಪರಿ ತೋಷದಿಂ ಪಾಡಿ || ಶೇಷಾ || ಅನು || ಚಿನ್ನದ ಗಿರಿಯಂದದಿ | ರಂಜಿಸುವದು-ಬಣ್ಣದೊಳತಿದೂರದಿ||ಸಣ್ಣದಾದರು ಗಿರಿ ರನ್ನವಪೋಲುವ-ದರ್ಣವಶಯನನ ಕಣ್ಣಲಿ ಕಾಣಿಪ || ಶೇಷಾದ್ರಿ || ೧ || ಬಗೆ ಬಗೆ ವೃಕ್ಷಗಳು-ಬನಂಗಳು-ಬಗೆ ಬಗೆ ಪಕ್ಷಿಗಳು|| ಬಗೆ ಬಗೆಮ್ಮೃಗಗಳು ಸೊಗಸಿನೊಳಿರೆಬಹು | ಬಗೆ ಬಗೆ ಧಾತುಗಳಿಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿಪ || ೨ || ಯುಗಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೊಳು - ನಾಮಂಗಳು - ಯುಗಳ ದ್ವಯಮೆನಲು | ಯುಗಮೊದಲೊಳಗೆ ಪನ್ನಗಗಿರಿಯೆನೆ ತ್ರೇತಾ | ಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೇಮದ ನಗವೆಂಬ ಪೆಸರಿನ || ಶೇಷಾದ್ರಿ || ೩ || ದ್ವಾಪರಯುಗದೊಳಗೆ - ವೆಂಕಟನಾಮ-ವೀಪರ್ವತಕ್ಕೊದಗೆ || ಶ್ರೀಪುಲಿಗಿರಿಯೆಂಬ ರೂಪವೀಯುಗದೊಳು| ಶ್ರೀಪತಿಯಿತ್ತನಿರೂಪದೊಳೊಪ್ಪುವ || ಶೇಷಾದ್ರಿ || ೪ || ದೂರದಿ ಶೋಭಿಸುವ ದುರ್ಜನರಿಗೆ-ದೂರನಮಂದಿರವ || ಚಾರುವಿಮಾನ ಪ್ರಾಕಾರವ ತೋರಿಪ | ವಾರಿಜಾಸನಪಿತ ವರದವಿಠಲ ನಿಹ || ಶೇಷಾದ್ರಿ || ೫ ||

26. ರಾಗಾ.

ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡೆನವ್ಯಯನ - ಕೃತ-ಪುಣ್ಯರ ಮಾನಸ - ಗಣ್ಯಚಿನ್ಮಯನ || ಪ || ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮಳನ, ಮಣಿ, ಜಾಲರಂಜಿತ ವನಮಾಲಿಕಾಗಳನ || ಫಾಲದಿ ತಿಲಕವೊಪ್ಪಿಹನ - ಹೇಮ-ಚೇಲದಿ ಮಿಂಚನು ಸೋಲಿಸುತಿಹನ || ಕಣ್ಣಾರೆ || ಪಂಕಜ ಪತ್ರಲೋಚನನ - ನಿಜ - ಕಿಂಕರಹೃದಯಾ ತಂಕಮೋಚನನ || ಶಂಖರಥಾಂಗಾಂಚಿತನ | ಮಕರಾಂಕಜನನೀಕುಚಕುಂಕುಮಾಂಕಿತನ || ೨ || ಬೃಂದಾ

ರಕ ಪರಿವೃತನ-ಶ್ರಿತ-ಮಂದಾರನ ಗುಣವೃಂದ ಪೂರಿತನ || ಇಂದಿರಾಹೃದಯ ಮಂದಿರನ-ಮುನಿವೃಂದಚಕೋರಾನಂದಚಂದಿರನ ||೩|| ಮಕರಕುಂಡಲ ಮಂಡಿತನ ಮಣಿಮಕುಟಾದಿ ಭೂಷಣನಿಕರ ಭೂಷಿತನ || ಪ್ರಕಟಿತನಿಜಮಾಯಕನ - ಸೇವ ಕರಿಗೆ ನಿತ್ಯದಿ ಸುಖದಾಯಕನ || ಕಣ್ಣಾರೆ || ೪ || ಕರುಣದಖನಿಯೆನಿಸುವನ - ನಿಜ - ಚರಣವೆ ಶರಣೆಂದು ಕರದಿತೋರುವನ | ಧರಣೀ ನೀಳೆಯರಿಹ ಕೆಲನ-ಪುಲಿ ಗಿರಿಯೊಳು ನೆಲಸಿಹ ವರದ ವಿಠಲನ || ೫ ||

27. ರಾಗಾ—ದ್ವಿಜಾವಂತಿ.

ವಂದೇಹಂ ವ್ಯಾಘ್ರಾದ್ರಿ-ನಿವಾಸಂ | ವೇಂಕಟೇಶಂ ನಿರ್ಮಲವಿಧುಹಾಸಂ || ಪ || ವೃಂದಾರಕಗಣ ವಂದಿತ ಪದ ಮರವಿಂದನಯನ ಮಾನಂದ ವಿಲಾಸಂ || ಅ || ಶ್ರೀ ವೇದಪುಷ್ಕರಣೀ ತಟ ಶ್ರೀಕರೋದ್ಯಾನವಿಹಾರಂ | ಪಾವನವೃದ್ಧಿ ವಿಮಾನಾಂತರ ಪದ್ಮಾಸನ ಕೃತ ನಿಜಪರಿಚಾರಂ || ವಂದೇಹಂ || ೧ || ಸಕಲ ಲೋಕಸಂರಕ್ಷಣ ಶೀಲನ | ಸಂಪದ ಮಾತ್ರಿತ ಸುರಭೂಜಂ || ಅಕುಟಿಲ ಭಕ್ತಿ ಮಾಂಡವ್ಯಮುನೀಂದ್ರ ಆಕಲಿತ ನಿಜ ಸಂಸ್ತುತಿಭಾಜಂ || ೨ || ಸಾರಸಭವಸಂ ಕ್ರಂದನ ಮುಖತ್ರಿದಶಾಧಿಪಜನಪರಿವಾರಂ || ವಾರಿಜನಿಲಯಾ ವಾಸಮಕುರಿಂತ ವರದ ವಿಠಲ ಮುಕ್ತಿಸುಗುಣಮುದಾರಂ || ೩ ||

28. ರಾಗಾ—ಧನಾಸರಿ.

ಎಂತುನುತಿಪೆ ನಾನು-ಈ ಜಗ | ದಂತರ್ಯಾಮಿಯನು || ಪ || ಅಂತರಹಿತ ನನು | ಚಿಂತಿಸಿ ಪದನಖ | ದಂತರ ಪರಿಯುವು | ಸಂತತ ವಾಙ್ಮನ ||ಅ|| ಸಾಸಿರ ಮುಖದವನ - ಅವಯವ - ಸಾಸಿರವುಳ್ಳವನ || ಸಾಸಿರ ಪೆಸರವನ - ರೂಪಿ ಸಾಸಿರವಾಗಿಹನ || ವಾಸಲಳಿಯದಂತೀ ಸಚರಾಚರ | ವಾಸಿಯಾದ ಶ್ರೀ ವಾಸು ದೇವನನು || ೧ || ಜಗವನು ನಿರ್ಮಿಸುವ - ಬೊಮ್ಮನು-ಮಗನೆಂದೆನಿಸಿರುವ | ಬಗೆಯುವದೀಜಗವ - ಜಠರದಿ - ಸುಸುಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ || ಮಗುಳಿದ ನಳಿಯುವ| ನಗಜಾಪರಮೊಮ್ಮಗನೆಂಬುವರೀ | ಯುಗಣಿತ್ವಮಹಿಮನ || ೨ || ನಿಗಮವ ಪೆತ್ತ ವನ - ಬೊಮ್ಮಗೆ - ನಿಗಮವನಿತ್ತವನ | ನಿಗಮೋದ್ಧಾರಕನ - ನಿತ್ಯದಿ - ನಿಗಮ ಗೋಚರನ || ಬಗೆಬಗೆಯೋಗಿಗಳ ಧ್ಯಾನಕೆನುಗಳಿದ ಶ್ರೀಪದ | ಯುಗಳಾಂಬು ಜನನು || ೩ || ಮಾಯಾಧೀಶ್ವರನ - ದೇವನಿ - ಕಾಯಾರಾಧಿತನ | ಕಾಯಜ ಸುಂದರನಾ - ಜೀವನಿ - ಕಾ[illegible] | ನಾಯುವ

ನರಿಯದೆ – ಬಾಯಗೆಟ್ಟರನ್ನಾಯದಿಮುನಿಗಳು || ೪ || ಪರಮಪದದೊಳಿಹನಾ – ಪುನರಪಿ – ತರಣಿಯೊಳಿರುತಿಹನ | ಶರನಿಧಿ ಮಂದಿರನಾ-ಶ್ರೀಪುಲಿಗಿರಿಯೊಳು ನಿಂದಿಹನ || ನಿರುತವು ತನ್ನಯ ಚರಣವನಂಬಿದ | ಶರಣರ ಪೊರೆಯುವ – ವರದ ವಿಠಲನಾ || ೫ ||

29. ರಾಗಾ—ಪಂತುವರಾಳಿ—ಅಟ್ಟತಾಳ.

ಬಂದೆ ಗೋವಿಂದ ನಿನ್ನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ – ಮುದ – ದಿಂದ ಕಾಣಿಕೆಯನು ತಂದೆ ನಿನ್ನಡಿಗೆ || ಪ || ನಾರಾಯಣನೆಂಬ | ಚೋರ ದುಷ್ಕೃತಗಳ | ಹಾರಿಸಿಕೊಂಬುವ ಶೂರನೆಂದು || ದೂರಕೇಳುತ ಬಹು ಭಾರಿಪಾಪಂಗಳ | ಸೇರಿಸಿತಂದೆ ಮುರಾರಿ ವಿಚಾರಿಸಿ || ೧ || ಇಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಿಗಲ್ಲವೆ ಲೋಕದೊಳೆಲ್ಲರ ಮಾನಸರುಲ್ಲಾಸವೂ || ಫುಲ್ಲನಾಭನೆ ನಿನ್ನೊಳಿಲ್ಲದೋಷಗಳೆಂದು ನಿಲ್ಲದೆ ದುರಿತಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು || ೨ || ಪರಮಪುರುಷನಿನ್ನ | ಚರಣದ ಸೇವೆಗೆ | ಬರಿಕೈಯೊಳೆಂದಿಗು ಬರಲಾಗದೆಂದು || ಪರಿಪೂರ್ಣನಿನ್ನೊಳಗಿರದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು | ಪರಿಕಿಸಿ ತಂದೆನೈ ವರದವಿಠಲಹರಿ || ೩ ||

30. ರಾಗಾ—ಕೇತಾರಗೌಳ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸುಗುಣೈಕನಿಧೆ | ಶ್ರೀಮಾನಸ ಹಂಸ ದಯಾಜಲಧೆ || ಪ || ತೋಯಸನ್ನಿಭಕಾಯ – ಮನೋಜನಿಕಾಯಮಾಪಮಧುರಾಲಾಪ || ತೋಯಜಾಕ್ಷ ಪೃಥುಳಾಯತಪಕ್ಷ ನಿ | ಥಾಯಹೃದಿ ಧ್ಯಾಯಾಮಿ ಹರೆ || ೧ || ವಿಗ್ರಹಮಖಿಳಶುಭಗ್ರಹಣಂ ಮದನುಗ್ರಹಾರ್ಥಮದಿ ತಿಷ್ಠವಿಭೋ || ಉಗ್ರಮುಖವಿಬುಧಾಗ್ರ್ಯಪೂಜಿತ ಸಮಗ್ರಸಮರ್ಚ್ಯಾಂ ಸ್ವೀಕುರುಭೋ ||೨|| ಪಾದಾರ್ಘ್ಯಾಚವನಾದ್ಯಮಖಿಳ ಜಗ – ದಾದ್ಯಕಲ್ಪಿತಂ ಭವದರ್ಥಂ || ಹೃದ್ಯಸುರಭಿಸಂಪದ್ಯುತಮುತ್ತಮ | ಸದ್ಯಂಬುನಿಮೇಜ್ಯಸುಖೋಷ್ಣಮಿದಂ || ೩ || ನಿಸ್ತುಲಕಾಂಚನ | ವಸ್ತ್ರಮಲಂಕುರು | ಕಸ್ತೂರೀತಿಲಕಂ ಸುಮುಖೋ || ಕೌಸ್ತುಭರತ್ನ ಮಜಸ್ತುತಮಂಡನ | ಮಸ್ತುತನೌಗುಣ ಭೂಷಣ ತೇ || ೪ || ಕುಂದಬಕುಳಕುರು ವಿಂದಮಹೋತ್ಪಲ | ಮಂದಾರಕಾ ಮಾಲ್ಯಾಕಲಿತಂ || ಗದ ಬಂಧುರ ಸುಗಂಧಿ ತುಳಸಿಕಾಬೃಂದಮಲಂ ಕುರುಸನ್ನಿಹಿತಂ || ೫ || ಗಂಧರ್ವಾಮರ ವಂದಿತ ಮಲಯಾಗಂಧಲೇಪನ ಮಾಕಲಯಾ || ಗಂಧವಾಹನುತ ಗಂಧಿವತೀಗುಣ ಬಂಧುರ, ದೂಪಂ ಜಿಘ್ರಹರೇ || ೬ || ತಾಪತ್ರಯ ಪರಿತಾಪನಿವಾರಣಂ – ತಾಪಸಮಾನಸದೀಪ

ಹರೇ || ಸೋಪಚಾರ ಘೃತದೀಪಮತೀಂದ್ರಿಯ | ರೂಪಾಲೋಕಯ ಶ್ರೀನೃಹರೇ || ೭ ||' ಮಂತ್ರರೂಪಸನ್ಮಂತ್ರವಿದಾಂವರ ಮಂತ್ರತಂತ್ರ ಯಂತ್ರಣಮೂರ್ತೇ | ಮಂತ್ರ ಪೂತಮುಖ ಯಾತಾಪ್ರಧಾರ ಸುಮಂತ್ರಪುಷ್ಪಂ ಸ್ವೀಕುರು ಹೇ || ೮ || ಛತ್ರಮಿದಂ ಭುವನತ್ರಯನಾಥ ವಿ | ಚಿತ್ರದಂತ ಚಾಮರಯುಗಳಂ || ಶ್ರೋತ್ರ ಮಿತ್ರ ತೌರ್ಯತ್ರಿಕಮಾಕಲಯಾತ್ರಭೋಗಾ ಮಧಿರಾಜಕಳಂ || ೯ || ಮಧುಪ ಕರ್ಣಹರ್ಣ ಮಧರೀಕೃತ ಮಧುಮಧುರಿಮ ಪಾಯಸಮತಿಹೃದ್ಯಂ ಅಧಿಕ ಪಯೋಘೃತ ದಧಿಸೂಪಾನ್ವಿತ ಮಧುನಾಸ್ವೀಕುರು ನೈವೇದ್ಯಂ || ೧೦ || ಬಿಂಬಾಧರ ವಿಧು ಬಿಂಬವದನ ಶಿಶಿರಾಂಬು ಪಿಬಾಮಲ ಘನಸಾರಂ||ತಾಂಬೂಲಂ ಜಗದಂಬಾಕರ ಕಲಿತಂ ಬಹುಮನ್ವಸಕರ್ಪೂರಂ || ೧೧ || ತಾರಾಧಿಪಕುಮುದಾರಿ ನಿಭಾಲಂಕಾರ ನಿಭೃತ ಪರಿವಾರ ವಿಭೋ | ನೀರಾಜನಮತಿತಾರಾಯಿತ ಕರ್ಪೂರಾರಾ ರ್ತಿಕಮಂಗೀ ಕುರುಭೋ || ೧೨ || ಕುಕ್ಷಿಭುವನ ಸಂರಕ್ಷಿತ ಸೇವಕ ಪಕ್ಷಪ್ರದ ಕ್ಷಿಣಮನುವಾರಂ || ಪಕ್ಷಿಗಮನನಿಜ ವಕ್ಷೋಧೃತ ಶುಭಲಕ್ಷಕರೋಮಿ ನಮ ಸ್ಕಾರಂ || ೧೩ || ಸಾಗರತನಯಾ ಯಾಗವಿಹಿತ ಭೂ | ಭಾಗಧೇಯ ನೀಳಾ ಸಹಿತಂ || ಭೋಗಿಶಯನ ಮನುರಾಗಪರಿಷ್ಕೃತಮಾಗಮಗೋಚರ ಕುರುಲಸಿತಂ || ೧೪ || ಆರಾಧನಮುಪಜಾಯತಮುಪಚಾರವಿಶೇಷೇಣ ಮಯಾ ಚರಿತಂ || ನಾರಾ ಯಣ ಚರಣಾರಾಧನಮಿತಿ ಕಾರುಣ್ಯೇನ ಕ್ಷಮಸ್ವೇದಂ || ೧೫ || ಚರಣಾಗತ ಜನಭರಣಾಲಂಕೃತ ಹರಿಣಾರ್ಯದ್ರಿನಿಕೇತನ ತೇ || ಚರಣಾರಾಧನ ಕರಣಾಂಚಿತ ಮಿತಿ ವರನವಿತಲ ಗೀತಂ ತನುತೇ || ೧೬ ||

31. ರಾಗಾ—ಭೂರಿಕಲ್ಯಾಣಂ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮುನಿಮಾನಸಹಂಸ ಮಹಾನುಭಾವ ದೇವ || ಪ || ಗಾನಲೋಲ ಶರಣಾನು ಕೂಲ ಖಗ ಯಾನ ವಾಸುದೇವ ||ಅ|| ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ಸಂತುಷ್ಟಹೃದಯ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಜನ್ಮಮಾಲಾ|ಅಷ್ಟಭೂತಿವರಕಷ್ಟಹರಣ ವಿಬುಧೇಷ್ಟ ದಿವ್ಯಲೀಲಾ || ದೇವ ದೇವ ಭೂದೇವ ವಂದ್ಯವಸುದೇವ ಜಲಧಿಸೋಮ || ದೇವವೈರಿ ವನದಾವ ಸುಂದರೀ ಭಾವಜನಿತ ಕಾಮ || ೨ || ರಾಮರಾಮ ಕರುಣಾ ಮಹೋದಧೆ ಶ್ರೀ ಮನೋಭಿರಾಮ: || ರಾಮಣೀಯ ಸುಗುಣ ಧಾಮ | ಪುಣ್ಯತಮ ನಾಮ ಪೂರ್ಣ ಕಾಮ || ೩ || ಕಿಂಕರ ಜನಗತ ಸಂಕಟಹರ ಧೃತ | ಶಂಖಚಕ್ರ ಪದ್ಮ || ಪಂಕಜ ಲೋಚನ ಪಂಕವಿಮೋಚನ | ಪಂಕಜಹಿತಸದ್ಮಾ || ೪ || ದಿವ್ಯರೂಪಸುರಸೇವ್ಯ ಚರಣಮುನಿ | ಭಾವ್ಯಮಾನಚರಿತ | ಅವ್ಯಯಾತ್ಮ ಬಹು ಭವ್ಯಸುಗುಣಮಾಂಡವ್ಯ

ಪುಣ್ಯಭರಿತ || ೫ || ಪಾಹಿಮಾಮನಘದೇಹಿ ಭಕ್ತಿಮಪಿಮೇ ಹಿತೋಸಿ ನಿತ್ಯಂ || ಕಾಹಿಮೇಗತಿರ್ಮೋಹಿತಸ್ಯ ತಾಂಬ್ರೂಹಿ ದೇವ ಸತ್ಯಂ || ೬ || ಚರಣಯುಗಳ ಮಿಹ ಶರಣಮೇಹಿ ಭವ ತರಣಿಧಿಷಣಯಾಹಂ | ಕರುಣಯಾವ ಶ್ರೀ ವರದ ವಿಠಲ ಸುಖಕರಣ ವಿಗತಮೋಹಂ || ೭ ||

32. ರಾಗಾ—ಹುಸೇನಿ—ಆದಿತಾಳ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ – ಶ್ರೀಮನೋಲ್ಲಾಸ – ಶ್ರೀನಿವಾಸ || ಪ || ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶುಭ ಮಾಮವಗಾನಲೋಲಿತ ಸನ್ಮಾನಿತಲೀಲಾ || ಅ || ದೀಪಿತಭವದಾವ-ದೇವದೇವ | ದೇವದೇವವಸುದೇವತನಯ ಭೂದೇವ | ನಿವಹಸಂಭಾವಿತಭಾವ || ೧ || ರಾವ| ರಾಮರಘುವಂಶಲಲಾಮ | ರಾಮ | ರಾಮ | ರಮ್ಯ ಗುಣಧಾಮ ಮುನಿಜನ ಪ್ರೇಮ ದನುಜ ಸಂಗ್ರಾಮಭೀಮ || ೨ || ಕಂಜನಾಭಕಾಲಾಂಬುಧಾಭ – (ಕಂಜನಾಭ) ಕಂಜನಾಭ ರಿಪು ಭಂಜನಾತ್ತ ವರ ಕಂಜ ಚಕ್ರವಿಧುಮಂಜುಳ ವಕ್ತ್ರ || ೩ || ಸುಂದರಾಂಗ ಸುಕೃತಾಂತರಂಗ (ಸುಂದರಾಂಗ) ಸುರ ಸುಂದರೀ ನಿಚಯ | ನಂದಗೋಕುಲಾನಂದ ಮುಕುಂದ || ೪ || ಭವ್ಯರೂಪ ಭಕ್ತಾಲಯದೀಪ | (ಭವ್ಯ) ಭವ್ಯರೂಪಧೃತ ದಿವ್ಯಚಾಪಸುರ ಭಾವ್ಯ ಮಹಿಮ ಮಾಂಡವ್ಯ ಸುಸೇವ್ಯ || ೫ || ವ್ಯಾಘ್ರಶೈಲಾವಾಸಸುಶೀಲಾ || (ವ್ಯಾಘ್ರ) ಶೈಲ ಶಿಖರಾಗ್ರಲೋಲ-ದೇವಾಗ್ರಗಣ್ಯ ಭಕ್ತಾಗ್ರ್ಯಶರಣ್ಯ || ೬ || ದುರಿತದೂರಾ – ದುಃಖಾಭ್ರಸಮೀರಾ – (ದುರಿತ) ದುರಿತದೂರ ಫಣಿಗಿರಿವಿಹಾರ ಶ್ರೀ ವರದ ವಿಠಲಾ || ೭ ||

33. ರಾಗಾ—ಪಂತುವರಾಳಿ—ರೂಪಕ.

ಈತನೀತನೇ ರಮಾನಿವಾಸನು – ಕೇಳಿ ಜನರು || ಈತನೀಗಭಿದ್ವಿಲಾಸನು || ಪ || ಈತನೀಗ ಸರ್ವಭೂತ | ಜಾತಚೇತನರ್ಗೆ ಸೌಖ್ಯ | ದಾತವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಖ್ಯಾತ ಲೋಕೈಕನಾಥ || ಅ || ಬ್ರಹ್ಮರೂಪನಿಂದ ಜಗವ | ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತತಾನೆ ಸರ್ವ | ಕರ್ಮಫಲಗಳನ್ನೆ ಕೊಟ್ಟು | ಶರ್ಮಪಡಿಸುವ || ಚರ್ಮವಸ್ತ್ರವುಟ್ಟು ರೌದ್ರ | ಕರ್ಮಿಯಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ಕಾಲ | ಧರ್ಮವನ್ನು ತೋರಿ ಜಲದೊಳೊಮ್ಮೆ ಮಲಗಿ ತೇಲುತಿರುವ || ೧ || ರಮೆಯನಾಳ್ವ ಭಾಗ್ಯವಂತ – ಕ್ಷಮೆಯನಾಳ್ವರಾಜ್ಯ ಕರ್ತ | ಕಮಲಭವನ ಪಡೆದ ಹಿರಿಯ ನಮರರೊಡೆಯ || ಸುಮಶರನಪೆತ್ತ ಚೆಲುವ ನಮಲಗಂಗೆ ಯಿತ್ತು ನಲಿವ | ನಮರವೈರಿಗಳನು ಕೊಲುವ | ಕಮಲನಾಭ ವಾಸು

ದೇವ ‖ ೨ ‖ ಉರಗಶಯನ ಗರುಡಗಮನ | ಪರಮಪದವ ನುಳಿದುಶೇಷ ಗಿರಿಯೊಳಿರ್ದುಬಂದವ್ಯಾಘ್ರ | ಗಿರಿಯ ಶಿಖರಕೆ ‖ ಭರದಿನಿತ್ಯಮುಕ್ತರೊಡನೆ | ಕರದಿ ಶಂಖ ಚಕ್ರಪಿಡಿದು ಕರುಣದಿಂದ ಚರಣ ಸೇವಕರಸು ಪೊರೆವ ವರದ ವಿಠಲ ‖ ೩ ‖

34. ರಾಗಾ—ಸಾವೂ—ಅಟ್ಟತಾಳ.

ಸುರಾಸುರಾರ್ಚಿತ ಸುರೋಜಲೋಚನ ಸರಾಗದಿಂದೆನ್ನ ನೀಕ್ಷಿಸೈ ‖ ಪರಾಪರೇಶನೆ ಪರಾತ್ಪರನೆ ನೀ ಪರಾಕುಮಾಡದೆ ಪಾಲಿಸೈ ‖ ಪ ‖ ವಿರಾಜಮಾನ ಸುವೀರಾಜವಾಹನ | ವಿರಾಟ್ಪುರುಷ ವಿಶ್ವಂಭರ ‖ ಕರಾರವಿಂದದಿ ಕರಾದಿಗಳ ಪಿಡಿ ದರಾತಿಮರ್ದನ ಧುರಂಧರ ‖ ೧ ‖ ಧರಾಧರಣಿಪಟು ಧರಾಧರಾಧಿಪ ಧುರಾವಹನ ದುರ್ಧರ್ಷಣ ‖ ಧರಾಮರರಬಹು ಪರಾಭವವ ಬಲು ಸರಾಗದಲಿ ನಿವಾರ್ಪಣ ‖ ೨ ‖ ಜರಾಮರಣಗಳ ನಿರಾಕರಿಸಿ ವಸುಂಧರಾ ಭರಣ ಗುಣಭೂಷಣ ‖ ಸುರಾರಿ ಮರ್ದನ ಶರಾಸನಾಂಚಿತ ಕರಾನಿಹಿತ ಮಣಿಕಂಕಣ ‖ ೩ ‖ ಶಿರೀಷ ಕುಸುಮದ ಸರೀಸುಕೋಮಲ ಶರೀರ ನಿನ್ನದು ಈ ಪರಿ ‖ ಸಿರಿಯು ದರದೊಳೇ ಶಿರಿಯ ಧರಸಿಹ ಪರಿಯದೆಂತುಟೋ ಕೇಳ್ ಹರಿ ‖ ೪ ‖ ಪಯೋಧಿತನಯಾವಯೋ ಸುರೂಪನೆ ಧಯಾನಿಧಿಯೇ ಧರ್ಮಾತ್ಮನೆ ‖ ದಯಾರಸದಿ ಹೃತ್ಪಯೋಜ ಮಧ್ಯದಿ ನಿಯಾಮಿಸುವ ನಿರ್ಮಾಯನೆ ‖ ೫ ‖ ವರೇಣ್ಯಸಜ್ಜನ ಶರಣ್ಯ ಪುಲಿಗಿರಿಯರಣ್ಯಮಧ್ಯ ವಿರಾಜಿತ | ಹಿರಣ್ಮಯಾಂಬರ ಹಿರಣ್ಯಕಾಂತಕ ಹಿರಣ್ಯ ಗರ್ಭಸುಪೂಜಿತ ‖ ೬ ‖ ವ್ಯಾಘ್ರನೆಂಬುವತ್ಯುಗ್ರದೈತ್ಯನಂ ನಿಗ್ರಹಗೈದ ಮಹಾತ್ಮನೆ | ಶೀಘ್ರದಿಭಕ್ತಾನುಗ್ರಹಮಾಳ್ಪಸುರಾಗ್ರಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಾತ್ಮನೆ ‖ ೭ ‖ ಸುರರು ನರರು ನಿನ್ನರಿಮೆಯುನರಿಯದೆ ನಿರುತವು ಸನ್ನುತಿಗೈವರೆ ‖ ಪರಮಪುರುಷ ಸುಖಕರನೀನೆನ್ನುತ ಪರಪರಿನಿನ್ನನೆ ಪೊಗಳ್ವರೆ ‖ ೮ ‖ ಮೂಜಗಮಾಡುವ ಪೂಜೆಯಿಂದ ನೀ ನೀಜಗದಲ್ಲಿ ಒಲಿದಿರ್ಪೆಯ ‖ ಮೂಜಗ ಪೂಜಿಪ ವ್ಯಾಜದಿಂದ ನಿಜ ಪೂಜೆಯ ನೀ ಕೈಗೊಂಬೆಯ ‖ ೯ ‖ ನಿಜಪದದೊಳುನೀ ನಜಭವಮುಖಸುರವ್ರಜಗೋಚರನಾಗಿಲ್ಲವೈ ‖ ಸುಜನರ ಪೊರೆಯುವ ನಿಜಮತಿಯಿಂದಲಿ ತ್ರಿಜಗಕ್ಕೆ ಗೋಚರನಾಗಿಪ್ಪೈ ‖ ೧೦ ‖ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನೀನತ್ಯುತ್ತಮ ನಿಜ ಭೃತ್ಯನಮರ್ತ್ಯನು ಮೋದದಿ | ನಿತ್ಯದಿ ನಿನ್ನತ್ಯುತ್ತಮಪದದೊಳು ಭಕ್ತಿಯ ಪಾಲಿಸು ನೇಮದಿ ‖ ೧೧ ‖ ಧರಣಿಯೊಳುರುತರ ಮೆರೆಯುವ ಫಣಿಭೂ ಧರದೊಳು ನಿರುತವು ಭಕ್ತರ | ಕರುಣದಿ ಪೊರೆಯುವ ಧೊರೆ ಸಿರಿವಲ್ಲಭ ವರದ ವಿಠಲ ಕರುಣಾಕರ ‖ ೧೨ ‖

35. ರಾಗಾ—ಕಾಪಿ.

ಕರುಣದಿ ಕಾಯೊ – ಕರುಣದಿ ಕಾಯೊ | ಕಮಲನಯನ ಯನ್ನ || ಪ || ಪರಮಪುರುಷಹರೆ ಸರಸಿಜನಾಭನೆ || ಅ || ನೀನೇ ತಂದೆಯು ಎಂದು ಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ ಬಂದು | ಧ್ಯಾನಿಸುವೆನು ಈಗ || ೧ || ತಾಯಿ ನೀನೇಯೆಂದು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಜೀಯ ನಿನ್ನನು ನೆನೆವೆ || ೨ || ಜಗದೊಳಗಿಲ್ಲ ನೀನೇ ಸುಗುಣ ಶೀಲನು ಎಂದು ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟುತಲಿಪೆ || ೩ || ಸಂಗತಶ್ರಮವನ್ನು ಭಂಗವಗೈವ ಭುಜಂಗ ಗಿರಿಯ ವಾಸ || ೪ || ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ವ್ಯಾಘ್ರ ಶೈಲದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ | ಲೋಲ ವರದ ವಿಠಲ || ೫ ||

36. ರಾಗಾ—ಕಾಪಿ.

ನೀನೇ ಗತಿ ಯೆನಗೆ ನೀರಜನೇತ್ರ ನಿನ್ನ ಪಾದಂಗಳ ನಂಬಿದೆ ಕೊನೆಗೆ ||ಪ|| ಶ್ರುತಿಪಿತಧರ್ಮವಿಶ್ರುತನಾನಲ್ಲ || ಸತತವು ಜ್ಞಾನಿಯ ಜೊತೆಸೇರಲಿಲ್ಲ || ೧ || ಭಕ್ತಿಪಥದಿ ಮನವರ್ತಿಸಲಿಲ್ಲ | ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ವಿಷಯ ವಿರಕ್ತನಾನಲ್ಲ || ೨ || ಗುರುಕುಲವಾಸದ ಗುರುತೆನಗಿಲ್ಲ – ಪರಮಭಾಗವತರ ಪರಿಚರ್ಯವಿಲ್ಲ || ೩ || ಮಂತ್ರಾರ್ಥದಬೋಧೆ ಮನದೊಳಗಿಲ್ಲ – ತಂತ್ರದೊಳಗೆ ಜಾಣ್ಮೆ ಯನಗಿನಿತಿಲ್ಲ || ೪ || ಸಜ್ಜನಸಹವಾಸ ದುಜ್ಜುಗವಿಲ್ಲ – ದುರ್ಜನರಸಂಗತಿ ವರ್ಜಿಸಲಿಲ್ಲ || ೫ || ಹರಿಕಥೆಮಾಡುವ ಪ್ರಜ್ಞೆನನಗಿಲ್ಲ – ದುರುಳ ಕಾಮುಕಸಂಗಕಿರಿದಾಗಿಲ್ಲ || ೬ || ಪರಿಪರಿಕಷ್ಟವ ಪರಿಹರಿಸುವನೆ – ಪರಮಶ್ರೀ ಪುಲಿಗಿರಿ ವರದ ವಿಠಲನೆ || ೭ ||

37. ರಾಗ—ಜಾವಡಿ.

ಯನಗೆನಾನೇ ಸರಿ – ನಿನಗೆನೀನೆ ಹರಿ, ಎಣೆಗಾಣೆ ನೀರ್ವರ್ಗೆ, ವನಜನಯನ || ಪ || ಧರೆಯನಾಳುವ ಸಿರಿಯರಸನೀನು | ಈ ಧರೆಯೊಳುನಿರ್ಭಾಗ್ಯರೆರೆಯ ನಾನು || ೧ || ಪರಮೇಷ್ಠಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಪರಮನೀನು | ಬಲುದುರಿತಂಗಳಪ್ಪಿದ ದುರುಳನು ನಾನು || ೨ || ಪುಣ್ಯವಂತರ ಹೃದಯ ಗಣ್ಯನೀನು | ಕೃತಪುಣ್ಯ ಹೀನರಿಗಗ್ರಗಣ್ಯನಾನು || ೩ || ಪತಿತಪಾವನ ನೀನು ಪತಿತ ನಾನು | ಸದ್ಗತಿ ದಾತ ನೀನು ನಿರ್ಗತಿಕನಾನು || ೪ || ವರವ್ಯಾಘ್ರಗಿರಿಯ ವರದ ವಿಠಲನೀನು | ನಿಜ ಶರಣರ ಚರಣ ಧೂಳೀಪಟಲನಾನು || ೫ ||

38. ರಾಗಾ—ಭೈರವಿ—ರೂಪಕ.

ಯಾಕೆ ಕಷ್ಟಪಡುವೆ ನೀನು-ಲೋಕನಾಯಕ ಸಾಕು ನಿನ್ನಮಾಯಾ | ಜೋಕೆಯಿಂದ ಸಲಹು ನಮ್ಮ || ಪ || ಸಿರಿಯೆ ಪಟ್ಟದರಸಿ ನಿನಗೆ | ಕಿರಿಯಮಡದಿ ಧರಣಿಯಾಗೆ | ಹಿರಿಯಮಗನು ಸರ್ವ ಜನರೊಳಿರುತ ಕಾಮಿಸುವನು ಜಗವ || ಯಾಕೆ || ೧ || ಮಗನು ಜಗವ ನಿರ್ಮಿಸುವನು | ಮಗುಳೆಲಯವಗೈವ ನೊಮ್ಮಗನು, ನಿನ್ನದಾಸಿಯಿಾ-ಜಗವ ಮೋಹಿಸುತ್ತಲಿರುವಳ್ || ೨ || ನೀರೊಳಿರುತ ಮೋರೆ ಮುಚ್ಚಿ, ಕೋರೆ ಮಸೆದು ಕಂಬದಿಂದ | ಹಾರಿಯಳಿದು ಧಾರಿಣಿಯ | ಧೀರ ನೃಪರನೆಲ್ಲಕೊಂದು || ಯಾಕೆ || ೩ || ಊರುಬಿಟ್ಟು ಸಾರಿ ವನವ | ಜಾರನಾಗಿ ಭಂಗಪಡಿಸಿ || ನಾರಿಯರನು ದಾರತೇಜಿ|ಯೇರಿಮೆರೆದು ಬಾರಿ ಬಾರಿ||ಯಾಕೆ ||೪|| ಪರಮಪದವನಗಲಿ ಚಂಡ | ಕಿರಣರಥವನುಳಿದು ಕ್ಷೀರ | ಶರಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವ್ಯಾಘ್ರ | ಗಿರಿಯೊಳಿರುವ ವರದ ವಿಠಲ || ಯಾಕೆ || ೫ ||

39. ರಾಗಾ—ಪಂತುವರಾಳಿ—ಆದಿತಾಳ.

ಮಟ್ಟುದೋರಿತು-ನಿನ್ನ ಗುಟ್ಟು ಹಾರಿತು || ಪ || ಸಿಟ್ಟುಗೊಳ್ಳಬೇಡವೆನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಕಂಡೆ | ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳಿದ್ದರೂ ವೊಂದಿಷ್ಟು ಕೊರತೆ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬ || ಅನು || ಹೇಯಗುಣವಿಲ್ಲ ಮುನಿ - ಗೇಯನಿನ್ನೊಳೆಂಬಜನರ | ಬಾಯ ಮುಚ್ಚಿಸುವೆನೆಂದತ್ಯಾಯಸಪಡುವನೆಂಬ || ಮಟ್ಟು || ೨ || ಸತ್ಯಕಾಮನಹುದು ನೀನು-ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನು ನಿನಗೆ || ಮಿಥ್ಯಾವಚನವಿಲ್ಲವೆಂಬೊಂದಿ ದತ್ಯಧಿಕ-ಕೊರತೆಯೆಂಬ|| ಮಟ್ಟು || ೨ || ಜ್ಞಾನವಂತನೆಂದು ಬಹುಮಾನವಂತನಾದರೂ || ಅ || ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯನೆಂಬ ದೊಡ್ಡ| ಹಾನಿಯೊಂದಿರುವದೆಂಬ || ೩ || ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳುಂಟು ನಿನಗೆ | ಫುಲ್ಲನಾಭ ನಿನ್ನ ಬಳಿಯೋ | ಳಿಲ್ಲನೆಂಬ ಶಬ್ದ ಮಾತ್ರವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತು ಬಂದಿಹ || ೪ || ಪಾಪವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಗೆ | ದೀಪನಾಗಿದ್ದರು ಜನರ | ಪಾಪಗಳ ನಪಹರಿಪ | ದೀಪನಾ ಬಿಡದು ಎಂಬ || ಮಟ್ಟು || ೫ || ಜ್ಯೋತಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿರುವ ನಿನಗೆ ಆ | ಜ್ಯೋತಿಗಳೆತ್ತಿ ದಾರತೀ ಪ್ರೀತಿಯೆಂದು ಜನರು ಪೇಳ್ವ|| ಮಟ್ಟು || ೬ || ಹಾನಿವೃದ್ಧಿ ಶೋಕಮೋಹ | ಜ್ಞಾನ ನಿನ್ನೊಳಿಲ್ಲವೆಂಬ || ಹೀನವಾಕ್ಯವ ಪೇಳ್ವರೆಲ್ಲ ಮಾನನಿಧಿಗಳೆಂತೆಂಬ|| ಮಟ್ಟು || ೭ || ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನಾದರೂ ನಿಜ-ಭೃತ್ಯರನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ || ನಿತ ಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನು ನೀನಲ್ಲ

ವೆಂಬ || ೮ || ಕಷ್ಟಪಡಬೇಡವೆನ್ನೊ-ಳಿಷ್ಟು ದುರ್ಗುಣಂಗಳಿಹ | ವಷ್ಟನು ನೊಪ್ಪಿಸಿ ನಿನ | ಗಿಷ್ಟನಾಗಬೇಕೆಂಬ ॥ ಮಟ್ಟು || ೯ || ಕ್ಷೀರದಧಿನವನೀತ-ಚೋರನಾಗಿರಲಿ ಗೋಪೀ|ಜಾರನಾಗಿರಲಿ ಸಂಸಾರವೈರಿಯು ನೀನೆಂಬ॥ ಮಟ್ಟು || ೧೦ || ಕೊರತೆ ಯೆಂಬಾಚನರಿಗೆಲ್ಲ-ವರವನಿತ್ತು ಪೊರೆವೆನೆಂಬ || ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಘ್ರ, ಗಿರಿ ಯೊಳಿರುವ ವರದವಿಠಲನೆಂಬ॥ ಮಟ್ಟು || ೧೧ ||

40. ರಾಗಾ—ಹಂಸೆ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸಪಾಹಿಮಾಂ – ಶ್ರಿಯಮಯಸ್ಮನೋರವಾಂ ||ಪ|| ದೀನಲೋಲ ಕಾವನ – ಧೀರಮುನಿವಿಭಾವನ || ೧ || ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಾನನ – ಪುಣ್ಯಾವೃಕ್ಷಕಾ ನನ || ೨ || ಸೇವಕಾನಂದನ-ದೇವಕೀನಂದನ || ೩ || ಶಂಖ ಚಕ್ರ ರಂಜನ – ಕಿಂಕರಾರ್ತಿಭಂಜನ || ೪ || ಮಾರಕೋಟಿ ಸುಂದರ – ಶ್ರೀ ರಮಾಮನೋಹರ || ದೂರಿತಾಘ ಸಂಕುಲ – ದುಷ್ಟಕುಲಾನಲ || ೬ || ಪುಂಡರೀಕ ಲೋಚನ – ಚಂಡ ಪಾಪಮೋಚನ || ೭ || ಭವಭಯೋತ್ತಾರಣ – ಭವ್ಯಸುಗುಣ ಪೂರಣ || ೮ || ವ್ಯಾಘ್ರಾದ್ರಿನಾಯಕ-ವ್ಯಕ್ತಸೌಖ್ಯದಾಯಕ || ೯ || ತವಪದಾಂಬೋರುಹಂ | ಭವತು ಹೃತ್ಸುಖಾವಹಂ || ೧೦ || ವರದ ವಿಠಲ ಶ್ರೀಧರ-ಶರಣಜನ ದಯಾ ಕರ || ೧೧ ||

41, ಕೇತಾರಗೌಳ—ಜಂಪೆತಾಳ.

ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಘ್ರಗಿರಿವಾಸ-ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ || ದಿವ್ಯಸೂರಿಸಮಾಜ ಸೇವ್ಯ ಪಾದಾಬ್ಜ || ಪ || ಕಮಲಸಂಭವ ಜನಕ-ಕಮಲಾಪ್ತಕುಲತಿಲಕ | ಕಮಲ ಸನ್ನಿಭಚರಣ | ಕಲುಷಗಣಹರಣ || ಕಮನೀಯಗುಣಹಾರ – ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ ಪೂರ ॥ ಕಮಲಾಮನೋಹರ ಕಲಿತಶೃಂಗಾರ || ೧ || ಲೋಕಮೋಹನರೂಪ | ಲೋಕರಕ್ಷಣ ಚಾಪ | ಶೋಕನೋಹವಿದೂರ ಸುಕೃತಿಪರಿವಾರ ॥ ನಾಕನಿಳಯ ಸಮಾಜ – ನಮಿತಪಾದಾಂಭೋಜ | ಪಾಕರಿಪು (?) ಮಣಿನೀಲ ಪದ್ಮಾನುಕೂಲ || ೨ || ಮಾಂಡವ್ಯಮುನಿಸೇವ್ಯ | ಮಾನಸಾಂಬುಜಭವ್ಯ – | ಪಾಂಡುಸುತ ಪರಿ ಪಾಲ | ಪಾವನ ಸುಶೀಲ || ಭಾಂಡಜಾರ್ತಿಚ್ಛೇದ | ಭಾಗವತ ಸನ್ಮೋದ | ಗಾಂಡೀವಿಸುಶ್ಯಾಲ – ಗಾನರಸಲೋಲ || ೩ || ತವಚರಣಪಂಕಜಂ – ತೃಪ್ತಜನ ಸುರಕುಜಂ | ಭವಜಲಧಿಕಾರಣಂ ಭವತುಮಮಶರಣಂ || ತವನಾಮಕೀರ್ತನಂ |

ತಾಪಪರಿಮೋಚನಂ || ಶ್ರವಣಯೋರ್ದೇಹಿಮಮ-ಶಮಿತಾಪಮಹಿಮಾ || ೪ || ಸಕಲಲೋಕಶರಣ್ಯ | ಸರ್ವದೇವವರೇಣ್ಯ | ನಿಖಿಲಭೂತವಾಸ-ನಿರ್ಮಲಸುವೇಷ || ಅಕಲಂಕಚರಿತ-ನಿತ್ಯಾನಂದಗುಣಭರಿತ || ಶಿಖರಿಷುವಿಹರಣಕುಶಲ- ಶ್ರೀವರದವಿಠಲ || ೫ ||

42. ರಾಗ—ಪೂರ್ವಿ—ಆದಿ.

ಶ್ರೀವಾಸ ಶ್ರೀವಾಸ || ಪ || ಭಜಿಸಿದೆ ನಿನ್ನನು, ತ್ಯಜಿಸದಿರೆನ್ನನು | ಭಜತಾಮರತರು | ಕುಜನವಿದೂರ || ಅ || ತಂದೆತಾಯಿನಿಜ ಬಂಧುಸಹೋದರ | ನಂದನಾಪ್ತನೀ ನೆಂದುನಂಬಿದೆ || ಶ್ರೀವಾಸ || ೧ || ನಿನ್ನ ಮರೆತುಬಹು ಜನ್ಮಜನ್ಮದೊಳು | ಖಿನ್ನನಾಗಿ ನಿಜ ವನ್ನೆಕಾಣದೆ || ಶ್ರೀವಾಸ || ೨ || ಕರುಣದಿಂದ ನಿಜ ಚರಣಸೇವಕರ | ಪೊರೆವ ವ್ಯಾಘ್ರಗಿರಿ ವರದವಿಠಲ || ಶ್ರೀವಾಸ || ೩ ||

43, ರಾಗಾ—ವರಾಳಿ.

ತವದಾಸೋಽಹಂ ತವದಾಸೋಽಹಂ ! ತವದಾಸೋಽಹಂ | ದಾಶರಥೆ || ಪ || ದಶರಥಪುತ್ರಾ – ಪಶುಪತಿಮಿತ್ರ–ಶಶಿರವಿನೇತ್ರಾ–ದಾಶರಥೆ || ಪ || ವಿಧೃತಕೋದಂಡ – ವಿಪುಲದೋರ್ದಂಡ | ಕದನಪ್ರಚಂಡ–ದಾಶರಥೆ || ೨ || ತಾಟಕಾಹನನ–ತಾಡಿತ ಕುಜನ | ಹಾಟಕವಸನಾ–ದಾಶರಥೆ || ೩ || ಮನಸಿಜವೇಷ | ಮಂಜುಳಭಾಷ | ಮನುಜವಿಶೇಷ–ದಾಶರಥೆ || ೪ || ಶರದಾಭಗಾತ್ರ—ಶರನಿಧಿಯಾತ್ರಾ | ಕರಧೃತಗೋತ್ರ—ದಾಶರಥೆ || ೫ || ರಾವಣಹರಣ—ಪಾವನಚರಣ-ಶ್ರೀವಧೂರಮಣ–ದಾಶರಥೆ ||೬|| ರಕ್ಷಿತಲೋಕ | ರಚಿತಸುಶ್ಲೋಕ|ಶಿಕ್ಷಿತಕಾಕ | ದಾಶರಥೆ || ೭ || ವ್ಯಾಘ್ರಾಗಶಮನ – ವ್ಯಾಘ್ರಾರಿಗಮನ | ವ್ಯಾಘ್ರಾದ್ರಿಸದನ–ದಾಶರಥೆ || ೮ || ಪರಿಷ್ಕೃತಕುಟಿಲ-ಸರಸಿಜನಿಟಿಲ | ವರದಾಖ್ಯವಿಠಲ-ದಾಶರಥೆ || ೯ ||

44. ರಾಗಾ–ಶಂಕರಾಭರಣ.

ಪಾಲಿಸೋಯನ್ನಪರಾತ್ಪರಾ–ಹರಿ ||ಪ|| ಪಾಲಿಸೊ ಬುಧಹಿತ, ಫಾಲನಯನನುತ | ಲೀಲಾನಟನಫಣಿ ಶೈಲನಿಳಯ–ಹರಿ ||ಅ|| ಜಲಜಭವನ ನಿಜಕುಕ್ಷಿಯೊಳಿದ್ದ–ಸುಲಲಿತವೇದಾಪಹಾರಿಯ || ಕಂಡು || ಜಲಚರರೂಪಿನಿಂದಾ ಖಳನಸಂಹರಗೈದು, ಜಲಜಸಂಭವನಿಗೆ ಒಲಿದ ಮತ್ಸಾವತಾರ ||೧|| ಅಂದುದೂರ್ವಾಸನಶಾ

ಪದಿ—ಜಗವು-ಇಂದಿರೆ ಕರುಣಾವಿಹೀನದಿ || ಬಲು || ನೊಂದು ಕಂಗೆಡುತಲಿರೆ, ಸಿಂಧುಮಥನಗೈದು | ಇಂದಿರೆಯನುತಂದ ಮಂದರಧರಕೂರ್ಮ || ೨ || ದುರುಳ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನೆಂಬುವ-ದೈತ್ಯ-ಧರಣಿಯನಪಹಾರಗೈಯ್ಯಲು || ಬೇಗ || ಪರಮೇಷ್ಟಿಗೊಲಿದು ಸೂಕರನ ರೂಪವತಾಳಿ | ಧರಣೀಚೋರನ ಕೊಂದ ಸರಸೀರುಹಾಂಬಕ || ೩ || ಸರಸಿಜಜನ ವರದರ್ಪದಿ | ಜಗವ ನುರುಹಿ-ತರಳನಭಾದೆಗೈಸಿದ || ಬಲು || ದುರುಳ ಹಿರಣ್ಯಕನುರವನಖದಿಂದ ಸೀಳೀ || ಕರುಳಮಾಲೆಯನಿಟ್ಟ ಧುರಧೀರನರಹರಿ || ೪ || ಬಳಿಯ ಮೂರಡಿ ಭೂಮಿದಾನವ-ಬೇಡಿ-ಅಳೆದು ಈರಡಿಮಾಡಿ ಲೋಕವ ||ಮತ್ತೆ|| ಉಳಿದೊಂದು ಪಾದದಿ ಬಲಿಯ ತಲೆಯನು ಮೆಟ್ಟಿ, ನಲಿದು ಗಂಗೆಯಪೆತ್ತ | ಚಲುವ ವಾಮನರೂಪ || ೫ || ಚಕ್ರಾಂಶನಾದ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ-ಭುಜ ಚಕ್ರದೊಡನೆ ದುಷ್ಟಭೂಪರ || ಅತಿ || ಅಕ್ರಮವನು ಕಂಡು ವಿಕ್ರಮಾಸ್ವಿತ ನೃಪ, ಚಕ್ರವ ಮುರಿದ ಮುನಿಚಕ್ರರಕ್ಷಕರಾಮ || ೬ || ಕ್ರೂರರಾವಣ ಕುಂಭಕರ್ಣರ—ಬಲು-ಘೋರತನಕೆ ತ್ರಿದಿವೇಶರ || ದೊಡ್ಡ || ದೂರಕೇಳುತ ಮನುಜಾಕಾರವ ಧರಿಸಿ ದೈತ್ಯ || ವೀರರ ಮಡುಹಿದ | ಶ್ರೀರಾಮ ಮಾರುತಿ ||೭|| ಬಲಭದ್ರನೆಂಬುವ ನಾಮದಿ-ಧುರದಿ-ಹಲ ನೇಗಿಲುಗಳನು ಹಸ್ತದಿ ||ಹಿಡಿದು|| ಬಲವಂತರಾದ ದೈತ್ಯಕುಲವತರಿದು ದಿವಿಜ, ಕುಲವ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದ ಜಲಧರ ನಿಭಚೇಲ ||೮|| ದುಷ್ಟಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಭಾರ ತಾಳದೆ—ಧರಣೀ- ಸೃಷ್ಟೀಶನಲ್ಲಿ ದೂರಿಡೆ || ಬಲು ಭ್ರಷ್ಟ ಕೌರವ ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಿಗೆ ವೈರ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಭೂಭಾರ ಮಟ್ಟುಮಾಡಿದಕೃಷ್ಣ ||೯|| ಕಲಿಯಿಂದ ಕಿಡೆ ನಿಜಧರ್ಮವು—ಬಹು—ಖಳರಿಂದ ವ್ಯಾಪಿಸೆ ಲೋಕವು ||ಆಗ_ಲಲಿತತೇಜಿಯನೇರಿ ಕಲುಷಾತ್ಮಕರಕೊಂದು | ವಿಲಸಿತ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಲಹಿದ ಕಲ್ಕಿರೂಪ ||೧೦|| ಗಿರಿಜಾವಿವಾಹದಿ ತ್ವಷ್ಟ್ರನ-ಶಾಪ-ಶರಧಿಯೀಂಟಿದ ಮುನಿಗೈದಲು||ಬೇಗ_ವರವ್ಯಾಘ್ರಗಿರೀಶನೆ ಶರಣೆಂದಮುನಿಪಗೆ ವರವಿತ್ತುಸಲಹಿದ ವರದವಿಠಲಹರಿ||೧೧||

45. ರಾಗ-ಆನಂದ ಭೈರವಿ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸಪಾಹಿಮಾಂಸದಾ-ಶ್ರಿತಜನಾಮೋದ-ಮೌನಿಜನಚಾತಕಾಂಬೋದ ||೧|| ಸಾನುರಾಗ ಯುಗಮುನಿ-ಮಾನಿತಾವತಾರವಿಂದ | ಭಾನುಕೋಟಿತೇಜ ಸಾಮಗಾನಲೋಲ ಶ್ರೀಮುಕುಂದ||ಅ||ವಾರಿಜಾಸನಾರ್ಚಿತಪ್ರಭೋ-ವಂದಾರುಜನ ಪಾರಿಜಾತ ಧೃತಕೌಸ್ತುಭ|ಶಾರದೇಂದೀವರನೇತ್ರ, ಶ್ಯಾಮಳ ನೀರದಗಾತ್ರ||ಸಾರ

ಸನ್ಮಣಿ ಕೇಯೂರಹಾರ-ಭೂಷಾಸುಪವಿತ್ರ ||೨|| ಸರ್ವಲೋಕಪಾಲಕೇಶ್ವರ-ಸೇವಿತಸುಪರ್ವಗಣಸದ್ಗುಣಾಕರ || ಶರ್ವಸುರಪತಿಮುಖ್ಯ-ಸರ್ವದೇವವರವರ್ಯ ಗರ್ವಿತದೈತ್ಯಾಂಧಃಸೂರ್ಯ-ಪರ್ವತಾಧಿರಾಜಧೈರ್ಯ ||೩|| ಸೃಷ್ಟಿರಕ್ಷಣಾಂತಕಾರಕ-ಸರ್ವಾತ್ಮಕ-ಶಿಷ್ಟದೇವ ದ್ವಿಜರಕ್ಷಕ | ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಾ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟಕಷ್ಟನಿವಾರಣ | ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಿಯಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟದ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ || ೪ || ಶ್ರೀಕರಶೃಂಗಾರಶೇಖರ—ಶ್ರೀಕರಗೃಹ-ಶ್ರೀಕರ ಧಾರಿತ ಮಂದರ || ಪಾಕವೈರಿಮಣಿನೀಲ, ಪಾವನಸುಗುಣಶೀಲ|| ಶೋಕಮೋಹಸುವಿವೇಕ ನಿತ್ಯೋದಾರ ಶೂರ || ೫ || ಮಾರಜನಕ ಮಂಗಳಾಕರ|ಮಾರಶತಕೋಟಿ ಸುಂದರ||ಸಾರವಸ್ತುಜಯಪರಿ ಪೂರವ್ಯಾಘ್ರಾದ್ರಿ ವಿಹಾರ | ಧೀರವರದವಿಠಲ, ಸುರಾಸುರಾರ್ಚಿತಾಂಘ್ರಿಕಮಲ || ೬ ||

46. ರಾಗಾ-ಪಂತುವರಾಳಿ-ಆಟತಾಳ.

ಏನುಂಟು ನಿನ್ನೊಳಗೆ-ನಾ ಬೇಡಲು-ಏನುಕೊಡುವೆ ಯನಗೆ ||ಪ|| ಶ್ರೀನಿವಾಸನೇಬಲು ದೀನನೊಳವಲಕ್ಕಿಯೇನೆಂದುಬೇಡಿದೆ ಮಾನವನೋಡದೆ || ೧ ||ತಿರುಕನಾಗಿತಂದೆ ಧರೆಯ ಕಶ್ಯಪನೆಂಬ | ತಿರುಕಹಾರುವನಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದೆ || ಸಿರಿಯನು ರಜಕನ ಪರಿವಾರದಿ ಬಿಟ್ಟು | ಗರಳನಹಾಸಿನೊಳೊರಗಿದೆಕೃಷ್ಣ || ೨ || ಧನಕನಕಂಗಳು ನಿನಗಿರೆ ಸತ್ರಾಜಿತನ ಮಣಿಯನ್ನು ನೀಗಣಿಸುವೆಯಾ || ಅನುವಾದ ಮನೆಯಿರೆ ಮುನಿಮನವೇತಕೆ | ಮನೆವಾರ್ತೆಯುಳ್ಳರೆ ವನವಾಸವೇಕೆ ||೩|| ಕಾಮಧೇನುವು ಕಲ್ಪನಾಮಕ ತರುವುಚಿಂ | ತಾಮಣಿಗಳನು ಸುತ್ರಾಮನಿಗಿತ್ತು || ಗೋಮಯ ರಸಗಳ ಕಾಮಿಸಿ ಕದ್ದುನೀದಾಮೋದರನಾದೆ | ತಾಮರಸಾಕ್ಷ || ೩ || ಖ್ಯಾತಿನೋಡದೆರಣ | ಭೀತಿಯೊಳೋಡಿದೆ| ಜಾತಿನೋಡದೆ ಜಾಂಬವತಿಗೂಡಿದೆ || ನೀತಿಯ ನೋಡದೆ ಕೋತಿಯೊಳಾಡಿದ | ಮಾತುನೋಡದೆ ಬರಿಮಾಯೆಯಪಿಡಿದೆ || ೪ || ಗತಿಹೀನರಿಗೆವರ ಗತಿಯತೋರಿಪನಾಮ ಸ್ಮೃತಿಯೊಂದಿತ್ತರೆಸಾಕೆನಗೆ || ಅತಿಶಯ ವಿದುಯನ್ನಮತಿಯೊಳು ನಿನ್ನಯ ರತಿಯನ್ನುಪಾಲಿಸುವರದವಿಠಲರಾಯ ||೫||

47. ರಾಗ—ಬೇಹಾಗು.

ನಿನ್ನ ದಾಸರದಾಸ ನಾನಯ್ಯ-ಹರಿ-ಯನ್ನನುಪೇಕ್ಷಿಪರೇನಯ್ಯ || ಪ || ಕಾಮಕ್ರೋದಗಳಿನ್ನೂಬಿಡಲಿಲ್ಲ-ನಿನ್ನ - ಪ್ರೇಮವೆನ್ನೊಳುಕಾಲಿಡಲಿಲ್ಲ | ನೇಮನಿಷ್ಠೆಗಳನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ-ಭವ-ತಾಮಸಬೀಜವ ಸುಡಲಿಲ್ಲ || ೧ || ಆಚಾರದಲಿ ಕಾಲಗತಿಯಿಲ್ಲ-ಬಲು-ನೀಚರಸಂಗಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ | ಪ್ರಾಚೀನಕರ್ಮಕ್ಕೆಚ್ಯುತಿಯಿಲ್ಲ-ಇದ-

ಗೋಚರಪಡಿಸುವಮತಿಯಿಲ್ಲ || ೨ || ದೇಹದಿಬಲವಿಲ್ಲವಾದುರೂ-ವ್ಯಾ-ಮೋಹವು ಬಿಡದಲ್ಪವಾದರೂ || ಗೇಹದಿಸುಖವಿಲ್ಲದಿದ್ದರು-ಈ ಸೋಹಮೆಂಬುದಕಿಲ್ಲ ಬೇಸರು || ೩ || ದಾಸರಸಂಗದೊಳಾಡಿಸು-ಹರಿ-ವಾಸರವ್ರತದೊಳು ಕೂಡಿಸು || ವಾಸುದೇವನೆನಿನ್ನ ಪಾಡಿಸು-ಸಿರಿ ವಾಸನಾಮದಸವಿ ಯೂಡಿಸು || ೪ || ಶರಣವತ್ಸಲನ ಹುದಾದಗೆ-ಘನ-ಕರುಣಾರಸನಿನಗುಳ್ಳರೆ | ಕರುಣಿಸುಪುಲಿಗಿರಿ ವಾಸಹರೆ-ಸಿರಿ-ವರದವಿಠಲನೀನೆ ನಮ್ಮದೊರೆ || ೫ ||

48. ರಾಗ—ಕೇತಾರಗೌಳ.

ಕೊಡುಕೊಡುವರವನು, ತಡವುಮಾಡದೆ ಯೆನ್ನೊಡೆಯ ಶ್ರೀಹರಿ ಕೃಪೆ ಮಾಡಯ್ಯ || ಪ || ಬಿಡದಿರೆನ್ನನು ಜಗ ದೊಡತಿಯಾಣೆನಿನ್ನಡಿಗಳನೆಂದಿಗೂ ಬಿಡೆನಯ್ಯ || ಅ || ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗತಿಶಯ ಪತಿತಪಾವನಶ್ರೀ-ಪತಿನೀಗತಿಯೆನುತಿಹೆನಯ್ಯ|| ರತಿಪತಿ ಪಿತನೆಸು ಮತಿಯನು ಪಾಲಿಸಿ | ಗತಿಯನು ತೋರಿಪುದೆನಗಯ್ಯ || ೧ || ನಿನ್ನಪದವನಂಬಿ-ನಿನ್ನವನೆನಿಸಿದ-ಯನ್ನನುಪೇಕ್ಷಿಪರೇನಯ್ಯ || ಸನ್ನುತ ನಿನ್ನನುಮನ್ನಿಸಿ ಕೇಳುವ | ಬಿನ್ನಪವಿನಿತೆ ಕೇಳಯ್ಯ || ೨ || ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯದೊಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ | ಫುಲ್ಲನಯನನೀ ಪೇಳಯ್ಯ || ಕಲ್ಲುಮನದಿನೀ ನೊಲ್ಲದೊಡೀ ಜಗ-ದಲ್ಲಿ ಪೋಪುದಿನ್ನೆಲ್ಲಯ್ಯ || ಪತಿಯಗಲಿದ ಪತಿವ್ರತೆಗೆ ಇತರರಲಿ ರತಿ ಸಂಜನಿಸುವದೇನಯ್ಯ | ಗತಿಪತಿಯೆಲ್ಲರ ಪತಿನೀನೆನ್ನುತ | ಶ್ರುತಿನುತಿಪುದು ಪುಶಿಯೇನಯ್ಯ || ೪ || ಜಗದೊಳು ನಿನ್ನನೆ ಸುಗುಣಿಯುಯೆನ್ನುತ | ನಿಗಮವು ಪೊಗಳುತಲಿಹುದಯ್ಯ || ಖಗಪತಿಗಮನನೆ ಬಗೆಬಗೆಯಲಿ ರತಿ | ಸೊಗಯಿಸು ನಿನ್ನೊಳು ಯನಗಯ್ಯ|| ೫ || ಸೃಷ್ಟಿನಾಥಪದ ವಿಷ್ಟರ ಭಕ್ತಿಯ | ಕೊಟ್ಟರಭೀಷ್ಟವು ಯನಗಯ್ಯ || ಇಷ್ಟರಮೇಲಿನ್ನು ಲಕ್ಷಕೊಟ್ಟರೂಯನ ಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ || ೬ || ಚರಣಕಮಲದೊಳಗೆರಗುವೆ ಪುಲಿಗಿರಿ ವರದವಿಠಲ ದಯೆಯಿರಿಸಯ್ಯ || ಚರಣಶರಣನಿಗೆ ಕರುಣಿಸದಿರ್ದರೆ ಕರುಣಿಗಳರಸರಿನ್ನಾರಯ್ಯ || ೭ ||

49 ರಾಗ—ಶ್ರೀರಾಗ.

ಇದನಾದರು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ-ಪದದ ಸೇವೆಗೆ ಜನರೊದಗುವರೆ || ಪ || ದೊರೆತನವಾಗಬೇಕೆನಲಿಲ್ಲ-ಬಲು, ಸಿರಿತನವನು ವಾಂಛಿಸಲಿಲ್ಲ || ಪರಿಪರಿಭೋಗದ ಸ್ಪೃಹೆಯನಗಿಲ್ಲ-ನಿನ್ನ-ಸ್ಮರಣೆಯೊಂದಿತ್ತರೆ ಸಾಕಲ್ಲ ||೧|| ಅನ್ನವಸ್ತ್ರವಕೇಳುವದಿಲ್ಲ

ಒಳ್ಳೆ-ಚಿನ್ನ ಬಣ್ಣವಕೊಡು ಎನಲಿಲ್ಲ || ಹೆಣ್ಣುಮಣ್ಣಿನೊಳಾಸೆ ಯನಗಿಲ್ಲ-ಪರಿ-ಪೂರ್ಣನೀನೊಲಿದರೆ ಸಾಕಲ್ಲ || ೨ || ಸುರರ ಭೋಗದಿ ಮನವೆನಗಿಲ್ಲ-ಪುಲಿ-ಗಿರಿ ಧೊರೆಬಲ್ಲೆ ನೀನಿದನೆಲ್ಲ || ೩ ||

50 ರಾಗ—ಕಾಪಿ.

ಕ್ಷಮಿಸೆನ್ನ ದೋಷಗಳ-ಕ್ಷಿಪ್ರದಿ ಹರಿ || ಪ || ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ, ಕಮಲಾನಿವಾಸನೆ || ಅ || ಕರಣತ್ರಯದಿಕಾಲ-ಹರಣವಿಲ್ಲದೆ ಪಾಪಾ| ಚರಣೆಯಿಂ ದೋಷದ ಭರಣಿಯಾದೆನು ಹರಿ || ೧ || ಮಾಡಬಾರದಪಾಪ ಮಾಡುವೆನನುದಿನ|| ಮೂಢನ ಸುಕೃತವ ನಾಡಿತೋರಿಸಲೇಕೆ || ೨ || ಹರಿಗುರುಹಿರಿಯರ-ಜರಿದು ಸಜ್ಜನರನು | ತೊರೆದು ದುರ್ಜನರೊಳು ಬೆರೆದು ಪಾಮರನಾದೆ || ೩ || ಸರ್ವಂಸಹಾಧಿಪ ಸರ್ವಚೇತನದೀಪ | ಸರ್ವಾಪರಾಧವ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಭೂಪ || ೪ || ದುರಿತವೈರಿಯೆ ನಿನ್ನ-ಮರೆಹೊಕ್ಕಮನುಜಗೆ | ದುರಿತದುಃಖಗಳುಂಟೆ-ವರದವಿಠಲರಾಯ || ೫ ||

51. ರಾಗ—ಯಮುನಾಕಲ್ಯಾಣಿ.

ಮನೆಗೆ ಬಾರೋ ರಂಗ-ಮನಸಿಜನಯ್ಯನೆ | ಕಣ್ಣಿನೊಳಗೂನಿನ್ನನೆನಹು ಬಿಡದುಯನ್ನ || ಪ || ಮನೆಗೆ ಬಾರೋ ರಂಗ-ಮನೆಗೆ ಬಾರೋ ಕೃಷ್ಣ | ಮನೆಗೆ ಬಾರೋ ರಾಮ || ಅ || ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯ ಪಾಡುತ | ಮನದಣಿ ವಂದದಿ ಕುಣಿದೇನೊ ರಂಗಯ್ಯ || ೧ || ಮನೆಯುನಿನ್ನದುಯನ್ನ-ತನುವುನಿನ್ನುದ ಮುನ್ನ ಧನವು ನಿನ್ನದುಯನ್ನ ಘನವು ನಿನ್ನದು ರನ್ನ || ೨ || ದರಹಸಿತಾನನ-ಸರಸಿಜನಯನ | ವರದವಿಠಲಪುಲಿ ಗಿರಿವರಸದನ || ೩ ||

52. ರಾಗ—ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ—ಆದಿತಾಳ.

ವೆಂಕಟಾಚಲವಾಸ-ಪಂಕಜಪ್ರಿಯಭಾಸ || ಶಂಕರಾರ್ಚಿತಚರಣ ಪಂಕಜಾಸನಪಿತ | ಪಂಕಜಲೋಚನ-ಕಿಂಕರಜನಶರಣ || ಪ || ಪರಮಾತ್ಮನಿನ್ನ ಶ್ರೀ ಪದಸೇವಕನಾಗಿ | ಪರರನುಸರಿಸುವನೆ || ಸಿರಿರಮಣನೆನಿನ್ನ ಕರುಣೆಯುಳ್ಳವಪರ ಸಿರಿಯ ಬಯಸುವನೆ || ೧ || ಧರಣೀಯನಾಳುವ ಧೊರೆಯ ಕುಮಾರನು ತಿರಿಕೆಯ ಬೇಡುವನೆ || ಸುರತರುವಿನತಂಪು ನೆರಳೊಳು ಕುಳಿತುತಾ | ಗರಿಕೆಯನರಸುವನೆ || ೨ || ಸಾರನಿಗಮವಿಚಾರವುಳ್ಳವ ನಿಸ್ಸಾರದಿ ಬೆರೆಯುವನೆ | ವಾರಿಧಿಲಂಘಿಪ ಧೀರನು ಕೊಳಚೆಯ ನೀರಿಗೆ ಜರಿಯುವನೆ || ೩ || ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಮಥಿಸಿದ ಶೂರನಿನ್ನವನಿಗೆ

ನೀರುಮಜ್ಜಿಗೆ ಗಣನೆ || ನಾರಸಿಂಹಸಪದ ಸಾರಿದವನು ಮದ ವಾರಣಕ್ಕಂಜುವನೆ || ೪ || ಗರುಡಗಮನನಿನ್ನ ಶರಣನಾದವನಿಗೆ ತರಳನಹಾವಳಿಯೆ || ನರಕಾಂತಕನಿನ್ನ ಸ್ಮರಿಸುವನರನಿಗೆ | ದುರಿತಂಗಳಟ್ಟುಳಿಯೆ || ೫ || ಹೊಳೆಯೊಳು ನೆನೆಯದ ಬಲುಗಟ್ಟಿ ಕಲ್ಲುತಾ–ಮಳೆಯೊಳು ನೆನೆಯುವದೆ | ಇಳೆಯೊಳು ಪುಲಿಗಿರಿ ನಿಳಯನದಾಸರ ಬಲುಹುಕುಂದಕವಹುದೆ || ೬ || ಇಷ್ಟದಿ ಮನೆಯೊಳು ವೃಷ್ಟಾನ್ನವುಂಡವ | ಪಿಷ್ಟವ ಬಯಸುವನೆ || ಸೃಷ್ಟೀಶನಿನ್ನೊಳಗಿಟ್ಟುದುರ್ದೈವದ ದೃಷ್ಟಿಯನರಸುವನೆ || ೭ || ನಿಗಮಗೋಚರಕೇಳು| ಜಗವತೂಗುವನಿಗೆ–ಮಗುವತಿಘನವಹುದೆ|| ಜಗದಘಹರಣಯನ್ನಘವನೀಗಲು ನಿನ್ನ ಬಗೆಗೆ ದುರ್ಘಟವಹುದೆ || ೮ || ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರವಸ್ತು ನೀನೆಂದು ಮರೆಹೊಕ್ಕೆಕಾಯೊಯನ್ನ || ವರಸುಗಣಾಕರ ವರದ ವಿಠಲಪುಲಿ ಗಿರಿದೊರೆಸುಪ್ರಸನ್ನಾ || ೯ ||

53. ರಾಗಾ—ಸಾವೇರಿ—ಆದಿತಾಳ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ತವಚರಣ ಸರೋರುಹ–ಮಾನತೋಸ್ಮಿ ಸತತಂ || ಸಾನುರಾಗ ಮನಸಾವಚನಾ ಶಿರಸಾನುಕೂಲಪಲದಂ ಶುಭಚರಿತಂ|| ವಾಸವಸನ್ನುತ ವಾಸುಕಿಶಯನ ಶ್ರೀಶವಾಸಹಿರಣ್ಮಯವಾಸಸಮಸ್ತಾವಾಸ ತರಣಿಶತಭಾಸಸುಮನೋಲ್ಲಾಸವಿಜಿತರೋಷ | ವಾಸರೇಶ ಶತ ಭಾಸುರ ಭೂಷಣ ಭೂಷಿತಾಂಗವಿಶೇಷಕರುಣಮೃದು ಭಾಷಣ || ಸಜ್ಜನಪೋಷಣ ನಿರ್ಜಿತ ದೂಷಣ ಭವಜಲಶೋಷಣ ಪೂಷಣ || ೧ || ಪುಂಡರೀಕಾಸನ ಖಂಡಪರಶು ಆ ಖಂಡಲ ಮುಖಸುರಮಂಡಲಸೇವಿತ ಚಂಡನಿಶಾಚರ ಮಂಡಲ ಖಂಡನ ಪಂಡಿತರಣ ಶೌಂಡ | ಪುಂಡರೀಕ ನಯನಾಂಡಜವಾಹನ | ಖಂಡಿತಕೇಶ ಕೋದಂಡಕೃತಾರ್ಜನ ಪುಂಡರೀಕಗಿರಿ ಮಂಡನ ಹಿಮಕರಮಂಡಲ ಸನ್ನಿಭಕುಂಡಲಾಭರಣ || ೨ || ವಾರಿದನೀಲಶರೀರ ಧರಾರ್ತ ಧೀರ ಸುಮಂದರಧಾರಣ ಚತುರುಕರಾಗ್ರವಿದಾರಿತ ಶೂರಹಿರಣ್ಯಾಕವೀರನರ ಮೃಗೇಂದ್ರಾ ವಾರಿಜನಿಲಯಾವರ ಕರುಣಾಕರ, ಮಾರಜನಕ ಸುರವಾರವಂದ್ಯಪದ ಸಾರಸುಗುಣ ಫರಿ ಜಲಧಿ ಗಂಭೀರ ವ್ಯಾಘ್ರಗಿರಿವರದ ವಿಠಲಹರಿ || ೩ ||

54. ರಾಗಾ—ಶಹನಾ.

ಬಾರೋಮನೆಗೆ ಶ್ರೀದಾರನೆ ನಿಜಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಗುಣವಾರಿಧಿಯೆ ‖ ಪ ‖ ಮಾರಜನಕಸುಕುಮಾರಾಂಗ ಪರಮೋದಾರಾಕೃತಿಯನೀ ತೋರಿಸೆನಗೆ ‖ ೧ ‖ ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮದ ತಪವೊಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಲು ದೃಷ್ಟಿಸುವೆನೊ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನನು ‖ ೨ ‖ ಚಿನ್ನದ ಪೀಠದಿ ರನ್ನದ ಕಲಶದಿ। ಚನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆಯುವೆ ನಿನ್ನಡಿಗಳ ‖ ೩ ‖ ಗಂಧವ ಹಚ್ಚಿ ಸುಗಂಧ ತುಳಸೀ ದಳ। ದಿಂದಾಲಂಕರಿಸುವೆ ಸುಂದರಾಂಗನೆ ‖ ೪ ‖ ಜಾಜಿಯು ಮೊದಲಾದ ಹೂಜಾತಿಗಳ ತಂದು। ಮೂಜಗದೊಡೆಯನನು ಪೂಜಿಸುವೆನೊ ‖ ೫ ‖ ಲೋಪವಿಲ್ಲದೆ ದಿವ್ಯ ಧೂಪವನರ್ಪಿಸಿ। ದೀಪಂಗಳನು ಬಹು ದೀಪಿಸುವೆನು ‖೬‖ಪಾಲುಸಕ್ಕರೆ ಘೃತ।ಮೇಲಾದ ಭೋಜ್ಯವ।ಮೇಳೈಸುವೆನು ಶ್ರೀಲೋಲನಿಗೆ ‖ ೭ ‖ ಕರ್ಪೂರ ವೀಳ್ಯವನರ್ಪಿಸಿ ಮೋದದಿ। ಕರ್ಪೂರದಾರತಿಗಳರ್ಪಿಸುವೆನು ‖ ೮ ‖ ಮಣಿದು ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಗೆ ಹಣೆಯ ಚಾಚುತಮನ ದಣಿಯುವಂದದಿ ನಾ ಕುಣಿದಾಡುವೆ ‖ ೯ ‖ ಸದಯ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಯ ಹೃದಯಾರವಿಂದದ। ಸದನದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟು ಮುದವೊಂದುವೆ ‖ ೧೦ ‖ ಶರಣಾಗತರನೆಲ್ಲ ಕರುಣದಿ ಸಲಹುವ। ವರದ ವಿಠಲ ಪುಲಿ- ಗಿರಿಧಾಮನೆ ‖ ೧೧ ‖

55. ರಾಗಾ—ಪೂರ್ವಿ.

ಫಾಲ ನಯನ ನುತ ಪಾಲಿಸು ಸತತ। ಪಾಲಿತಸುರನರ ಜಾಲಸುಚರಿತ ‖ ಪ ‖ ಲೀಲಾ ನಟನ ಫಣಿಶೈಲನಿಳಯ ಭಕ್ತ। ಪಾಲವಿದ್ಯೈತವನ ಮಾಲಶ್ರೀಲೋಲ ‖೧‖ ಬಾಲತನದಿ ನಿಜ ಲೀಲಾ ಚರಿತಗುಣ। ಜಾಲವಿಮೋಹಿತ ಬಾಲಾನುಕೂಲ ‖೨‖ ಧಾರಾಧರಾಭ ಶರೀರ ತಿರಸ್ಕೃತಮಾರ ವಿಹಗಸಂ ಚಾರವುದಾರ ‖೩‖ ಘೋರದನುಜ ಸಂಹಾರಸುಜನಪರಿವಾರ ನಿಗಮ ವಿಚಾರ ವಿಹಾರ ‖ ೪ ‖ ಕರುಣಾವರಣ ನಿಜ ಶರಣಾ ಭರಣ ಭಯ ಹರಣ ಸಕಲ ಸುಖಕರಣ ಶ್ರೀರಮಣ ‖೫‖ ಶೇಷಶಯನ ಕಲಿ ದೋಷದಮನ ಮೃದು। ಭಾಷ ಮನೋಹರ ಭೂಷಸುವೇಷ ‖ ೬ ‖ ಹರಿದಾಸರನು ಬಲು। ಹಿರಿದಾಗಿ ಪೊರೆಸುವ। ದ್ವಿರದವರದ ಶ್ರೀ ವರದವಿಠಲ‖೭‖

56. ರಾಗಾ—ದೇಶೀಯ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪದ ಧ್ಯಾನಕರೋರೆ। ಸಾನುರಾಗ ಯುತಮಾನಸಮೇರೆ ‖ಪ‖ ಮದಪರಿಪೂರಿತ ಹೃದಯಸುನೋರೆ। ಸದಯ ಹೃದಯ ಪರಿಪದ ಮಿಳನಾರೆ ‖ ೧ ‖ ಕಾಮಕ್ರೋಧವುಪರಾಮು ಕರೋರೆ। ರಾಮನಾಮು ಜಪಕಾಮು ಕರೋರೆ ‖ ೨ ‖

ದೇಹಗೇಹಧನ ಮೋಹನಲೇರೆ | ಶ್ರೀಹರಿ ಸ್ಮರಣ ಕಾಂಹಿ ಚಲೇರೆ || ೩ || ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರ ಬಹು ಶತ್ರುಕುಮಾರೆ-ವೃತ್ರ ವೈರೀಸುತ ಮಿತ್ರನಗಾರೆ || ೪ || ಭಂಗಕರಣ ಜನಸಂಗ ನಕೋರೆ | ಮಂಗಳಾಂಗ ನರಸಿಂಹ ಭಜೋರೆ || ೫ || ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ನಿರಪೇಕ್ಷ ಭಲಾರೆ | ಮೋಕ್ಷ ದಾತ ಕಮಲಾಕ್ಷಕು ಲಾರೆ || ೬ || ದಾಸಲೋಕ ಸಹವಾಸ ಕರೋರೆ | ವಾಸುದೇವ ನಿಜ ದಾಸಕು ಹೋರೆ || ೭ || ಶ್ರೀಪುಲಿಗಿರಿವರ ಭೂಪಮುರಾರೆ - ಶ್ರೀಪತಿಘನ ಚಿದ್ರೂಪಕಹೋರೆ || ೮ || ಪರಮ ಪುರುಷ ನರ ಹರಿ ಕರುಣೀರೆ-ವರದ ವಿಠಲ ಕರಿವರ ಧಣೀರೆ || ೯ ||

57. ರಾಗಾ—ಶುದ್ಧಸಾವೇರಿ.

ಹಣ್ಣು ಬಂದಿದೆ-ಜನರು-ಹಣ್ಣ ಕೊಳ್ಳಿರೋ|ಗಣ್ಯಮಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತ ಪುಣ್ಯ ವಂತರುಣ್ಣುತಿರುವ || ಪ || ಬೀಜವಿಲ್ಲದಾ- ಬೆಳೆದ ಭೂಜವಲ್ಲದ ಬೀಜ ಭೂಜಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ಬೀಜಮಾಗಿ ಮೆರೆಯುತಿರುವ || ೧ || ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆಯದಾ - ಜನರು-ಮುಟ್ಟಿ ತೊಳೆಯದಾ | ಎಷ್ಟುದಿವಸ ವಿಟ್ಟಿರಲು ಕೊಳೆತು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗದ || ೨ || ಬೆಲೆಗೆ ಬಾರದಾ - ತನ್ನ-ನೆಲೆಯತೋರದ || ಒಲಿದವರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ | ಹಲವು ವಿಧದಿ ಹೊಳೆಯುತಿರುವ || ೩ || ಅರಿಯುದವರಿಗೆ-ರುಚಿಯ-ನರಿತಜನರಿಗೆ || ಅರಿತ ಮೇಲೆ ನಿರುತ ವಿರುತ | ಸರಸಮಧುರ ಭರಿತ ಬರಿತ || ೪ || ಸಿರಿಮನೋಹರ-ವ್ಯಾಘ್ರ-ಗಿರಿಯ ಮಂದಿರ || ಶರಣ ಜನರ ಪೊರೆವ ನಮ್ಮ | ವರದವಿಠಲ ನೆಂಬದಿವ್ಯ || ೫ ||

58. ರಾಗಾ—ದೇಶೀಯ.

ಚಿಂತಿಸು ಮನವೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ-ನಿಶ್ಚಿಂತೆ ಯೊಳಗೆ ಪುಲಿ ಗಿರಿಧೊರೆಯ || ಪ || ಶ್ರೀರಮಣೀ ನಿಜವಲ್ಲಭನ-ಮಾರ ಚತುರ್ಮುಖರಿಗೆ ಪಿತನ || ನಾರದ ಶರ್ವ ಪಿತಾ ಮಹನ-ಮದ-ವಾರಣಮುಖ ಪ್ರಪಿತಾಮಹನ || ೧ || ಉರದಲ್ಲಿ ಸಿರಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿಹನ-ನಿಜ-ಶಿರದಿ ಕಿರೀಟವ ನಿರಿಸಿಹನ || ಕರದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವಪಿಡಿದಿಹನಾ - ನಿಜ-ಕರುಣದಿ ಭಕ್ತರಿಗೊಲಿದಿಹನ || ೨ || ನೀಲ ಜಲದಸಮ ವಿಗ್ರಹನ ವನಮಾಲೆಯ ಕೊರಳೊಳು ಪೊತ್ತಿಹನ || ಬಾಲಕ ಸುಕೃತಾನು ಗ್ರಹನ-ನಿಜ ಲೀಲೆ ಯೊಳಾಸುರ ನಿಗ್ರಹನ || ೩ || ಅಂಗಜನಿಭ ಸುಂದರನ-ಸುರ- ಗಂಗೆಯು ಪಡೆದ ಪಾದಾಂಬುಜನ ತುಂಗ ವಿಹಂಗತು ರಂಗಮನ-ಶುಭ-ಮಂಗಳ ಗುಣಗಣಸಂಗತನ || ೪ || ಸರನಿಜ ಸನ್ನಿಭ ಲೋಚನನ-ನಿಜ ಶರಣರ ಭವಭಯ ಮೋಚನನ || ವರವ್ಯಾಘ್ರಾಚಲ ನಾ ಯಕನ -ನಮ್ಮ-ವರದವಿಠಲ ವರದಾಯಕನ|| ೫ ||

59. ರಾಗಾ—ಜಾವಡಿ.

ಮರೆತಿರಲಾರೇ -ಮನಸಾರೇ ಹರೇ || ಪ || ಮರೆತಿರಲಾರೆನಾಮಹಿತಚಾರಿತ್ರನ | ಸರಸಿಜ ಪತ್ರನೇತ್ರನ || ಅ || ಬಗೆಬಗೆರತಿಯಲ್ಲಿ ಜಗವನುಮೋಹಿಪ | ಸುಗುಣನ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣನ || ೧ || ಚೇತನರಿಗೆ ಸುಖದಾ ತನ ದುಃಖ ವಿಘಾತನ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥನ || ೨ || ದಾಸರಹೃದಯ ನಿವಾಸನ - ದೋಷನಿರಾಸನ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ || ೩ || ವೆಂಕಟರಮಣನ -ಕಿಂಕರಶರಣನ ಸಂಕಟಹರ ನಿಷ್ಕಳಂಕನ ||೪|| ಮಾನಿನಿಯಅಭಿಮಾನವಕಾಯ್ದನ | ದೀನರ ಹರ್ಷನಿಧಾನನ || ೫ || ರಾಮನ ದೈತ್ಯವಿರಾಮನ ಪಾವನ -ನಾಮನ ಹೃದಯಾರಾಮನ || ೬ || ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮ ಪುಲಿ ಗಿರಿಯೊಳು ನೆಲಸಿಹ | ವರದ ವಿಠಲವರದನ ದೇವನ || ೭ ||

60 .ರಾಗಾ—ರಾಗಾ—ಸುರುಟಿ—ಆದಿ.

ಸಲಹೊ ಶ್ರೀನಿವಾಸ-ಸದ್ಗುಣ - ನಿಲಯವೆಂಕಟೇಶ | ಒಲಿದುಸಕಲಗೋಕುಲವನುಸಲಹಿದ ಜಲಜಾಂಬಕ ನೀನಲಸದೆ ಯೆನ್ನನು ||ಪ|| ವಾತವುವಿತಿಮಾರಿ-ಪಿತ್ತವ್ರಾತದೊಡನೆ ಸೇರಿ | ಧಾತುಗಳೆಲ್ಲವಿಘಾತಿಸಿ ಕಫಸಂಘಾತವು ಹೆಚ್ಚಿದ ಹೇತುವನೋಡಿ ||೧|| ಶ್ವಾಸನಿರೋಧದಲಿ ಸೇರಿದ-ಕಾಸಗಳುದರದಲಿ| ಕೇಶರಂಧ್ರದವಕಾಶದೊಳೂರ್ಧ್ವಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚಿ ಬಲುಘಾಸಿಪಡಿಸುತಿದೆ ||೨|| ಕಾಯದಬಲವೆಲ್ಲಾ-ಕದಲುತ-ಮಾಯವಾದವಲ್ಲ || ದಾಯತಪ್ಪಿ ದುರ್ವಾಯುವಿಂದ ತಲೆ| ನೋಯುತ ದೇಹದೊಳಾಯಸ ಹೆಚ್ಚಿತು ||೩|| ನಿದ್ರೆಬಾರದಯ್ಯಾ-ನಿಶಿಯೊಳ-ಗೆದ್ದಿರಬೇಕಯ್ಯಾ | ಮದ್ದುತಿಂದವನ ಬುದ್ಧಿಯಂತೆ ಮೈ | ಗುದ್ದಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಾಡಿಸುತಿದೆ ||೪|| ಅನ್ನವರೋಚಕವು | ಆಪ್ತರೊಳನ್ಯತೆಗೋಚರವು | ಮುನ್ನವೈದ್ಯರುಗಳನ್ನು ಕಾಣೆ ನೀ ಕಣ್ಣುತೆರೆದು ನೋಡೆನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷದಿ ||೫|| ರೋಗವು ಘನವಯ್ಯಾ-ರೋದನೆ-ಯಾಗಿಹುದೆನಗಯ್ಯಾ | ನೀಗಲಾಡು ಈ ರೋಗವನ್ನು ಭವ-ರೋಗವೈದ್ಯ ನೀನೇ ಗತಿಯೆಂದಿಗು ||೬|| ಪರಮಪುರುಷ ನಿನ್ನ-ಚರಣವ ಮರೆಹೊಕ್ಕಿಹೆ ಮುನ್ನ | ಶರಣಾಭರಣ ಪುಲಗಿರಿಯೊಳು ನೆಲಸಿಹ | ವರದ ವಿಠಲ ಧೊರೆ ವರದದಯಾನಿಧೆ ||೭||

61. ರಾಗ—ಝುಂಜೋಟಿ—ಅಟ್ಟತಾಳ.

ಶ್ರೀವಾಸಾನತಮಾಕಲಯಾಚ್ಯುತ| ಶ್ರೀವಾಸುಕಿಶಯಮಾಮನಿಶಂಹೃದಾ|| ||ಪ|| ಪುಂಡರೀಕನಯನಾಂಡಜವಾಹನ-ಕುಂಡಲಶಯಮಾಂಡವ್ಯಸೇವ್ಯಪದ ||೧||

ಪುಂಡರೀಕಸುಮಂಡಿತಾಂಗಪದಪುಂಡರೀಕ ಶ್ರಿತಪಾಂಡುತನಯಭೋ || ೨ || ನಂದಗೋಪವರ ನಂದನಸುಮನೋ | ನಂದನಮುನಿಜನ-ವಂದಿತಪದಯುಗ || ೩ || ಧರ್ಮತನಯ ಸಹಧರ್ಮಚಾರಿಣಿ | ವರ್ಮಪಾಲಸದ್ಧರ್ಮಶೀಲಹರಿ || ೪ || ವ್ಯಾಘ್ರನಾಮ ದೈತ್ಯಾಗ್ರನಿಗ್ರಹಣೋಗ್ರಸೇನ ತನಯಾಗ್ರವಿದಾರಣ || ೫ || ಬಾಲಭಕ್ತಪರಿಪಾಲಹೇಮಮಯಚೇಲವಿಧೃತವನಮಾಲ ನರಹರೆ ||೬|| ಮಾರ ಜನಕಸುರವಾರವಂದ್ಯಮಂದಾರಹಾರ ಸುಕುಮಾರಶರೀರ ||೭|| ಮಂದರಧರ ಪೂರ್ಣೇಂದುವದನಗೋವಿಂದಮುಕುಂದಸನಂದವಂದಿತ ||೮|| ಖಂಡಪರಶು ಕೋದಂಡವೇತಂಡಹಸ್ತಭುಜದಂಡರಘೂದ್ವಹ ||೯|| ಅಂಬರೀಷವರದಂಬುಜಾಸನಾ | ಲಂಬಮಾನಚರಣಾಂಬುಜ ಕೇಶವ ||೧೦|| ಸಾರವಸ್ತುಪರಿಪೂರವ್ಯಾಘ್ರನಗ | ಪಾರಿಜಾತವರದಾರ್ಯವಿಠಲ ಶ್ರೀ ||೧೧||

62. ರಾಗ—ಪಂತುವರಾಳಿ.

ಮುತ್ತುಬಂತಿದೆ-ದಿವ್ಯಮುತ್ತುಕೊಳ್ಳಿರೋ ||ಪ|| ಮುತ್ತುಬಂದಿಹುದೀಗನೀವೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಿರೆಲ್ಲಬಂದು | ಉತ್ತಮವ್ಯಾಘ್ರಾದ್ರಿಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂಬುವದಿವ್ಯ ||೧|| ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಹಣವಿತ್ತರು | ಸಿಕ್ಕದದುರ್ಲಭಮುತ್ತು | ರೊಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪುಕ್ಕಟೆಯಲಿ ಸಿಕ್ಕುವಂಥ ||೨|| ಧನವಂತಗೆ ದೊರಕುವದಲ್ಲ-ಜನರಕೈಗೆಸಿಕ್ಕುವದಲ್ಲ ಮನದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಮಾಳ್ಪಮುನಿಗಳ ಸ್ವಾಧೀನವಾದ ||೩|| ಕ್ಷೀರಪಾರಾವಾರದಲ್ಲಿ-ತೋರಿಮೆರೆವ ಮುತ್ತು | ಶ್ರೀರಮಾಮನೋಹರನುದಾರವರದ ವಿಠಲನೆಂಬ ||೪||

63 ರಾಗ—ಧನಾಧರಿ—ಆದಿ.

ಏನಯ್ಯ ಧೊರೆಯೆ-ನಿನ-ಗಾನಂದವೆ ಧೊರೆಯೇ ||ಪ|| ಮಾನಿತಜನರವ ಮಾನವನೋಡದೆ | ಹೀನಜನರ ನುಡಿನೀನೊಲಿದಾಲಿಪುದು ||ಅ|| ಜಾತಿಧರ್ಮ ವಿಲ್ಲಾ-ಶಾಸ್ತ್ರದರೀತಿನಡತೆಯಿಲ್ಲ | ಮಾತಿದುಪುಸಿಯಲ್ಲಾ-ಮಾನದ-ಭೀತಿಯು ಮೊದಲಿಲ್ಲಾ || ನೀತಿಯನರಿಯದ-ಕೋತಿಗಳಂದದ | ಜಾತಿಯಜನರೊಳು ಮಾತಿನವಾಶಿಯಿಲ್ಲ ||೧|| ದುರ್ಜನರು ಬೆರೆದು-ದೋಷವಿ | ವರ್ಜಿತರನ್ನು ಜರಿದು ಲಜ್ಜೆಯನೆರೆತೊರೆದು—ಗರ್ವದಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಮೊರೆದು || ಈ ಜಗದೊಳಗಿಹ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಕುಲಕಜ್ಜಳರವಮತಿ ಗುಜ್ಜುಗಿಸುತ್ತಿಹ || ೨ || ಗಂಡನಬಿಟ್ಟಿಹರು-ಗರತಿಯ-ಕಂಡುನಗುತ್ತಿಹರು || ಮಿಂಡರಬೆರೆದಿಹರು-ಮೇಲತಿ-ದಿಂಡೆಯರಾಗಿಹರು | ಭಂಡತನದಿ ಪರಗಂಡಸರೊಳು ಸಮದಂಡಿಯೆನಿಸಿ ಬಲುಚಂಡಿಸುತಿರ್ಪರೋ ||೩|| ಕೇಳ್ವ

ಹಂದೆಯೊಳು-ಕ್ಲೇಶವ ಪೇಳಲು ಮತಿತಾಳು | ಕೀಳುಜನರಬಾಳು | ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಹುದೆ ಪೇಳು ‖ ಕಾಳಮೂಳಿಯರಮೇಳದಿ ಹಿಗ್ಗುವ ಬಾಳುಗೇಡಿಜನರೊಳಗ ಬಲುಘನ ||೪|| ಧರೆಯೊಳಧಿಕವಾದ ಶ್ರೀಪುಲಿ-ಗಿರಿಯೊಳು ನೆಲೆಯಾದ-ಸಿರಿವರನಿಜ ಪಾದ-ಸೇವೆಯ-ಕರುಣಿಸು ಬಹುಮೋದ‖ಶರಣಾಭರಣ ನಿಜ | ಕರುಣವತೋರಿಸು ವರದವಿಠಲಧೊರೆ ವರಹದಯಾನಿಧೆ ||೫||

64. ರಾಗಾ—ವಸಂತಭೈರವಿ.

ರಾಮಭಜೇ ತೇ ಪದಯುಗಳಂ - ಸೀತಾ ರಾಮಭಜೇ ತೇ ಪದಯುಗಳಂ ‖ಪ‖ ರಾಮಸುಂದರ ಘನ ಶ್ಯಾಮರಘೂದ್ವಹ ‖ಅ‖ ದಶರಥಹೃದಯಾನಂದಕರಂ- ತ್ರಿದಶಗಣಚಿತ್ತಾಮೋದಕರಂ ‖೧‖ ಪೂರಿತ ಕೌಶಿಕಯಜನಂ|ಸಂ ತಾರಿತಗೌತಮ ಲಲನಂ ‖೨‖ ಖಂಡಿತಶಂಕರ ಚಾಪಂ | ಪರಿ-ದಂಡಿತಭಾರ್ಗವ ಕೋಪಂ ‖ ೩ ‖ ಸ್ವೀಕೃತ ಜಾನಕೀ ಹೃದಯಂ-ದೂರೀಕೃತಪಾತಕನಿಚಯಂ ||೪|| ಪಾಲಿತಮಾತಾಪಿ ತೃವಚನಂ - ಸಂ ಲಾಲಿತ ಮುನಿಜನ ಸ್ತುತಿರಚನಂ ||೫|| ಭರತಸಮರ್ಪಿತ ನಿಜರಾ ಜ್ಯಂ|ಮುನಿವರಭಾರದ್ವಾಜಾರ್ಪಿತ ಭೋಜ್ಯಂ ||೬|| ದಂಡಕಾರಣ್ಯಾಪಾವನಚರಣಂ ಉದ್ದಂಡವಿರಾಧಪಾತಕಹರಣಂ ||೭|| ಕುಂಭಜಾರ್ಪಿತ ಶರಕೋದಂಡಂ|ಸಂರಂಭ ನಿರ್ಜಿತರಾಕ್ಷಸಷಂಡಂ ‖೮‖ ಪಂಚವಟೀತಟಕೃತವಾಸಂ | ದೃಗಂಚಲ ಧೃತಜಗ ದುಲ್ಲಾಸಂ ||೯|| ಶೂರ್ಪನಖೀವಚನಾಲೋಲಂ । ಸಹಜಾರ್ಪಿತವಿವಿಧಾಯುಧ ಜಾಲಂ ||೧೦|| ರೂಪನಿರ್ಜಿತ ಸುಮಬಾಣಾಂಗಂ | ವಿರೂಪಿತ ದುಷ್ಟ ಶೂರ್ಪನ ಖಾಂಗಂ ||೧೧|| ಖರತರ ಖರದೂಷಣಕಾಲಂ | ಸುರ, ನರವರ ಮುನಿಗಣ ಪರಿ ಪಾಲಂ || ೧೨ || ಮಾಯಾಮೃಗಾರ್ಪಿತ ಬಾಣವರಂ - ಜಟಾಯುಸಂಪಾದಿತ ಲೋಕವರಂ || ೧೩ || ರಾವಣಹೃತನಿಜ ಪತ್ನೀಕಂ | ಲೋಕಾವನಗತಕೋಪೋ ದ್ರೇಕಂ || ೧೪ || ಸಾಧಿತಶಬರೀ ಮೋಕ್ಷಕರಂ - ಕಬಂಧಬಂಧನ ಮೋಚನ ಚತುರಂ || ೧೫ || ವಾತತನೂಭವ ಕೃತಸ್ತೋತ್ರಂ-ಪಂಪಾತಟಿನಿರ್ಮಿತಸುಕ್ಷೇತ್ರಂ || ೧೬ || ಶಿಕ್ಷಿತಸಂಕ್ರಂದನತನುಜಂ - ಸಂರಕ್ಷಿತಚಂಡಕಿರಣತನುಜಂ || ೧೭ || ಸೀತಾಲೋಕನ ಕೃತಕಾಮಂ - ನಿಜಧೂತಾಮೋದನ ಸುಪ್ರೇಮಂ || ೧೮ || ನಿಜಕರಭೂಷಣ ದಾತಾರಂ-ಘುರವಿಜಯುವನಾಲಯಪರಿವಾರಂ || ೧೯ || ಧೂತಾ ಹೃತ ಶುಭದೃಷ್ಟಾಂತಂ - ವಿಜ್ಞಾತನಿಜಸ್ತ್ರೀ ವೃತ್ತಾಂತಂ || ೨೦ || ಭೀಷಣಜಲ ನಿಧಿ ಬಂಧಕರಂ - ವಿಭೀಷಣಸಂರಕ್ಷಣ ಚತುರಂ || ೨೧ || ಶೋಷಿತರಾವಣ

ಜಲಧಿಂ-ಸಂತೋಷಿತ ದೈವತಪರಿಧಿಂ ॥ ೨೨ ॥ ಸೀತಾಸಮಾಶ್ರಿತ ವಾಮಾಂಕಂ-ಪರಿಭೂತಪಾತಕ ನಿಜನಾಮಾಂಕಂ ॥೨೩॥ ಸ್ವೀಕೃತಸಾಕೇತಾವಾಸಂ-ಅಂಗೀಕೃತ ಮಾನುಷ್ಯವಿಲಾಸಂ ॥ ೨೪ ॥ ವರವ್ಯಾಘ್ರಭೂಧರ ಕಲ್ಪತರುಂ - ಶ್ರೀ ವರದವಿಠಲ ಮತಿಶಯರುಚಿರಂ ॥ ೨೫ ॥

65 ರಾಗಾ—ಸುರಟಿ—ಆದಿ.

ಮಳೆಯ ಪಾಲಿಸ್ಯೆಯ್ಯ - ಮಂಗಳ-ನಿಳಯ ಲಾಲಿಸಯ್ಯ ॥ಪ॥ ಇಳೆಯೊಳು ಮಳೆಯನು, ತಳೆಯದೆ ತೃಣಗಳು | ಬೆಳೆಯದೆ ಗೋವುಗಳಳಿವ್ರುವಯ್ಯಾ ॥ ಅ ॥ ಗೋವಿಪ್ರರ ಕುಲವ-ಕಾಯುವ-ದೇವನು ನೀನಲ್ಲವಮೇವುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಗೋವುಗಳೆಲ್ಲವು ಸಾವುವು ನಿನ್ನುಳಿದಾವನು ಕಾವನು ॥ ೧ ॥ ಕೆರೆಯೊಳು ನೀರಿಲ್ಲಾ-ಬಾವಿಗಳೊರತೆಯ ಸೋರಿಲ್ಲಾ ॥ ತುರುಗಳು ಜೀವನದಿರವನು ಕಾಣದೆ | ಹರಣವ ಬಿಡುವುವು ಕರುಣದಿ ಬೇಗನೆ ॥ ೨ ॥ ಬಲರಿಪುಖಾತಿಯಲಿ - ಬಾಧಿಸೆ ಜಲಮಯರೀತಿಯಲಿ | ಚಲಿಸದೆ ಕರದೊಳಾಚಲವನು ಕೊಡೆವಿಡಿದುಳುಹಿದೆ ಗೋವ್ಗಳ. ಬಳಗವನೀಗಳುಂ ॥೩॥ ಜಲನಿಧಿಕೃತಶಯನ ಶಾರದ ಜಲರುಹದಳನಯನ ॥ ಜಲಧೀದಿತಿ ಜಲಚರಮಾರುತಿ | ಜಲಜಕರಗಳಿಂ ಜಲದಾಗರದಿಂ ॥೪॥ ದಾರಿಯುಜನರೆಲ್ಲ—ಬಹು ಬಾಯಾರಿ ಬರುವರಲ್ಲಾ ॥ ದೂರದಿಂತಂದಿಹ ನೀರನುಲೋಭದಿ | ನಾರಿಯರೆಲ್ಲ ವಿಚಾರಿಸುತಿರ್ಪರು ॥ ೫ ॥ ಬೆಳದಿಹ ಸಸ್ಯಗಳು-ಬಿಸಲಿನ-ಜಳದಲಿ ಬಾಡಿಹವು ॥ ನಳಿನನಯನನಿನ್ನೊಲುಮೆಯತೋರಿಸಿ | ಘಳಿಲನೆ ಪೈರುಗಳುಳಿಯುವ ತೆರದೊಳು ॥ ೬ ॥ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೆಂದು-ನಿನ್ನನು-ಶರಣುಹೊಕ್ಕೆನಿಂದೂ ॥ ಶರಣಾಭರಣವುಲಿಗಿರಿಯೊಳು ನೆಲಸಿಹ| ವರದವಿಠಲದೊರೆವರದ ದಯಾನಿಧೆ ॥ ೭ ॥

66. ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ—ಆದಿತಾಳ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸ-ಶ್ರೀಭೂವಿಲಾಸ-ಶ್ರಿತಜನಪೋಷ-ಪಾಹಿಸುವೇಷ ॥ ಪ ॥ ಅಚ್ಯುತಮಾನ ಮದಚ್ಯುತವಿ ಪಚ್ಛಿನ್ನಮನೋರಥ, ನಿಚ್ಛಿತ (?) ಪಾಹಿ ॥ ೧ ॥ ಅಂತರಹಿತನಿತ್ಯಾ ನಂತಮಹಿಮ ದುರಂತವಿಕ್ರಮ ದನುಜಾಂತಕ ಪಾಹಿ ॥ ೨ ॥ ಗೋವಿಂದ ನತಸುಮನೋವೃಂದ ದಳಿತತಮೋವೃಂದ, ಪೋಷಿತ ಗೋಬೃಂದಪಾಹಿ॥೩॥ಕೇಶವ ಸಕಲ ಲೋಕೇಶ ಗೌರೀಶ ವಾಗೀಶಸನ್ನುತ ಕೋಶವಮಾಂ ಪಾಹಿ ॥೪॥ ನಾರಾಯಣಭಕ್ತಪರಾಯಣಪರಿ | ವಾರಾಯಿತ ಸುರವಾರಮಾಂಪಾಹಿ ॥೫॥ ಮಂದರಧರ ಮುಚುಕುಂದವರದ ಆ | ನಂದಸದನ ಗೋವಿಂದಮಾಂಪಾಹಿ

||೭|| ವಿಷ್ಣೋಸುಜನವರ್ಧಿಷ್ಣೋಸಂ | ತೋಷಿತಜಿಷ್ಣುಸುರಜೇಷ್ಣೋಮಾಂಪಾಹಿ ||೮|| ಮಧುಸೂದನ ದುರ್ಮದಭೇದನ ಬಹುವಿದಭೇದನ, ನುತಬುಧಜನಪಾಹಿ||೯|| ಅಕ್ರಮನುಪಿತ ನಿಜ ಕ್ರಮ ಜಿತವಿಶ್ವಶಕ್ರಸಹಜತ್ರಿವಿಕ್ರಮಪಾಹಿ || ೧೦ || ವಾಮನದೈತ್ಯವಿರಾಮ ನಮಿತ ಸುರಕಾಮನ ಮುನಿಜನಪ್ರೇಮಮಾಂಪಾಹಿ ||೧೧|| ಶ್ರೀಧರ ಕರಧೃತ ಭೂಧರಚಕ್ರಗದಾಧರ ಕೌಸ್ತುಭ ಕಂಧರಪಾಹಿ ||೧೨|| ನಾಕೇಶ ವಂದ್ಯ ಹೃಷೀಕೇಶ ಮುನಿಹೃದಯಾಕಾಶ ಗೋಚರರಾಕೇಂದು ಪಾಹಿ || ೧೩ || ಪದ್ಮನಾಭ ನತಪದ್ಮಜಮಾನಸ ಪದ್ಮಗೋಚರ ಪದಪದ್ಮಮಾಂಪಾಹಿ || ೧೪ || ದಾಮೋದರ ಸುಜನಾಮೋದನ ಧೃತ ಕೌಮೋದಕ ಜಿತಕಾಮಮಾಂಪಾಹಿ ||೧೫|| ದೋಷರಹಿತಗುಣ ಭೂಷಣ ನತಜನ | ಪೋಷಸಂತೋಷಿತ. ಶೇಷಮಾಂಪಾಹಿ ವಾಸುಕಿಶಯನ ವಿಕಾಶ ಕಮಲನಯನಾಸುರದಮನ ಶರಾಸನಪಾಹಿ || ೧೭ || ದುಷ್ಟಮರ್ದನ ಜಗದಿಷ್ಟವರ್ದನಸುರ ಕಷ್ಟಕೃಂತನಪರಿತುಷ್ಟಮಾಂಪಾಹಿ || ೧೮ || ವರದವಿಠಲವ್ಯಾಘ್ರಧರಣೀಧರಾಗ್ರವಿಹರಣ ಸಕಲ ಗುಣಾಭರಣಮಾಂಪಾಹಿ||೧೯||

67. ರಾಗ—ಕಲ್ಯಾಣಿ—ಆದಿತಾಳ.

ನೀನುಳಿಯೆ ರಕ್ಷಕರ ಕಾಣೆನೀ ಜಗದೊಳಗೆ| ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜಗನ್ನಿವಾಸ||ಪ|| ದೀನ ರಕ್ಷಕ ನಿಖಿಲ ಮಾನವರ ಮಾನಾಭಿ ಮಾನದೊಡೆಯನುನೀನೇಯಲ್ಲದಿಲ್ಲಾ || ಅ || ನಕ್ರಮುಖದಲ್ಲಿಸಿಕ್ಕಿ ದುಃಖಿಸುವ ಕರಿರಾಜ | ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಶರಣು ಹೊಕ್ಕೆನೆನಲು|| ಚಕ್ರವನು ಪಿಡಿದುನೀನಕ್ಕರೆಯೊಳೈತಂದು ನಕ್ರವದನವಸೀಳಿ ರಕ್ಷಿಸಿದೆ ಗಜವಾ-ದೇವ- || ೧ || ಹಿಂದೆ ನಾನಾನ್ನಗಿರಿಯಿಂದ ಬಹದಾರಿಯೊಳು, ಸಂದುಗಳೀಚಲು, ಭಂಡಿ ಸಂಜೆಯೊಳಗೆ || ಮುಂದಾಗ ಜೊತೆಯೊಳಗೆ ಬಂದುಜನ ಕೆಲ್ಲನೀ ಬಂದುಬೆಳಕನುತೋರಿ ಮಂದೆಗೂಡಿದೆ ಕೃಷ್ಣಾ || ೨ || ಇಂದುನಿಜ ಸತಿಯು ನೊಂದಳುಬ್ಬಸರೋಗದಿಂದ ಗಾಳಿಯದೀಪದಂದಮಾಗಿ || ನಂದಿಪೋಗದ ಮುನ್ನ ಬಂದು ನೀಮರೆಯಾಗು ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಡಲೀಗ ಬಂದುಸಲಹಿದೆತಂದೆ || ೨ || ಗುರುಸುತನ ಸಂಯುಮಿನೀ | ಪುರದಿಂದತಂದಿತ್ತೆ, ತುರುಗಾಯ್ವರಸುಗಳನು ಮರಳಿಪಡೆದೆ || ನರಪೌತ್ರನನುಬಾಣದುರಿಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿದೆ | ಸರಿಯಾರು ನಿನಗೆಸುರನರಭುಜಂಗರಲ್ಲಿ || ೪ || ತರಳಧ್ರುವ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ತರುಣಿ ಪಾಂಚಾಲಿ ಕುರು ವರವಿಭೀಷಣ ತಾಪಸರನುಪೊರೆದೆ || ಶರಣರನುಪಾಲಿಸುವ ಬಿರುದು ಧರಿಸಿಹ ವ್ಯಾಘ್ರಗಿರಿಯೊಳಗೆ ನೆಲಸಿರುವ ವರದವಿಠಲರಾಯ ||೫||

68. ರಾಗಾ-ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಟ್ಟತಾಳ.

ಪಚ್ಚೆಯು ಬಂದೀಗ-ಶ್ರೀಪುಲಿಗಿರಿ-ಪಚ್ಚೆಯ ನೋಡಿಬೇಗ ॥ ಪ ॥ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದರೂಪಚ್ಚರಿಯಾದಂಥ | ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದಚ್ಚುತ ನೆಂಬುವ ॥೧॥ ಕೈಗೆಸಿಕ್ಕುವದಲ್ಲವೈತ-ಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ-ತೂಗಿನೋಡುವದಲ್ಲವೈ ॥ ಆಗಮಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗಿಹೃದಯದಲ್ಲಿ | ಭಾಗವತರೊಳನು ರಾಗದಿಮರೆಯುವ ॥ ೧ ॥ ಬೆಲೆಯಕಟ್ಟುವದಲ್ಲವೈ-ಈ ಪಚ್ಚೆಯ ನೆಲೆಯಕಂಡವರಿಲ್ಲವೈ ॥ ನಲಿದು ಧ್ಯಾನಿಪರಿಗೆ-ಒಲಿದುತೋರುವದಿವ್ಯ ಜಲಧರವರ್ಣದ ಜಲಜಾಕ್ಷನೆಂಬುವ ॥ ೨ ॥ ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮವಾಗಿಹ-ಶ್ರೀಪುಲಿಯೆಂಬ-ಗಿರಿಯೊಳು ನೆಲೆಯಾಗಿಹ | ಚರಣವನಂಬಿದ ಶರಣರ ಪೊರೆಯುವ | ವರದ ವಿಠಲಧೊರೆ ವರದನೆಂದೆಸರಾದ ॥ ಪಚ್ಚೊ ॥ ೩ ॥

69, ರಾಗಾ—ಶ್ರೀರಾಗಾ.

ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ-ನೀನೇಸರಿ-ಸರ್ವಜ್ಞನು ಸ್ವಾಮಿ॥ ಪ ॥ ಸರ್ವ ಕಾರಣ ಸರ್ವಾಧಾರನು| ಸರ್ವಶರಿರೇಕ ಸರ್ವನಿಯಾಮಕ ॥ ಅ ॥ ಹರಿತನಯನಿಗಂದೂಸ್ವಶಕ್ತಿಯ ಹರಿಕೊಡುವನು ಬಂದು | ಹರಿತನುಜನಿಗದು ಹರಿಯದು ಯೆನ್ನುತ-ಹರಿಸುತನನು ಗುರಿಮಾಡಿದೆ ಹರಿ ॥೧॥ ದ್ರೋಣನಸುತ ಬಂದು | ನಿಶಿಯೊಳುಮನೆ ಕಾಣಿಸುವನು ಎಂದೂ॥ಪ್ರಾಣಪದಕರನು ಕಾಣದಂತೆ ಬಲು ಜಾಣತನದಿ ಸಪ್ರಾಣರಮಾಡಿದೆ ॥೨॥ ಮರುತನ ಸುತನೆಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನು ಕರದಪ್ಪುವನೆಂದು॥ಭರದಿಂ ಲೋಹ ದೊಳೆರಕದ ಭೀಮನ ವಿರಚಿಸಿ ಶರಣನಹರಣವನುಳುಹಿದೆ ॥ ೩ ॥ ಶೈಲದ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ -ಮಲಗಿದ್ದ ನೃಪಾಲನ ಖತಿಯೊಳಗೆ ಕಾಲಯವನನಂ ಕಾಲನಕಾಣಿಸಿ ಮೇಲೆಶರಧಿಯೊಳಾಲಯ ಮಾಡಿದೆ ॥೪॥ ಪರಮ ಋಷಿಯನಂದು - ತಾಪಿಡಿಯಲು ದುರುಳಪುಲಿಯುಬಂದು ॥ ಕರದಖಡುಗದಿಂ - ಹರಿಯನುಖಂಡಿಸಿ ಶರಣನಸಲಹಿದ ವರದವಿಠಲಹರಿ ॥ ೫ ॥

70. ರಾಗಾ—ಸುರಟಿ.

ಬೃಂದಾವನವೇರಿ - ಬಹುನಲವಿಂದ ಬಂದಶೌರಿ ॥ ಪ ॥ ಬೃಂದಾರಕವರದಿಂದಶೌರಿಯಾ ನಂದವ ಸೇವಕ ಬೃಂದಕೆತೋರಿ ॥ ಅ ॥ ಕುಂದಮುಕುಳದಿಂದಾ ಕುಮುದಸು ಗಂಧಿಯುಗಳಿನಿಂದಾ ॥ ಕೆಂದಾವರೆ ಶ್ಯಾವಂತಿಗೆಜಾಜಿಯಿಂದ ರಚಿಸಿ ಸೊಗಸಿಂದಲಿ ಮೆರೆಯುವ ॥ ೧ ॥ ಸುತ್ತಿರೆ ಹಸ್ತಿಗಳೂ - ಕೂರ್ಮನು ಪೊತ್ತಿರೆ ಮಧ್ಯದೊಳು ॥ ಮತ್ತೆಫಣೀಂದ್ರನ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿರೆ| ಸ್ವಸ್ತಿಕಾದಿಬಹು ಚಿತ್ರದಿ

ಶೋಭಿಪ ||೨|| ಪಂಕಜಚಿಹ್ನೆಗಳಾ-ಸೂರ್ಯಶ-ಶಾಂಕಸುರೇಖೆಗಳಾ || ಶಂಖಚಕ್ರ ಬಿರುದಾಂಕಿತ ದಿವ್ಯವಿಟಂಕದಿಂದ ಬಹು ಬಿಂಕದೊಳೆಸೆಯುವ ||೩|| ಕೋಟೆಯು ತೆನೆಗಳಲಿ-ದಿವ್ಯವಧೂಟಿಯರೊಲವಿನಲಿ | ನಾಟಕರಚನೆಯು ಪಾತಕರಂದದಿ | ನೋಟಕರಿಗೆ ಬಹು ದೀಟಲಿ (?) ತೋರುವ ||೪|| ಶಾರದಾಭ್ರನೀಲ-ಶರೀರದಿ-ಹೈರಣ್ಮಯಚೇಲಾ | ಹಾರಮಕುಟಕೇಯೂರಕಟಕಮಂ ಜೀರಭೂಷಣೋದಾರವಿಹಾರ ||೫|| ಮಂಗಳರವದೊಳಗೆ-ಶಂಖುಮೃದಂಗ-ಧ್ವನಿಮೊಳಗೆ | ಸಂಗತ ಸುರವಾರಾಂಗನೆಯರು ಗಾನಂಗಳಿಂದ ನಾಟ್ಯಂಗಳರಚಿಸಲು ||೬|| ವರವಿಪ್ರರು ಪೊಗಳೆ-ಛತ್ರಚಾಮರಗಳ ನೆಳಲೊಳಗೆ || ಪರಿಪರಿಜ್ಯೋತಿಗಳೆಸೆಯಲು ಪುಲಿಗಿರಿ | ವರದವಿಠಲನು ವರಗಳ ಬೀರುತ ||೭||

71 ರಾಗ—ದ್ವಿಜಾವಂತಿ.

ವಂದೇಹಂ ಕಮಲಾದ್ರಿನಿವಾಸಂ-ಪಲ್ಲವೀಶಂ-ಇಂದೀವರಭಾಸಂ || ಪ || ಬೃಂದಾವನಪರಿಶೀಲನಮನುಗತ | ಬೃಂದಾರಕಗಣಾನಂದವಿಲಾಸಂ || ಅ || ಅಷ್ಟತೀರ್ಥಲಸದಷ್ಟಶೈಲಪರಿ ಶಿಷ್ಟಶಿಖರಿವಿಹಾರಂ | ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಪರಮೇಷ್ಠಿಸಮರ್ಚಿತ-ಮಷ್ಟಸಿದ್ಧಿದಾತಾರಮುದಾರಂ ||೧|| ಅಂಬುಜಭವಪಿತ ಮಂಬುಜಪತ್ರವಿಡಂಬಿನಯನಯುಗಳಂ | ಜಂಭನಿಸೂದನ ಡಂಭರಹಿತ ಘಟ ಸಂಭವನುತ ಚರಣಾಂಬುಜಯುಗಳಂ ||೨|| ನಂದಗೋಕುಲಾನಂದಕಾರಣ ನಂದಗೋಪವರ ಕರುಣಂ | ಮಂದಹಾಸವಿಜಿತೇಂದುಕಿರಣಮತಿ-ಸುಂದರಾಂಗಮಾನಂದವಿತರಣಂ ||೩|| ಕಲಮಧುರಸ್ವನಚಲಿತಹೃದಯಗೋ | ಕುಲಮೋಹನವೇಣುನಿನಾದಂ || ಚಲವಲಯಕ್ವಣ ವಿಲಸಿತಪಲ್ಲವ | ಲಲನಾಜನಸಂಮಿಳಿತವಿನೋದಂ ||೪|| ಧರಣೀಭರಪರಿಹರಣೋಚಿತವರ ಕರುಣಾಯುತನಿಜವೇಷಂ | ಹರಿಣಾರಿಮಹೀಧರಣಾಲಯಶ್ರೀ ವರದಾನತಪದಶರಣಸುಪೋಷಂ ||೫||

72. ರಾಗ—ರೇಗುಪ್ತಿ.

ಪರಮಪುರುಷ ಬಾರೋ-ಪಾವನ-ಚರಣಯುಗವ ತೋರೋ ||ಪ|| ಶರಣರ ಪೊರೆಯುವ ಕರುಣೆಗಳರಸನೆ | ನಿರುತವುನಿನ್ನನೇ ನೆರೆನಂಬಿದೆ ಹರಿ || ಅ || ದಿಕ್ಕು ನೀನೆ ಎಂದು-ನಂಬಿದೆನಕ್ಕರಿಂದ ಬಂದು | ಟಕ್ಕನಿಂದ ನೀ ನಕ್ಕಜವಾಡಲು, ತಕ್ಕುದೇನು ಘನ ರಕ್ಕಸವೈರಿಯೆ ||೧|| ಇಷ್ಟದೇವನಾರೋ-ಮನಸಾಭೀಷ್ಟವಕೊಡುಬಾರೋ | ಅಷ್ಟರೊಳಗೂ ಬಹಳಿಷ್ಟದೆನೆಲಸಿದ || ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ನೀಂದೃಷ್ಟಿಸು ನಮ್ಮನು ||೨|| ಕೇಣವ್ಯಾಕೋಹರಿಯೇ-ಕಣ್ಣಿಲಿ-ಕಾಣಬಾರೋ ಧೊರೆಯೇ || ಪ್ರಾಣದೊಡೆಯ ನೀ ಕಾಣಿಸು ಹರ್ಷವ | ಕಾಣೆ ನಿನಗೆ ಸರಿ | ಜಾಣತನದಿಹರಿ ||೩|| ವಾರಿಧಿಕೃತಶಯನ-ವಿಕಸಿತ-ವಾರಿಜದಳನಯನ || ಕ್ಷೀರ ದೊಳದ್ದುನೀ ನೀರೊಳಗದ್ದುಕಂ | ಸಾರಿ ನಿನ್ನನೆ ಸಾರಿದೆ ನರಹರಿ ||೪|| ಧರೆಯೊಳ ಧಿಕವಾದ-ಶ್ರೀಪುಲಿ-ಗಿರಿಯೊಳುನೆಲೆಯಾದ || ಶರಣಾಭರಣ ನಿಜ | ಕರುಣವ ತೋರಿಸು | ವರದವಿಠಲಧೊರೆ ವರದ ದಯಾನಿಧೆ ||೫||

73. ರಾಗಾ—ಸಾವೇರಿ.

ಸೇವೇ ಶ್ರೀರಮಣಂ-ಸದಾ-ಸೇವಕಾರ್ತಿಹರಣಂ ||ಪ|| ಪಾವಕ ಶತರುಚಿ ರುಚಿರಾಭರಣಂ | ಪಾವನವ್ಯಾಘ್ರಾಜಲವಿಹರಣಂ ||ಅ|| ಪುಂಡರೀಕಾಯತ ನೇತ್ರಂ | ಮಂಡಿತಖಗಪತಿಪತ್ರಂ || ಖಂಡಪರಶುಕೃತಸನ್ನುತಿಪಾತ್ರಂ | ಚಂಡಕಿರಣಶತಸನ್ನಿಭಗಾತ್ರಂ ||೧|| ಕುಲಿಶಧರಾತ್ಮಜಮಿತ್ರಂ—ಸುಲಲಿತ ಕರಧೃತ ಗೋತ್ರಂ | ಕಲಿತರಥಾಂಗಧರಾಸಿತಸುತ್ರಂ | ಕಲಿಮಲಖಂಡನನಿಜಚಾರಿತ್ರಂ ||೨|| ಭಾವಿತಜನಮಂದಾರಂ-ಭಾವಜ-ಜನಕಮುದಾರಂ || ಸೇವಕರಕ್ಷಣ ಧೃತಶರೀರಂ | ದೇವಸಮೂಹಾಕಲಿತವಿಹಾರಂ || ೩ || ಶಂಕರಹೃದಯಧ್ಯೇಯಂ | ಕಿಂಕರಜನ ಸಮುದಾಯಂ || ಪಂಕಜನಿಲಯಾಲಿಂಗಿತಕಾಯಂ | ಸಂಕಟಮೋಚಕ ನಿಜನಾಮ ಧೇಯಂ ||೪|| ಪರಮಪುರುಷಮನವದ್ಯಂ | ಸರಸಗುಣಾಕರಮಾದ್ಯಂ || ವರ ಯೋಗಿಜನಹೃದಯಾರಾಧ್ಯಂ-ವರದವಿಠಲಮಖಿಳಾಗಮ ಬೋಧ್ಯಂ ||೫||

74. ರಾಗ—ದೇಶಿ.

ಎಂತೋಪೂಜಿಪುದಂತರ್ಯಾಮಿಯಾ - ನಂತಾದಿರಹಿತನ | ಚಿಂತಾದೂರನ ಚಿನುಮಯ ರೂಪನಾ || ದೆಂತೋಧ್ಯಾನಿಪೆನಾ || ಪ || ಈಶ '—ವೀಶ—' ವಾಹನಗೀಸಚರಾಚರವಿಾಸಲಿಗೊಳಗಲ್ಲಾ | ಆಸನವಿತ್ತರೆ ವಾಸುಕಿಭೋಗ ನಿವಾಸಿಗೆ ತರವಲ್ಲಾ || ೧ || ಚರಣದಿಗಂಗೆಯ ಧರಿಸುವಾತನ | ಚರಣವ ತೊಳೆಯುವರೇ | ತರಣಿಗೆ ತೇಜದಭರಣಿಗೆ ದೀಪದ ಸರಣಿಯ ತೋರುವರೆ ||೨|| ವಿಗ್ರಹರಹಿತನಿಗರ್ಘ್ಯದಪೂಜೆಯು ದುರ್ಘಟಕಾರ್ಯವಲೆ | ಭಗರ್ಾದ್ಯಮರರ | ವರ್ಗವು ತಮ್ಮ ನಿಸರ್ಗದಿಕಾಣದಲೆ || ೩ || ಕಲಶಾಂಬುಧಿಯೊಳು ನೆಲಸಿಹ ಮೂರ್ತಿಗೆ-ಸಲಿಲಸ್ಪರ್ಶನವೆ | ಜಲರುಹನೇತ್ರಗೆ | ಜಲರುಹಗಾತ್ರಗೆ | ಜಲದಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜನವೆ ||೪|| ಸ್ವರ್ಣಾಂಬರಗಳ ಬಣ್ಣಿಸುತುಡುವಗೆ | ಬಣ್ಣದವಸ್ತ್ರಗಳೆ ||

ಉನ್ನತ ಕೌಸ್ತುಭರನ್ನದ ತೊಡವಿಗೆ | ಬಿನ್ನಣದೊಡವೆಗಳೆ ||೫|| ಬಿಸಜನಾಭನಿಗೆ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನ ಮಾನಸದಿಂಪಡೆದವಗೆ | ಮಿಸುಪತುಲಸಿಯಿಂದೆಸೆವಗೆ ಪೂಗಳ ವಿಸರಮನೋಹರವೇ ||೬|| ಗಂಧವಾಹನ ಸುವಿಂದಲಿಸೃಜಿಸಿದ ಗಂಧವತೀಶನಿಗೆ | ಗಂಧಧೂಪಗಳು ಬಂಧುರಂಗಳೆ ಗಂಧರ್ವಾನತನಿಗೆ ||೭|| ವೇದಗೋಚರಿಸುವೇದಾತ್ಮಕನು | ವೇದೋದ್ಧಾರಕನು || ವೇದಲೇಶದಿಂವೋದಿಸುವನೋ ಸಮ್ಮೋದಪರಾತ್ಮಕನೆ ||೮|| ಪೊಕ್ಕರೆಜಲಮುಂ ಕುತ್ತಿಗೆನೆರೆಯದವಸ್ತು ಪರಾತ್ಪರನಾ || ನಿತ್ಯತೃಪ್ತನಂ ಚಿತ್ರಾನ್ನಗಳಿಂ ತೃಪ್ತಿಪುದೆಂತುಜನಾ ||೯|| ಮಂತ್ರಮೂರುತಿಗೆ ಮಂತ್ರಜ್ಞನಿಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಿಹಾರನಿಗೆ || ಮಂತ್ರಯಂತ್ರಗಳ ತಂತ್ರವದೆಂತೊ ಮಂತ್ರಾಧಾರನಿಗೆ ||೧೦|| ಅಂತರ್ಬಹಿಯೊಳಗಂತರವಿಲ್ಲದನಂತಗುಣಾತ್ಮಕನಾ | ಎಂತು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಂತು ನಮಿಪೆಜಗದಂತಶರೀರಕನಾ ||೧೧|| ಸರ್ವಾಧಾರನ ಸರ್ವಶರೀರನ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಾ | ಸರ್ವನನಮಿಸುವಗರ್ವವೆಂತುಟೊ ಶಕ್ರನಮುಸ್ಕೃತನಾ ||೧೨|| ಧರೆಯೊಳುಪುಲಿಗಿರಿವರದ ವಿಠಲನ ಚರಣವಭಜಿಸುವರ | ಸಿರುತದಿ ಪೂಜಿಪ ಹರುಷವುಸಾಲದೆ ಹರಿದಾಸೋತ್ತಮರಾ ||೧೩||

75. ರಾಗಾ—ಮಾಂಜಿ.

ಬದುಕಿಸೀ ಪಶುಗಳನೂ ಭಗವಂತನೀನು || ಪ || ಬದುಕಿಸೀ ಪಶುಗಳ ಭವರೋಗವೈದ್ಯನೆ | ಕದಲಿಸೀ ರೋಗವ - ಕರುಣೆಗಳರಸನೆ || ಅ || ಗೋವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೊಟ್ಟೆ - ನೋವಿನಿಂ ಕಂಗೆಟ್ಟು || ಮೇವನುಬಿಟ್ಟವಿ ದಾವರೋಗವೋಕಾಣೆ || ೧ || ಹೊಟ್ಟೆ ಕಳೆದು ಕಂಗೆಟ್ಟುಧಾತುಗಳೆಲ್ಲಾ | ಕೆಟ್ಟು ಜೀವಂಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದಮುನ್ನ || ೨ || ನಾಲಿಗೆನೀಡವು ಕಾಲುಕೆಟ್ಟವುಕಂ | ಣಾಲಿ ಕೆಂಣಾಲಿ ಕೆಂಪಾಡವು | ಮೂಲವೆ ತಿಳಿಯದು || ೩ || ಗೋವುಗಳಿಗೆ ಭೂದೇವರುಗಳಿಗೆಲ್ಲ | ದೇವನೀನಲ್ಲವೆ - ದೇವಕೀ ತನಯನೆ || ೪ ||ಸತ್ತವರಿಗೆಜೀವ - ವಿತ್ತುಬದುಕಿಸಿದೆ|| ಮೃತ್ಯುದೇವತೆನಿನ್ನ ತೊತ್ತಹಳಲ್ಲವೆ || ೫ || ದಾಸನು ನಾನೆಂಬ | ವಾಸಿಯುಳ್ಳರೆ ಬೇಗ | ವಾಸಿಯಮಾಡಯ್ಯನೀ | ಮೋಸವಮಾಡದೆ || ೬ || ಇಷ್ಟದಿನೆನೆವರ ಕಷ್ಟವಕಳೆವ ಪುಲಿ | ಬೆಟ್ಟದೊಳಿಹವರದ ವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣನೀ || ೭ ||

76. ರಾಗ—ಮಾಂಜಿ.

ನಿನಗಿದು ಘನವೆ - ನಿತ್ಯಾತ್ಮಕ || ವನಜಭವಾದಿಗಳನು ಪಾಲಿಪದೇಪ ||ಪ|| ಸದಯನೀನಾದರೆ - ಬದುಕಿಸಿ ಪಶುಗಳ || ಮುದವನು ತೋರಿಸು | ಮಧುಸೂಧನ

ಈಗ ||೧|| ಇದಿರಿಗೆ ನೋಡಲಾ - ರದೆ ನಿನ್ನ ದೂರಿದೆ || ಇದುವೊಂದು ತಪ್ಪುಯ ನ್ನದು ಎಂದು ಮನ್ನಿಸು || ೨ || ವಿಷದನೀರನು ಕುಡಿ - ದಸುವನ್ನು ಕಳಕೊಂಡ ಪಶುಪಾಲಕರಿಗೆನೀನಸುವಿತ್ತು ಪೊರೆದೆ || ೩ || ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆಸತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದ ಶಿಶು ವನು | ಮುಟ್ಟಿಜೀವನವಿತ್ತೆ | ಕೃಷ್ಣಾಕೃಪಾಕರ || ೪ || ಗುರುಸುತನನುಯಮ ಪುರದಿಂದ ಕರೆತಂದ | ಪರಮಶ್ರೀಪುಲಿಗಿರಿ ವರದವಿಠಲರಾಯ || ೫ ||

77. ರಾಗಾ—ದ್ವಿಜಾವಂತಿ.

ನೀರಜಾಕ್ಷನಿನ್ನೂರಿಗೆ ಪೋಗುವ ದಾರಿಯ ತೋರಯ್ಯ || ಪ || ಘೋರ ವಾದ ಸಂಸಾರವೆಂಬಕಾಂ ತಾರದಿ ತೊಳಲುವೆ ದಾರಿಯಕಾಣದೆ || ಅ || ಜನ್ಮಾಂ ತರಕೃತ ಕರ್ಮಗಳೆಂಬುವ ಹೆಮ್ಮರಗಳು ಬೆಳೆದು | ಧರ್ಮನಿರೋಧವಿ ಕರ್ಮದ ಬಳ್ಳಿಯು ಬಿಂಮನೆ ಬಿಗಿವಡೆದು || ಹವ್ಮಿನ ಗುಂದಿಯ ಹೆಮ್ಮೆಯಕಂಟಕ ನೆಮ್ಮನುಕಾಲಿಡ ಲಮ್ಮಗೊಡವು ಹರಿ || ೧ || ನಾರಿಯ ಮೋಹದ ಭಾರಿಯದು ರ್ಗವು ದಾರಿಯೊಳಡಸಿಹುದು | ಮಿಾರಿಬರಲುಘನ ಚೋರರು ಕಾದಿಹರಾರುಮಂದಿ ಮುಳಿದು || ಮೂರುತೆರದೊಳಿಹ ಘೋರತಾಪಗಳು ಸಾರಿಸಾರಿ ಬಾಯಾರಿಸುತಿ ರ್ಪವು || ೨ || ಮನೆ ಮನೆ ವಾರ್ತೆಗಳೆನಿಪ ಮಹಾನದಿಯನು ದಾಂಟುವೊಡ ರಿದು | ಧನಕನಕಾದಿಗಳೆನಿಪ ಪಿಶಾಚಗಳನವರತವು ಬಿಡವು || ತನುಸಂಬಂಧದ ಜನಗಳು ದುರ್ಮ್ಮಾರ್ಗವನು ಪೋಲುತ ನಮ್ಮನು ಬಾಧಿಸುತಿರುವರು || ೩ || ಕ್ಷುದ್ರ ವಿಷಯಗಳು ಛಿದ್ರವಹುಡುಕುವ ವಧ್ರುಗದೇಹದೊಳು ? ಕದ್ರುಸುತರವೋಲು ಪದ್ರ ವಗೈವವಭದ್ರದ ಭೀತಿಗಳೂ || ನಿದ್ರೆಯೊಳೆಮ್ಮನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಗೈವಳುಪದ್ರವ ಜರೆಯೆಂಬುದ್ರಿಕ್ತಾಂಗನೆ || ೪ || ಸುರನರವರರೊಳು ತರಣೋಪಾಯುವ | ನರಸಿದೆ ಮನವಿವಿಸಿ | ನರಿಗಳಪರಿಯಲಿ ನರಳುವರೆಲ್ಲರು ನರಕಗಳನುಭವಿಸಿ || ಶರಣಾಗತ ರನು ಪೊರೆಯುವ ಪುಲಿಗಿರಿ, ವರದವಿಠಲನಿಜ ಚರಣವ ನಂಬಿದೆ || ೫ ||

78. ರಾಗ—ರೇಗುಪ್ತಿ—ಅಟತಾಳ.

ತಿಗಣೆಯ ಕಾಟವೇ ಕಾಟ - ಚಲ್ವ - ಸುಗುಣೆಯ ಕೂಟವೇ ಕೂಟ||ಪ|| ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ ಬಗೆಬಗೆ ರತಿಯೊಳು - ಸೊಗಯಿಸಿ ದೇಹಧಾತುಗಳನು ಕೆಡಿಸುವ || ಪ || ಮನೆಯೊಳು ತಿಗಣೆಯು ಹೆಚ್ಚಿತು - ಮನಸಿಜನವಸ್ತ್ರಕೆ ಮನಸೋತು || ಕಾಮುಕ| ಜನದಂತೆ ನಿಶಿಯೊಳಗನುದಿನ ಬಾಧಿಪ || ೩ || ಗೋಡೆ ಕಂಬಗಳಸಂದು ಗಳಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿ ಹಾಸಿಗೆ ಮಂಚಾದಿಗಳಲಿ || ರೂಢಿಸಿ ಕಾಮಿನಿ ಕೂಡುವತೆರ

ದೊಳೋಲಾಡಿ ಶರೀರದ ನಾಡಿಯು ನಿಲ್ಲಿಸುವ || ೨ || ಸದ್ದಡಗಲು ಜತೆಗೂಡುತ-ಸುಖ-ನಿದ್ರೆಯ ಸಮಯವನೋಡುತ || ಹೊದ್ದಿ ಸಮೀಪವ ಮುಗ್ಧೆಯರಂದದಿ ಮುದ್ದಾಡುತ ನಮ್ಮ ನೊದ್ದಾಡಿಸುತಿಹ ||೩|| ಹೆಗಲಿನ ಮೂಲದೊಳೇರಿ-ನಮ್ಮ ಬಗಲಿನ ಸಂಧಿಗೆ ಸೇರಿ || ತೊಗಲಿನ ನರಕಕ್ಕೆ ತಗಲೆ ನಿದ್ರೆಯನಗಲಿಸಿ ಬೇಗದಿ ನುಗುಳಿಕದ್ದೋಡುವ ||೪|| ಚಿಗಟದ ಹಿಂದೊಡಗೂಡಿ – ನಮ್ಮ – ತೊಗಟೆರಕ್ತದ ಸವಿನೋಡಿ | ತಿಗಟೆಯಸಂದಿಸಿ, ಚಿಗಟದಪರಿಯಲಿ|ಬುಗುಟೆದ್ದಗಾಯುವ ವಿಗಟವ ಮಾಡುವ ||೫|| ನೋಟಕನೀನಾಗಬಹುದೆ – ಕಪಟ-ನಾಟಕಧಾರನೆ ಬರಿದೆ || ಕಾಟಕರ್ಮದಬಲು ಕೋಟಲೆಯುಂಬೆ ನಿಶಾಟದಲ್ಲಣ ನಿನ್ನ ಕೂಟದಜನರಿಗೆ ||೬|| ದುರಿತಕೋಲಾಹಲನೆಂದೆ-ನಿನ್ನ ಬಿರುದನು ಪೊಗಳುತನಿಂದೆ || ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮ-ಪುಲಿಗಿರಿಯೊಳುನೆಲಸಿಹ | ವರದವಿಠಲ ನಿನ್ನ ಶರಣರಾದವರಿಗೆ ||೭||

79. ರಾಗಾ-ಆದಿತಾಳ.

ಯಾಕೇ ಕೃಪೆಬಾರದೋ-ಲೋಕರಕ್ಷಕ ನಿನ-ಗ್ಯಾಕೇ || ಪ || ಲೋಕರಕ್ಷಕ ದುಷ್ಟಕಾಕಶಿಕ್ಷಕ ನಿನಗ್ಯಾಕೇ || ಅ || ಪಕ್ಷಿವಾಹನನೆನಿ || ಲಕ್ಷಿಸದಿರಲು ಲೋಕದಿ | ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲವೊ ಶುಭಲಕ್ಷಣ ಮೂರುತಿನಿನ || ಗ್ಯಾಕೇಕೃಪೆ || ೧ || ಕುಕ್ಷಿಯೊಳೀ ಜಗವನಿಟ್ಟು | ರಕ್ಷಿಸುವಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ || ದಕ್ಷಿಣಶೇಷಾದ್ರಿವಾಸ | ರಕ್ಷಿಸುನಿನ||ಗ್ಯಾಕೇಕೃಪೆ || ೨ || ವಾಸವಸನ್ನುತ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಿನ್ನದಾಸನೊಳು|| ದೋಷವೆಣಿಸದೆಕಾಯೊ ದೋಷರಹಿತನೆನಿನ || ಗ್ಯಾಕೇ || ೩ || ಸೃಷ್ಟೀಶ ನಿನ್ನ ಶುಭ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿಯನ್ನ | ಕಷ್ಟವ ಬಿಡಿಸಿಮನದಿಷ್ಟವ ಪಾಲಿಸು || ೪ || ವಾರಣವರದ ಭವ | ತಾರಣಚರಣ ಗುಣ | ಪೂರಣ ವರದವಿಠಲ | ಕಾರುಣಿಕರಸ ನಿನ ||ಗ್ಯಾಕೇದಯಬಾರದು || ೫ ||

80. ರಾಗಾ-ಭೈರವಿ-ರೂಪಕ.

ಹರಿಯೆ ಯನ್ನ ಧೊರೆಯೆ ನಿನ್ನ ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕನೊ || ಮರೆಯದೆನ್ನ ಪೊರೆಯೊ ವ್ಯಾಘ್ರ ಗಿರಿಯೊಳಿರುವ ಸಿರಿಯರಮಣ || ಅ || ಸಕಲಲೋಕಗಳನು ನೀನೇ ಸೃಜಿಸುವಾತನು ಸುಖದಿಪ್ರಾಣಿಗಳನು ನೀನೆ ಸಲಹುವಾತನು | ಪ್ರಕಟವಾದ ಜಗವನೀನೆ-ಪ್ರಳಯಗೈವನು| ನಿಖಿಲಜೀವಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿನಿತ್ಯನೀನೆನಿಯಮಿಸುವನು || ಹರಿಯೆ ||೧|| ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪನೀನೆ ಮೂಲಪುರುಷನು|ಲೀಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಗೈವ ಕಾಲರೂಪನು || ನೀಲಲೋಹಿತಾದಿ ವಿಬುಧಜಾಲವಂದ್ಯನು ಪಾಲಿ

ತಾಖಿಲಾಂಡ ರಮಾಲೋಲ ಸುಗುಣಜಾಲ ಶ್ರೀ ॥ ೨ ॥ ಪರಮಪುರುಷ ಪಂಕ ಜಾಕ್ಷ-ಪತಿತಪಾವನ | ಶರಧಿಶಯನ ಸಕಲಲೋಕ ಸಂವಿಭಾವನ | ವರಗುಣಾಢ್ಯ ವಿಗತಮಾಯುವಿಶ್ವಮೋಹನ||ದುರಿತಗಜಮೃಗಾಧಿರಾಜವರದವಿಠಲವಿಹಗಯಾನ|೩|

81. ರಾಗಾ-ಭೈರವಿ-(-ಪೂರ್ವಿ)-ಆದಿ.

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶಪಾಹಿ-ತಾವಕಭಕ್ತಿಂದೇಹಿ ॥ ಪ || ವಾರಿಜನೇತ್ರಾ-ವಾರಿದ ಗಾತ್ರಾ – ನಾರದಸನ್ನುತಪಾತ್ರ, ನರಮಿತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರ ॥ಶ್ರೀ|| ೧ || ಅಂಡಜ ಯಾನ-ಕುಂಡಲಿಶಯನ || ಖಂಡಪರಶು ಪರಿಪಾಲನ ಮುನಿಲಾಲನ ಸುರಖೇಲನ ॥ಶ್ರೀ|| ೨ || ವೆಂಕಟರಮಣ-ಪಂಕಜ ಚರಣ || ಸಂಕಟಮೋಚನಕಾರಣ | ಭವ ತಾರಣ ಗುಣಪೂರಣ ॥೩॥ ದಶರಥಬಾಲಾ-ದಶಮುಖಕಾಲ || ದಶಶತಲೋಚನ ಪಾಲಾ-ಭೂಪಾಲಾ_ಸುರಮುನಿಲೋಲ || ೪ || ನಂದಕುಮಾರ-ನವನೀತಚೋರ | ಬೃಂದಾವನವಿಹಾರಾ_ಬಹುದಾರಾ-ಧುರಧೀರ || ೫ || ಅಜನುತಪಾದ-ಅಪಹೃತ ಖೇದ || ಸುಜನಕಲುಷನಿರ್ಭೇದ | ನುತವೇದ | ಸುರಮೋದ || ೬ || ವರವ್ಯಾ ಘ್ರಾಚಲವಿಹರಣಶೀಲ || ವರದವಿಠಲ ಗೋಪಾಲ-ಶ್ರೀಲೋಲ-ಬಹುಲೀಲಾ ||೭||

82. ರಾಗಾ-ಜುಂಜೋಟಿ

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದ ದಾಸನ | ಶ್ರೀವಾಸುಕಿಶಯ ಕಾಯೋಯನ್ನ ನು || ಪ || ರೂಪರಹಿತ ಬಹು | ರೂಪಧರಿಸಿಹ ಶ್ರೀಪತಿಯನ್ನನು ನೀಪರಿಪಾ ಲಿಸು || ೧ || ಕಾಲರೂಪ ಬಹು-ಲೀಲೆಯತೋರುವ | ಮೂಲಪುರುಷಸುರ ಪಾಲಕ ಶ್ರೀಹರಿ || ೩ || ಶಕ್ತಿಗಳನು ಅವ್ಯಕ್ತದೊಳಿರಿಸಿ ಸ | ಮಸ್ತವಸ್ತುವ ಸುವ್ಯಕ್ತಪಡಿ ಸಿದ || ೩ || ಕಲ್ಪಕೋಟಿ ನಿನಗಲ್ಪಕಾಲಪರಿ ! ಕಲ್ಪಿತಸುರನರ ಕಲ್ಪಭೋಜಹರಿ || ೪ || ಖಂಡಪರಶು ಆಖಂಡಲಾದಿಸುರ | ಮಂಡಲಸೇವಿತ ಪುಂಡರೀಕಪದ ||೫|| ಮಂಥರಧರಗೋವಿಂದ ಮುಕುಂದಸ | ನಂದನಾದಿ ಮುನಿಬೃಂದಸುವಂದಿತ|| ೬|| ಸಾರಸುಗುಣಪರಿ ವಾರಸಜ್ಜನಾ ಧಾರ ಧೀರವರದ ವಿಠಲಹರಿ || ೭ ||

83. ರಾಗಾ_ಬೇಹಾಗ್_ಖರಹರಪ್ರಿಯ.

ಬಾರೋಮನೆಗೆ ಭಾಗವತರ ಭಾಗದೇಯನೆ || ಚಾರುವದನ ತಾಮರಸವ ತೋರು ಪ್ರೀಯನೆ || ಪ ॥ ಹಗಲು ಯಿರಳು ನೆನಹು ಬಿಡದು || ಸುಗುಣಸುಂದರ | ಬಗೆಯೊಳೆನ್ನ ಮರೆಯ ಬಹುದೆ | ನಿಗಮಗೋಚರ || ೧ || ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ಧನ್ಯನಾಗುವೆ | ನಿನ್ನ ಚರಣಕೆನ್ನಶಿರದಿ ಮುನ್ನಬಾಗುವೆ || ೨ ||

ನಿತ್ಯತೃಪ್ತ ನಿನಗೆ ನಾನೇ ಭೃತ್ಯನಾಗುವೆ | ನೃತ್ಯಗೈದು ಪಾಡಿಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗುವೆ || ೩ || ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿನ್ನದಾಸನಾನೇನಲ್ಲವೆ | ಮಾನಪ್ರಾಣಗಳಿಗೆ ಧೊರೆಯು ನೀನೇಯಲ್ಲವೆ || ೪ || ಶರಣಜನರ ಭರಣಗೈವ ಕರುಣಿಯಾರೆಲಾ | ಹರಿಣಹರ ಧರದೊಳಿರುವವರದವಿಠಲಾ || ೫ ||

84. ರಾಗಾ–ಮೋಹನ.

ಮಾಮವದೇವ-ಮಹಾನುಭಾವ-ಶ್ರೀಮನೋಹರ ನಿರಾಮಯ ಚಿನ್ಮಯ | ರಾಮರಮ್ಯಗುಣಧಾಮ ತಾವಕಂ || ಮಾ || ಪ || ಪಂಕಜನೇತ್ರ-ಪರಮ ಪವಿತ್ರ | ಶಂಖಚಕ್ರಧರ ಕಿಂಕರಾರ್ತಿಹರ | ಪಂಕಜಾಲಯಾಲಂಕೃತಗಾತ್ರ || ಮಾ || ೧ || ನೀಲಾಂಬುದಾಭ | ನೀರಜನಾಭ ಬಾಲ ಭಕ್ತಪರಿಪಾಲಹೇಮಮಯ | ಚೇಲನವ್ಯವನಮಾಲ ಸುಶೋಭ || ೨ ||ಕರುಣಾಲವಾಲ-ಖಳಕುಲಕಾಲ || ಹರಿಣ ಹರಣಧರವರಶಿಖರಾಲಯ | ವರದವಿಠಲ ಸುಖ ಕರಕಮಲಾಲಯ || ಮಾ || ೩||

85. ರಾಗಾ.

ಭಜನೆಯ ಮಾಡಬಾರದೆ-ಭಕ್ತಿಮೀರದೆ|| ಭುಜಗಶಯನ ಗೋದ್ವಿಜಕುಲದೇವನ || ಅ || ಅಜಭವಮುಖಸುರ ವ್ರಜವಂದ್ಯನಪದ| ಭಜಕ ಸುಜನರಿಗೆ ನಿಜಸುಖ ದಾತನ || ೧ || ಪಂಕಜನೇತ್ರನ-ವರಮುಪವಿತ್ರನ, ಶಂಕರನುತನಿಷ್ಕಲಂಕನ | ಭಜನೆ || ೨ || ಚರಣವ ನಂಬಿದ ಶರಣರ ಪೊರೆಯುವ| ವರದವಿಠಲ ಧೊರೆ ವರದನ

86. ರಾಗ—ಬೇಹಾಗ್.

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸಲಹೋ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀನಿಧಾನ ಚರಣನೆ | ಧ್ಯಾನ ನಿರತಮೌನಿ ಜನರ ಮಾನಸಾಬ್ಜಹಂಸನೆ || ಅ || ನಕ್ರಮುಖದಿ ಸಿಕ್ಕಿದಿಭನನಕ್ಕರಿಂದ ಪೊರೆದನೆ | ಚಕ್ರಧರ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾದಿ ಚಕ್ರಭೋಗಿಶಯನನೆ ||೧ || ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಕೆಟ್ಟೆ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮದೆ || ಹುಟ್ಟಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ || ೨ || ಶರಣ ಜನರ ಪೊರೆವನೆಂಬ ಬಿರುದು ಧರಿಸನಲ್ಲೆಲಾ | ಹರಿಣ ಹರಣಧರದೊಳಿರುವ ಕರುಣಿ ವರದ ವಿಠಲ || ೩ ||

87. ರಾಗಾ.

ಮಂದರಧರಗೋವಿಂದ ಮುಕುಂದ ಸನಂದ ವಂದ್ಯನೆ ಲಾಲಿಸೋ|ಕುಂದರದನ ಶರದಿಂದುವದನ ಮುಚುಕುಂದವರದನೆ ಪಾಲಿಸೋ || ಪ || ಸಾರಸಭವನುತ ಸಾರ ಚರಿತ ಸಂಸಾರಪಯೋನಿಧಿ ಪಾರದನೆ||ವಾರಿಧಿಮದಹರ ವಾರಿಧಿನಿಭಶಾರೀರವಿಹಾರ

ವಿಶಾರದನೆ || ೧ || ಶ್ರೀಶನಿಖಿಲಲೋಕೇಶಜನಕಭವಪಾಶವಿಮೋಚನ ಪಟುಚರಿತ್ರ || ಈಶವಿನುತ ಸರ್ವೇಶಪರಾತ್ಪರ | ಕೇಶವಸದ್ಗುಣಗಣಭರಿತ || ೩ || ಧರೆಯೊಳು ಶ್ರೀ ಫುಲಿಗಿರಿಯೊಳು ನೆಲಸಿಹ, ಶರಣರ ಸಲಹುವ ಶ್ರೀಧರನೆ || ವರದ ವಿಠಲ ಸುಖಕರಣ ಕುಶಲ ಕರಿವರದ ಚಕ್ರಧರ ವರನೆ || ೩ ||

88. ರಾಗಾ-ಜುಂಜೋಟಿ.

ಬಾರೋ ಬಾರೋ ಭವನುತ ಚರಣನೆ | ಸಾರಸುಗುಣ ಪರಿಪೂರಿತ ಕರುಣನೆ || ಪ || ಚರಣ ಕಮಲಗಳಿಗೆರಗುವೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ | ಭರದಲಿ ಯನ್ನನು ಪೊರಯಲು ಮುದದಲ್ಲಿ || ೧ || ಅರಿದರ (?) ವರಗಳ-ಕರದಲಿ ಪಿಡಿಯುತ | ಕರಿಯನು ಪೊರೆಯುವ ತ್ವರೆಯಲಿ ಬಹುವೋಲ್ || ೨ || ಪರಮಪುರುಷಫಣಿಗಿರಿಶಿಖರಾಲಯ | ವರದವಿಠಲಸುಖಕರಕಮಲಾಲಯ || ೩ ||

89. ರಾಗ—ಕಾಂಭೋದಿ—ಆದಿತಾಳ.

ಕರುಣದಿಕಾಯೋ – ಕರುಣಾಲವಾಲ || ಪ || ಶಿರಿಯುರಸನೆ ನಿನ್ನ | ಚರಣವ ನಂಬಿದೆ | ಸುರಗಣಸೇವಿತ ಸುರರಾಜ ಪಾಲ ||ಅ|| ಇಂದ್ರನ ಕೂಡಿ ಮುನೀಂದ್ರನ ಸತಿಶಾಪ | ದಿಂದರೆಯಾಗಿರಲಂದು ನೀದಯದಿ || ಸುಂದರ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಿತ್ತ ಧೂಳಿಯಿಂದ ಪಾವನಗೈದ ಇಂದಿರೇಶನೆ ನೀ || ಕರು || ನಕ್ರನಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕರಿಕುಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಮರೆಹೊಕ್ಕರೆ ನುತಿಸಿ||ಚಕ್ರದಿ ಮಕರಿಯ ನಿಕ್ಕಿ ಗಜೇಂದ್ರನ | ರಕ್ಷಿಸಿದಾಪರಿಯಕ್ಕರೆ ತೋರಿಸಿ ||೨|| ತರಣಿತನಯಫಣಿ ವರಶರವನು ನರವರ ಶಿರಸರಿಸಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಿಡಲು || ಚರಣದುಂಗುಟದಿಂದ ಧರಣಿಯನೂರಿನರನ-ಶಿರವು ಳುಹಿದ ಶಿರಿವರದ ವಿಠಲ ಹರಿ ||೩||

90. ರಾಗಾ–ಜಾವಡಿ.

ಶೌರಿನಂದನ ಪರಿವಾರ ಟಂದನ-ಸರಿಯಾರೋ ಹರಿ ನಿನಗೆ || ಪ || ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾರೋ | ಶ್ರೀಧರನೆ || ಅ || ನೋಟವಮಾತ್ರದಿ ಜಗತ್ ಕೋಟಿ ನಿರ್ಮಿಸಿಪರಿ, ಪಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಸೂತ್ರ ನಾಟಕಧಾರಿ || ಸರಿ || ೧ || ಬಗೆ ಬಗೆ ರತಿಯಲಿ ಜವನು ಮೋಹಿಪ | ನಿಗಮಾಂತ ಗೋಚರ ನಗಧರ ಹರಿ-ಸರಿಯಾರೋ || ೨ || ಸುರವರಪೂಜೆಯು – ನರಕೆ ಮಾಡದೆ ಬಂದ | ಶಿರಿಯ ಮೋಹಿಸುತಿರ್ಪ ವರದವಿಠಲ ||ಸರಿ||೩||

91. ರಾಗಾ–ಆರಭಿ–ಆದಿತಾಳ.

ಸಾರಸದಳನಯನೆ – ಸಲಹೆಮ್ಮನು ತೋರುವ ಜಗದಯನೆ || ಪ || ಕ್ಷೀರಶರಧಿ ಸುಕುಮಾರಿಣಿ ಹರಿಸಹ | ಟಾರಿಣಿ ಭುವನ ವಿದಾರಿಣಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ || ಅ ||

ಮಂದಹಾಸ ವಿಜಿತೇಂದು ಕಿರಣೆ | ಗಜ ಮಂದಗಮನೆ ಸಂಕ್ರಂದನ ವಂದಿತೆ ||೧|| ನೀರಜಸಮಪಾಣಿ | ನೀಲಾಲಿಸು | ಕೀರಮಧುರವಾಣಿ || ತಾರಹಾರಶೃಂಗಾರತ ರಂಗಿಣಿ – ಮಾರಜನನಿಕಂಸಾರಿಯರಾಣಿ || ೨ || ನೀಲಭುಜಗವೇಣಿ – ನೀನೇಗತಿ ಪಾಲಿಸುಕಲ್ಯಾಣಿ || ಲೀಲೆಯಿಂದ ವನ ಮಾಲಿಯುರದಿ ನಿತ್ಯಾಲಯಗೈದಿಹ ಬಾಲೆ ವರದನುತೆ || ೩ ||

92. ರಾಗ—ಭೈರವಿ—ಆದಿ,

ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದಾಂಬುಜಯುಗಳವ – ಶಂಬರಾರಿಜನನಿ ||ಪ|| ಬೆಂಬಿಡ ದೆನ್ನಹೃದಂಬುಜದೊಳಗವಲಂಬಿಸಿಸಲಹುಮದಂಬೆ ಸನಾತನಿ || ಅ ||ಅಂಬುಜಮುಖಿ ....ಚಿಕುರೆ ಶರ ದಂಬುಜದಳನಯನೆ || ಕಂಬುಕಂಠಿಕನಕಾಂಬರೆ ಮದಕರಿ, ಕುಂಭ ಪಯೋಧರೆ, ಬಿಂಬಫಲಾಧರೆ || ೧ || ಕರ್ಣದೊಳೆಸೆವಸು ವರ್ಣವಿಡಿದ ಪೊಸ – ರನ್ನದೊಡವೆಗಳ || ಮನ್ನಿಸುವಂತಿದೆ ಪೂರ್ಣಕಟಾಕ್ಷವು | ಕನ್ನಡಿಕದಪಿನ ರನ್ನೆ ಗುಣಾರ್ಣವೆ || ೨ || ಮಾಲತಿಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಾಲೆಯಿಂದೊಪ್ಪುವ| ನೀಲಭುಜಗವೇಣಿ || ಲೀಲೆಯಿಂದ ಶಾರ್ದೂಲ ಮಹೀಂದ್ರದೊಳಾಲಯ ಗೈದಲಮೇಲಮಂಗಾಮಣಿ||೩||

93. ಜಾವಡಿ.

ಪಾಲಿಸೆನ್ನ ಶ್ರೀಲೋಲ ಕೃಪಾಳೋ|| ಬಾಲಕನುಕ್ತಿಯ ಲಾಲಿಸಿಕೇಳೋ||ಪ|| ಕಾರಾಗಾರ ಶರೀರದಯುಗಳ – ದಾರಾಪತ್ಯದ ದಾರಿಯನಿಗಳ || ೧ || ಆರುಮಂದಿ ಬಲು ಶೂರರು ಖಳರು | ಚೋರರು ಚಿತ್ತವಹಾರಿಸುತಿಪರು || ೨ || ತನುಸಂಬಂಧದ ಜನರರ್ಥಿಯಲಿ | ಕೊನೆವರು ದುರ್ಮಾರ್ಗವನು ಪೋಲುತಲಿ || ೩ || ತಾಪತ್ರಯ ಪರಿ ತಾಪದಬೇಗೆ | ಈಪರಿಮೋಚನ ಶ್ರೀಪತಿಹೇಗೆ || ೩ || ಕರುಣದಿಶ್ರೀಪುಲಿ ಗಿರಿ ಯೊಳಿರುವನೆ | ಶರಣರ ಪೊರೆಯುವ | ವರದವಿಠಲನೆ ||

94. ರಾಗ—ಕೇತಾರಗೌಳ

ತನುವೆನ್ನದು ಚೇತನವೆನ್ನದು – ಎಂದು – ಅನುದಿನ ಪೋಷಣೆಯನುಮಾಡಿದೆ ಹರಿ || ಪ || ಚಿನುಮಯ ನಿನ್ನನು – ನೆನೆವೆನೆಂದರೆಮನ – ತನುಮಧ್ಯೆಯರತನು ವಿನೊಳಿರುತಿಹುದು| ಅನಘನಿನ್ನನು ನೋಡುವೆನಾನೆನ್ನಲು ದೃಷ್ಟಿ| ಕನಕಾಂಗಿಯರ ಕುಂಭಸ್ತನದಮೇಲಿಹುದಯ್ಯ || ೧ || ಚರಣದ ಪೂಜೆಯೊಳಿರುವೆನೆಂದರೆಕರ ವೆರಡು ಕೋಮಲೆಯರ ನರಸುವುವು | ಹರಿಕಥಾಶ್ರವಣದೊಳಿರದೆ ಈ ಕಿವಿಗಳು |

ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಯರಕಂಠ ಸ್ವರಕೆ ಮೋಹಿಪವಯ್ಯ ॥ ೨ ॥ ದುರಿತದೂರನ ನಾಮ ಸ್ಮರಿಸದು ನಾಲಿಗೆ, ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರೊಳು ಸರಸೋಕ್ತಿಪಡೆದು ॥ ಚರಣಶ್ರೀ ತುಳಸಿಯ ನರಿಯದೆ ನಾಸಿಕ, ತರುಣಿಯ ಮೈಗಂಪನರಸಿ ಹಿಗ್ಗುವದಯ್ಯ ॥ ೩ ॥ ನಿನ್ನಂಘ್ರಿಗೆರಗದೆ ಕುನ್ನಿಶರೀರವಿದುನ್ನತಸ್ತನವುಳ್ಳ ಕನ್ನೆಯರೋಳ್ ॥ ತನ್ನ ಸುರತಸುಖವನ್ನೆ ಚಿಂತಿಸುವದು | ಯನ್ನಾಧೀನದೊಳಿಲ್ಲ ನೀನೇ ಬಲ್ಲಿ ॥ ೪ ॥ ಎರವಿನ ಸಿರಿಯಂತೆ ಕರಣಕಳೇವರ ಬರಿದೆನನ್ನದುಎಂದು ಮೆರೆದೆ ನಾನು ॥ ಹರಿ ನಿನ್ನದೇ ಸರಿ ದುರಿತಸುಕೃತಕೆನ್ನ ಗುರಿಮಾಡದೆಕಾಯೋ ವರದ ವಿಠಲ ಕೃಷ್ಣ॥೫॥

95. ರಾಗ—ಅಠಾಣ.

ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶಮಾಂ ಪಾಲಯ, ಸುಗುಣಾಲಯ ॥ ಪ ॥ ದೇವದೇವಶಿಖಾಮಣಿ | ಸೇವಕಸುಚಿಂತಾಮಣಿ ॥ ಅ ॥ ಕಮಲಲೋಚನ ಭಕ್ತ ಶಮಲ (?) ಲೋಚನಶಕ್ತ ॥ ವಿಮಲ ಚರಿತಪೂರ - ಕಮನೀಯಶರೀರ ॥೧॥ ಧೀರ ದಶರಥ ಕುಮಾರಾ ಬುಧಜನವಿಹಾರ | ವೀರಹರಿ ಪರಿವಾರ ಕ್ರೂರಾಸುರವಿದಾರ ॥ ೨ ॥ ಸರಸಿಜಾಸನನುತ ಸುರಮುನಿಸೇವಿತ, | ಹರಿಣಾರಿಧರಾಗಾರ ವರದ ವಿಠಲಾಕಾರ ॥ ೩ ॥

96. ರಾಗ—ಸಾಕೀ.

ಶ್ರೀಕರ ಮಾಗಿಹ ಗೋಕುಲದಲಿಕರು ಣಾಕರ ಕೃಷ್ಣನು ನೆಲಸಿರಲು ॥ ನಾಕದಸಿರಿಯ ನಿರಾಕರಿಸುವ ಸಿರಿತಾಹರ್ಷದೊಳು ॥ ೧ ॥ ರಾವಣನನುಜೆಯು ರಾಘುವ ದೇವನ ಲಾವಣ್ಯಕೆ ಮೋಹಿಸಿ ಮನದಿ ॥ ಭಾವಜನಸ್ತ್ರದ ಬಾಧೆಯಿಂದ ಪತಿ ಭಾವದಿ ನೋಡುತ ಭರದಿ ॥೨॥ ಕಾಮಿಸಿಕಾಡಲು ಕಾಕುತ್ಸ್ಥನುಬಲ ರಾಮ ಸಹಜನವತಾರದಲಿ ॥ ಕಾಮಿತವಹ ದೆನೆ ಕಾಮಿನಿರಾಧಾ ನಾಮದಿ ಜನಿಸಿರೆ ಗೋಕುಲದಿ ॥ ೩ ॥ ಒಂದಾನೊಂದಿನ ನಂದಾದಿಗಳಾ ನಂದಾನ್ವಿತಮತಿ ವೃತ್ತಿಯಲಿ ॥ ಒಂದಾಗಿ ಧರಾ ವೃಂದಾರಕರನು ವಿಂದಾರಾಧಿಪ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೪ ॥ ಬಂದರುವರಕಾಳಿಂದಿಯತೀರದಿ ನಂದನದಂತಿಹ ವನದೆಡೆಗೆ ॥ ಬಂಧುಗಳೊಂದಿಗೆ ಭಂಡಿಯನೇರಿ ಮುಕುಂದನ ಧ್ಯಾನಿಸುತಡಿಗಡಿಗೆ ॥ ೫ ॥ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭೂಸುರರೆಲ್ಲ ಬರಲು ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಗೋಧನ ದಾನದಲಿ ॥ ಬಲ್ಲಿದ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ದಣಿಸಿಸುಖದಲ್ಲಿರುತಿರಲಾಸಮಯದಲಿ ॥ ೬ ॥ ಅಸ್ತಮಹೀಧರ ಮಸ್ತಕವನು ಸುಜನಸ್ತುತದಿನಕರ

ನೈದಿರಲು | ನಿಸ್ತುಲತಮದಿ ಸಮಸ್ತರ ದೃಷ್ಟಿಗಳಸ್ತಗೊಳಿಸೆಜನಭಯಗೊಳಲು ॥ ೭ ॥ ನಂದನು ತನ್ನಯ ನಂನನನಂಜುವನೆಂದು ರಾಧೆಯತಾ ನೋಡಿ ॥ ಕಂದನ ನೀನೇ ಮಂದಿರಕೈದಿಸು | ಎಂದರೆ ಬಂದಳು ನಗೆಗೂಡಿ ॥ ೮ ॥ ಕಂದ ಬಾರೋ ಗೋವಿಂದಬಾ ಯದುನಂದನಬಾ ಕಮಲಾಸನನ ॥ ತಂದೆಬಾರೋನಿಜ ಮಂದಿರದೊಳಗಾ ನಂದವತೋರುವೆ ಶಶಿವದನಾ ॥ ೯ ॥ ಆಡಿಸುವೆನುನೀನಾಡು ವಾಟಗಳ ನೋಡಿಸುವೆನು ನೀನೊಲಿದುದನು | ಬೇಡಿದುದೆಲ್ಲವ ನೀಡುವೆಸಂಶಯ ಬೇಡನಿನ್ನನೆ ಕೂಡಿಹೆನು ॥ ೧೦ ॥ ರಾಧೆಯನುಡಿಗಳ ನಾದರಿಸುತ ಮಧುಸೂದನ ತನ್ನಯ ಮನದೊಳಗೆ ॥ ಮೋದಪಡಿಸಲನುವಾದನುಭಕ್ತಾ ಮೋದಚರಿತ್ರನು ಕಾಮಿನಿಗೆ ॥ ೧೧ ॥ ಮುತ್ತನಿತ್ತು ಬಲು ಮುದ್ದಿಸಿ ಬಾಲಕ ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಲು ಸಡಗರದಿ| ವೃತ್ತಕುಚಗಳಿಂದೊತ್ತಿಮನೋಭವ ನರ್ತಿಗೆ ಸೊಕ್ಕುವ ಕಾತರದಿ॥೧೨॥ ವರಪುಲಿಗಿರಿದೊರೆ ವರದವಿಠಲನು ಕರುಣನಾದೊಡೀಗಳೇ ಬೆರೆದು ॥ ಸ್ಮರಶರದಾರ್ತಿಯ ಪರಿಹರಿಸುವೆನೆಂಥರುಷದಿ ಬರುತಿರ್ದಳು ನಲಿದು ॥ ೧೩ ॥

97. ರಾಗ—ಮಧ್ಯಮಾವತಿ.

ಪೀತಾಂಬರಧರ ನಮೋ ನಮೋ ವನ | ಜಾತಾಂಬಕತೇ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ಪ ॥ ಖ್ಯಾತಚರಿತ್ರವಿ ಧಾತೃಜನಕ ಪುರು ಹೂತಸಹೋದರ ನಮೋ ನಮೋ॥ಅ॥ ಜಾತರಹಿತ ಜಲಜಾತಭವಾರ್ಚಿತ ಪಾಥೋನಿಧಿಶಯ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ಪೀತದನುಜ (?) ಭವಭೀತಿಧರಾನತ (?) ಶ್ರೀತರುಣೀಪ್ರಿಯ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ೧ ॥ ಶಾಮಳ ನೀರದ ಕೋಮಳ ದೇಹನಿ ರಾಮಯ ನಿರ್ಮಲ ನಮೋ ನಮೋ॥ ಕಾಮ್ಯ ಜನಕ ಬಲರಾಮ ಸಹಜ ಸಂಗ್ರಾಮ ಮುಜ್ವಲ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ೨ ॥ ನಂದ ಗೋಪ ವರನಂದನ ಲಲನಾನಂದನ ಸುಂದರ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ಕುಂದರದನಶರ ದಿಂದುವದನ ಗೋವಿಂದಜನಾರ್ದನ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ೩ ॥ ಹಂಸಡಿಂಬಕ ಬಕ ಕಂಸಪ್ರಮುಖನೃ ಶಂಸವಿಹಿಂಸಕ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ಸಂಸರದಘವಿಧ್ವಂಸಕ ಪರ ಮಹಂಸೋತ್ತಂಸಕ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ೪ ॥ ಶರಣಜನಾವನ ಶಶಿಕುಲಪಾವನ ಗರುಡಗಮನತೇ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ತರುಗಣಸಂಕುಲ ವರವ್ಯಾಘ್ರಾಚಲವರದ ವಿಠಲತೇ ನಮೋ ನಮೋ ॥ ೫ ॥

98. ರಾಗ.

ಹರಿ ನೀಲ ಸದೃಶ ನೀಲಕನಕಚೇಲ ಲೀಲಯಾ | ಪುಲಿಶೈಲರಚಿತಲೀಲರಮಾ ಲೋಲಪಾಲಯಾ ॥ ಪ ॥ ಶರದಿಂದುವದನ - ಕುಂದರದನ ನಂದನಂದನಾ | ಅರ

ವಿಂದನಯನ, ಸಿಂಧುಶಯನ ವಂದಿ ಚಂದನಾ ||೧|| ಯದುರಾಜಕಲ್ಪಭೋಜದೇವ ರಾಜಪೂಜಿತ | ಕರಿರಾಜರಾಜರಾಜ ಸಮವಿರಾಜ ರಾಜಿತ || ೨ || ಘನದುರಿತ ಪಟುಲಹರಣ ಚಟುಲಚರಣ ಪಾಟಲಾ | ಕರಿವರದ ವಿಮಲಚರಿತ ವಿಪುಲ ವರದ ವಿಠಲ || ೩ ||

99. ರಾಗಾ.

ಪಾಲಿಸೆನ್ನಪರಿ ಪಾಲನಶೀಲೆ | ಪಾಲಿತ ಸುರ ನರ ಜಾಲಸುಶೀಲೆ || ಕ್ಷೀರಶರಧಿ ಸುಕುಮಾರಿಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವಾರಿಜಮುಖಿ ಸಿತ ವಾರಿರುಹಾಕ್ಷಿ || ೧ || ಅಂಬೆ ಭುವನ ಕುಟುಂಬೆ ರಮಾಂಬೆ | ನಂಬಿ ಭಜಿಸುವುದು ಡಾಂಭಿಕಮೆಂಬೆ ||೨|| ಯುಕ್ತಿಯು ಶಕ್ತಿ ವಿ ರಕ್ತಿಗಳಿಲ್ಲ | ಉಕ್ತಿಮಾತ್ರದಿಂದ ಭಕ್ತಿಕೊಡೆಲ್ಲ || ೩ || ಜಯಕರುಣಾಲಯೆ | ಜಯಮಣಿ ವಲಯೆ|ಜಯನಿಸ್ತುಲಯೆ |ಜಡಮತಿಗೊಲಿಯೆ| || ೪ || ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮಪುಲಿಗಿರಿಯೊಳಿರುವನೆ | ಶರಣರ ಪೊರೆಯುವ ವರದ ವಿಠಲನೆ || ೫ ||

100 ರಾಗಾ.

ಪರಮ ಪುರುಷ ಪರೇಶ ಪಾವನ ಪರಮ ಮುನಿಜನ ಪಾಲನ | ಶರಧಿಶಯನ ವಿಹಂಗವಾಹನ ಶಾರದಾಂಬುಜಲೋಚನಾ || ೧ || ವಾಸುದೇವ ವಿರಿಂಚಿ ವಂದಿತ ವಾಸವಾದಿ ಸುರಾರ್ಚಿತ | ವಾಸುಕಿಪ್ರಿಯ ಭೂಷಭಾವಿತ ವಾಸರೇಶಕುಲೋದಿತ || ೨ || ಶರಣ ಜನರಘಹರಣ ಸೌಖ್ಯವಿತರಣ ಶುಭಗುಣಸಾಗರ || ವರದ ಪುಲಿಗಿರಿ ವಾಸವೆಂಕಟ ವರದ ವಿಠಲ ದಯಾಕರ || ೩ ||

101 ರಾಗ—(ಏನುಫಲಾ ರಾಮ-ಹಾವಿಗೆಹಾಲೆರ)

ದೀನನ ಸೇರಿದ ರೇನು ಫಲ (ರಾಮ) – ಗುಣಹೀನನ ಸೇರಿದರೇನುಫಲ ||ಪ|| ಅಕ್ಕರೆಯಿಲ್ಲದ ರಕ್ಕಸಿ ಯುದರದಿ, ಮಕ್ಕಳು ಜನಿಸಿದರೇನು ಫಲ | ದುಃಖಿಪಜನರನು ಲೆಕ್ಕಿಸ ದಾತನ ಒಕ್ಕಲು ತನದಿಂದೇನು ಫಲ || ೧ || ಜನಿಸಿದ ಮಕ್ಕಳು ಜೀವಿಸದಿದ್ದರೆ ಜನನೀ ಜನಕರಿಗೇನು ಫಲ || ಕನಸಿಲಿ ಕಾಣುವ ಧನಕಂಗಳ ನಂಬಿದಮನುಜರಿಗೇನು ಫಲ || ೨ || ಕರೆಯದ ಪಶುವನು ನೆರೆಯದ ಸೊಸೆಯನು ಅರಿಯದೆ ಕೊಂಡವಗೇನು ಫಲ| ಹಿರಿಯರ ನಡತೆಯ ನಡೆಯಿಸದಾತನು ಹಿರಿಯವನಾಗಿರ ಲೇನು ಫಲ || ೩ || ಗಂಡನ ದೂರುತ ಮಿಂಡನ ಸೇರುವ ಹೆಂಡತಿಯಿರಲೇ

ಸುಫಲ | ಹೆಂಡಿರ ಮಕ್ಕಳ ದಂಡಿಸದಾತನ ಗಂಡಸುತನದಿಂದೇನು ಫಲ || ೪ || ವರನಿಲ್ಲದವರ ತರುಣಿಯ ನಾನಾ-ತೆರದಲಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದರೇನುಫಲ | ವರದ ವಿಠಲ ಪುಲಿಗಿರಿ ಪತಿಗಲ್ಲದ ವರಿಪರಿ ಪುಣ್ಯದಿಂದೇನು ಫಲ || ೫ ||

102. ರಾಗಾ—

ಕರುಣದಿ ರಕ್ಷಿಸುಯನ್ನನು-ಪುಲಿಗಿರಿ ಲೋಲ ನಂಬಿದೆ ನಿನ್ನನು | ಕರುಣದಿ ರಕ್ಷಿಸು ಚರಣ ಸೇವಕಭಯ ಹರಣ ಸೌಖ್ಯವಿತರಣ ನಿನ್ನಯ ಚರಣ ಯುಗಳದಿ ಶರಣುಹೊಕ್ಕೆನು ||ಪ|| ಯತಿಗಣ ನೇಮವನರಿಯದ-ಸ್ವರ-ಗತಿತಾಳ-ಲಯಬಂಧ ತಿಳಿಯದ|ಶ್ರುತಿನುತನಿಮ್ಮನುಪೊಗಳದ-ನಿಮ್ಮಶ್ರುತಿಗಳಮಹಿಮೆಯಕೇಳದ||ಮತಿಹೀನನಾದೆನ್ನಮತಿಗೆ ಗೋಚರನಾಗಿ ಶ್ರುತಿಗೋಚರ ನಿಮ್ಮ ಸ್ತುತಿಯ ಅನುಭವವಿತ್ತು|| ಪತಿತಪಾವನ ಪುಲಿಗಿರೀಶನೆ ಪತಿತನುದ್ಧರಿಪಂತೆ| ಗತಿವಿಹೀನಗೆ ಪಥವತೋರಿಸಿ ಸದ್ಗತಿಯಪಾಲಿಸುವಂತೆ || ಗತಿಮತಿಗಳೇನೇನು ಅರಿಯದ ಪತಿತನೆನ್ನನು ಭವ ಜಲದಿ ಮಧ್ಯದಿ || ೧ || ಕುರುರಾಯ ಕೌರವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ-ಭೀಷ್ಮ-ಗುರು ದ್ರೋಣ ಕೃಪರ ಮುಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ || ಧುರಧೀರ ಪಾಂಡವರಿದಿರಲ್ಲಿ|ಬಲುದುರುಳ ದುಶ್ಶಾಸನನ ಕೈಯಲ್ಲಿ || ತರುಣಿಪಾಂಚಾಲಿಯ ಕರಸಿ ಸೀರೆಯ ಸೆಳೆದು ಕರೆ ಕರೆ ಪಡಿಸಲೆಂದೆನುತಲುಜ್ಜುಗಿಸಲು || ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಕರುಣಾಳು ನಿನ್ನನೇ | ಮರೆಹೊಕ್ಕೆಪೊರೆಯೆಂದು ಮೊರೆಯಿಡ ಲಾಕ್ಷಣ | ತರುಣಿಗಕ್ಷಯವಸವನಿತ್ತಾ ಶರಣಜನ ಸಂಸಾರ ಶ್ರೀಹರಿ ||ಕರು || ೨ || ಕರಿರಾಜ ನಕ್ರನಬಾಯೊಳು-ಸಿಲುಕಿ-ನರಳಿ ಸಾವಿರ ವರುಷ ಜಲದೊಳು | ಶರಣರಕಾಣದೆ ಜಗದೊಳು| ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತದೃಢಮನದೊಳು|| ಪರಮಪುರುಷ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ನಿರುಪಮ ಪರಮೇಶವಂದ್ಯ ಪರಾತ್ಪರ ಪುಲಿಗಿರಿ || ಧೊರೆಯೆ ಕರುಣಿಸೆನ್ನುತ ಕರಿಮೊರೆಯಿಡಲಾಗಬೇಗ, ಕರುಣದಿಂ ಮೊರೆಕೇಳಿ ಗರುಡನ ಪೆಗಲೇರಿಸಾರಿ | ಕರದ ಚಕ್ರದಿ ಸೀಳಿ ನಕ್ರನ ಕರಿಯ ಪೊರೆದಾ ವರದ ವಿಠಲ || ೩ ||

ಇತಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಧ.

ಕೊಳಲ ಗಾನ.

ಅಚ್ಯುತ ! ಪ್ರಭುವರ್ಯ ! ಏನು ಚಿತ್ರವೋ ! ಆಹ !
ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸಿತು ನಿನ್ನ ಕೊಳಲಗಾನ ||
ಕಿಚ್ಚು ಕಲ್ಲುಗಳೆಲ್ಲ ಕರಗಿ ನೀರಾದುವು |
ಅಚ್ಚರಿ ! ಮುನಿಗಳು ಮರುಳಾದರು || ೧ ||

ಜಡವಸ್ತುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಯಿತು |
ಗಿಡಮರವೆಲ್ಲವೂ ಗೋಪರಿಂದ–
ಒಡಗೂಡಿ ಹೂ ತುಂಬಿ ಕಿಲಿಕಿಲಿ ನಗುತಲಿ |
ಕೊಡುತಿದೆ ಮಕರಂದ ಮಾಧುರ್ಯವ || ೨ ||

ಕಾಳಾಹಿ ಕಕ್ಕುವುದು ಕರ್ಕೋಟವಿಷವಲ್ಲ |
ಕಮನೀಯ ವಮೃತವ ಕರೆಯುತಿದೆ ||
ಕ್ರೂರ ವ್ಯಾಘ್ರನು ತಾನು ಜಾತಿವೈರವ ಬಿಟ್ಟು |
ಗೋವಿನ ಸಂಗಡ ನಲಿಯುತಿದೆ || ೩ ||

ಒಂದೊಂದು ಪೊಂದಿಹುದು ಈಪರಿಯ ಹೊಸರೂಪ |
ಚೆಂದದಿಂ ಕಾಂಬುದು ಪುಸಿಯಲ್ಲ ||
ಸುಂದರಾಕಾರನೆ ನೀನಂತೂ ಸರ್ವರೊಳ್ ||
ಒಂದಾಗಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನಾದೆಯಾಹ || ೪ ||

ನಂದನಂದನ ! ಕಂದ ! ಮುದ್ದುಮೋಹನಕಂದ !
ಅರವಿಂದ ನಾಭ ! ಮುಕುಂದ !
ಇಂದೀವರಾಕ್ಷನೆ ಸುಂದರವಿಗ್ರಹ |
ಇಂದ್ರಾದಿ ವಂದಿತ ಗೋವಿಂದ || ೫ ||

ಎಚ್. ಚೆನ್ನಕೇಶವ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್.